

ORIANA GIROTTO • DEJAN ZAVEC • VESNA ZORNIK

PLAYBOY

PLAYBOY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

NOVEMBER 2010 5,99 €

[INTERVJU]

DEJAN ZAVEC

»USPELO MI JE BREZ TALENTA!«

[FORUM]

3D

UŽITEK
ALI
BOLEČINA

GORENJSKA NAVEZA

ANA DRAVINEC

[20V]

VESNA ZORNIK

O KATALENI, TANGU
IN HOJI PO ROBU

ORIANA GIROTTO

SANJSKO DEKLE

DVERI-PAX
BENEDIKTINSKI
NEKTAR

TEHNO
NAJNOVEJŠE
IGRAČE

CAMARO
AMERIŠKA
JAJCA Z DUŠO

HI-FI
KO DENAR NI
POMEMBEN

Okoljevarstveni junak pod krinko. Inovacije prijazne okolju in denarnici.

Z zmogljivim sedemstopenjskim samodejnim menjalnikom 7G-TRONIC, GLK znižuje porabo goriva in hkrati povečuje udobje vožnje. Poleg tega njegove učinkovite tehnologije postavljajo standarde za današnji avtomobilski razvoj. BlueEFFICIENCY je naša pot do mobilnosti brez izpustov. Dobavljiva v več kot 80 mercedesovih modelih.
www.mercedes-benz.com/blueefficiency

Navedene informativne cene veljajo za osnovni model z vključenim akcijskim prihrankom. V ponudbi niso vključeni manipulativni stroški, ki nastanejo ob predaji vozila in znašajo 262 EUR. Vse ponudbe so informativne in veljajo do 30.10.2010. Podatki so neobvezujoči in slike simbolne.

Razred GLK 220 CDI BlueEFFICIENCY že od 33.880 EUR.* Prihranek: 5.000 EUR.

Razred GLK 220 CDI 4MATIC BlueEFFICIENCY že od 37.600 EUR.* Prihranek: 6.000 EUR.

Preverite tudi prihranke pri modelih razreda A, B, C in E.

BLUE EFFICIENCY

pol
financiranje
za vozila iz zaloge

Primer izračuna: Finančni leasing za GLK 220 CDI BlueEFFICIENCY, trajanje 12 mesecev; akcijska MPC vozila 33.880 EUR, polovico MPC plačate ob sklenitvi pogodbe, drugo polovico čez 12 mesecev. Ponudba je informativna, izdelana na dan 1.9.2010. EOM je 0% in se lahko spremeni, če se spremeni kateri od elementov izračuna (stroški re-financiranja, stroški odobritve, stroški zavarovanja posla ali datum zapadlosti obrokov). V EOM niso zajeti stroški, povezani z neizpolnjevanjem pogodbenih obveznosti in stroški plačilnega prometa. Obresti se obračunavajo na anuitetni način in zapadejo v plačilo na koncu obdobja. Skupni stroški leasinga so: polog + stroški odobritve + vsota vseh obrokov. Ob sklenitvi pogodbe veljajo pogoji, navedeni na dan sklepanja pogodbe. Slike je simbolna.

Mercedes-Benz

 autocommerce
Autocommerce d.o.o.

Pooblaščen prodajalci: Autocommerce, d.o.o., Autocommerce Ljubljana T: 01 5883 520, PE Maribor T: 02 4600 114, PE Koper T: 05 6631 202, TRENDY d.o.o. T: 01 8344 619 in Agentske enote: AE Novo mesto T: 041 486 021, PRIMORSKI AVTOCENTER Nova Gorica T: 05 3351 086, DC Dominko Center d.o.o. T: 02 7881 118, Prodajno servisni center Hotko T: 03 7800 030.

Naročnik oglasa: Autocommerce, d.o.o. Emisija CO₂ (kombinirano) 153-182g/100 km, poraba (kombinirano) od 5,9-6,9 l/km

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
 Art direktor: **Gojko Zrimšek**
 Urednica fotografije: **Ivana Krešič**
 Likovna in tehnična urednica: **Renata Grabner**
 Izvršni urednik: **Tomaž Kolnik**
 Računalniški prelom: **Marko Vovk**
 Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**
 Lektor: **Marko Janša**

Številka: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci:

Miran Alisič, Mišo Alkalaj, Esad Babačić, Andrej Bučar, Barbara Bijač, Teja Bivic, Blaž Bolcar, Jure Brezeljnik, Rok Bulc, Jasmina Dvoršek, Tadej Golob, Urban Golob, Matej Grošelj, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jurij Hudolin, Brane Kastelic, Peter Kavčič, Vinko Kernc, Gaber Keržišnik, Filip Kocjančič, Alenka Kolnik, Špela Kožar, Goran Krstič, Aljoša Krošlin Grič, Dijana Matković, Max Modic, Aljoša Mirak, Tamara Langus, Bojan Levič, Jaka Lucu, Miroslav Martinuzzi, Dijana Matković, Lora Power, Marko Radmilovič, Milija Reven, Nina Rupel, Nataša Zajc, Vasja Semolič, Saša Vale, Nina Zidanič

Fotografi:

Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Urban Golob, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Urška Košir, Borut Krajnc, Alex Štokelj

Izdaja:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**

Uredniški direktor: **Dušan Lukič**

Marketing in prodaja:

Direktorica: **Špela Gutnik**

Oglasno trženje:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 791, faks: 3000 715
 Direktorica oglasnega trženja: **Miša Stanko Lukačev**

Oglasno trženje za Playboy: **Barbara Radojlovič**

Naročniška služba:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 789, faks: 3000 714
 Vodja prodaje edicij: **Martina Klucar**

Naročanje starejših števil:

Barbara Pečjak, tel.: 01 3000 700

Uredništvo:

Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana
 tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713,
 e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Kadim print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

U. S. PLAYBOY

Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief
Rob Wilson – Art Director
Gary Cole – Photography Director

PLAYBOY ENTERPRISES

Alex Vaickus – President
Jimmy Jellinek – Chief Content Officer
Markus Grindel – Managing Director, International Print/Digital

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

David Walker – Publishing & Editorial Director
Mary Nastos – Manager/Publishing Services
Gabriela Cifuentes – International Publishing Administrator
William Ansell – Editorial Coordinator
Sarah Erdelyan – Editorial Administrator

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

©2010 AM LJUBLJANA, d. o. o.

©2010 PLAYBOY, as to material published in the June, 2010, October, 2010 & November, 2010; U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/07 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%.

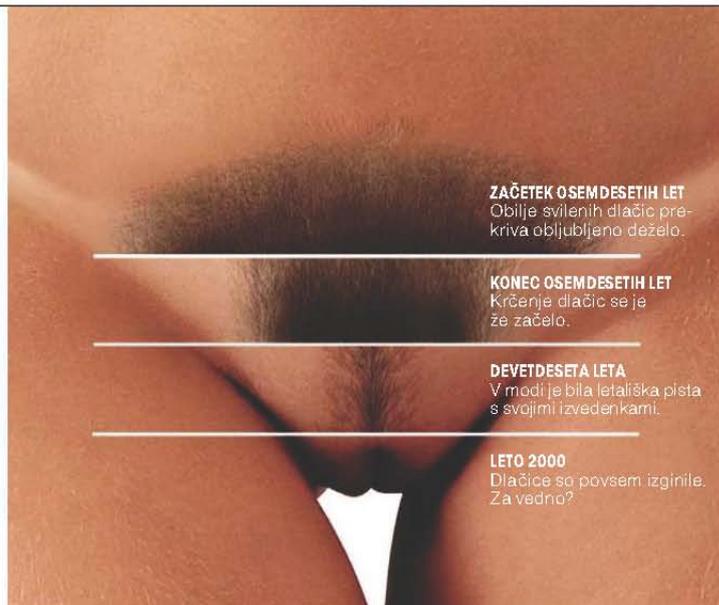
Naklada: 7.200 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnici: **Urška Košir**

Od gostega gozdička do golega hribčka

ZAČETEK OSEMDESETIH LET
 Obilje svilenih dlačic prekriva objubljeno deželo.

KONEC OSEMDESETIH LET
 Krčenje dlačic se je že začelo.

DEVETDESETA LETA
 V modi je bila letališka pista s svojimi izvedenkami.

LETO 2000
 Dlačice so povsem izginile. Za vedno?

Prijatelj znanstvenik dr. Penoslav Moraš Bitobrit, ki deluje v globoki ilegali, mi je zupal ugotovitve svojih tri desetletja trajajočih poglobljenih raziskav po vsej zemeljski obli, in sicer da vsenavzoča depilacija čedalje bolj škodljivo, uničujoče vpliva na rast silno skrivnostnih gozdov našega planeta. Ti gozdovi so stoletja, kaj stoletja, dolga tisočletja bujno rasli pod Trebuško goro, danes pa so zelo ogroženi, tako rekoč pred izumrtjem. V njih so nekoč rasla bujna drevesa, ki jih dobro pomnijo le še redki, pa še ti niso več prepričani, ali ni to le fatamorgana preteklosti. O njih pripovedujejo le še legende in bajke starih (še vedno) zaraščenih bajkerjev, ki so v mladosti še harali po njih in iskali njih raznovrstnost. In ta moj dok-

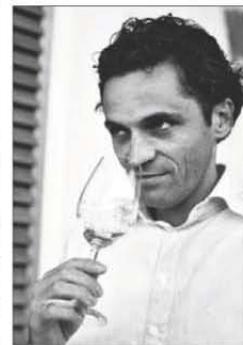
tor v ilegali se je predvsem vprašal, ali je sploh še možen silno dragocen pojav, ki so ga v starodavni Bosni poimenovali dilindara!? Gre za zadnjo kapljo, ki kane z najdaljše veje Venerinega gozda vrh Venerinega grička po potresu, ki totalno pretrese tresavca in tresočo se goro. V odgovor je le kontemplativno boljšal v daljo. In ko sem ga povprašal o vzroku za širjenje totalne globalne depilacije in nje posledicah, je umni človek še bolj modro molčal in si gladil svojo dolgo brado, mi je pa izročil, jaz pa jih zdaj vam, svoje rezultate velike znanstvene raziskave *Vpliv globalne depilacije na Venerine gozdove* v obliki slikovnega histograma, ki ga vidite namesto urednikove fotografije.

Tadej Golob & Dejan Zavec

Gaber Keržišnik

Andrej Bučar

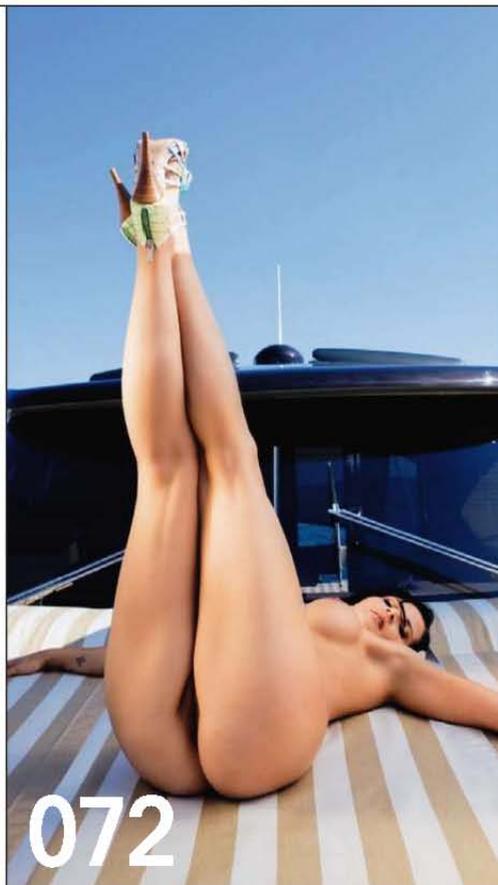
Igor Koprivšek & Matej Grošelj & Grega Engelman

Ana Dravinec & Urška Košir & ekipa

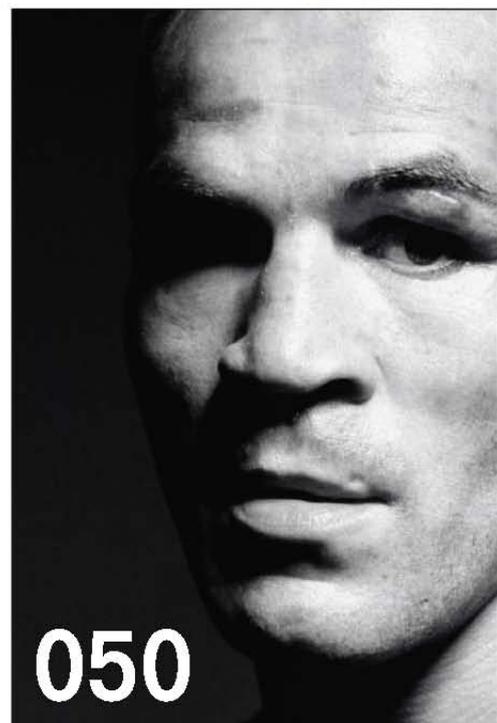

- 006** Oriana Girotto
- 010** Svétnik
- 014** Magnet
- 040** Kolumna Maxxxa Modica
- 042** Isabella Syrek:
Posladek za Dejana
- 050** Intervju: Dejan Zavec
- 062** Chevrolet camaro SS
- 068** Forum: Razgaljena
tretja dimenzija
- 072** Ana Dravinec:
Gorenjska morská lepótica
- 088** 20V: Vesna Zornik

Seksi slovo poletju z Ano Dravinec

Kot prava ženska rada najprej poskrbi zase, preden se začne razgaljati, pardon, razdajati še drugim. Naša plejmejčka Ana je rojena za morje, a živi med gorami. Toda nič ne de, temnolasa porednica svoj seksi goli telešček privošči tudi gorskemu soncu. Tole mamica rada uživa v življenju, rada čuti moč jeklenega konjiča pod nogami, še najraje pa razvaja svojega moškega.

Dejan Zavec

Pogovor z mistrom Simpatikusom, najboljšim domačim in aktualnim svetovnim boksarskim prvakom v velterski kategoriji. O uveljavitvi športnika z ortodoksno držo v krvavem športu brez milosti, psihičnih igrarh z nasprotnikom in karieri v prihodnosti.

- 094** Dveri-Pax: Z blagoslovom benediktincev
- 100** Na sledi čistokrvnemu zvoku
- 106** Veselo kopanje
- 114** Pornoparodije
- 118** Diode v jeseni
- 124** Playboyeva moda
- 130** Kolumna Marka Radmiloviča
- 132** Planet Playboy
- 134** Kaj delajo naša dekleta

Stereoskopsko gledanje

Če ste morda mislili, da so tista kartonasta očala za gledanje stereoskopskih fotografij in filmov pogruntavščina, namenjena znanju tirazsežnega Žrela in Jasonovega masakriranja mladoletnih dopustnikov, se motite. Znani filmarji in hollywoodske zvezde so se po veliki vojni grebli za svoj košček slave v tej močni muhi filmske industrije. Svoj veliki preboj in vnovični razmah spet doživlja zdaj, v 21. stoletju. A nekaj je tehnologiji vendarle skupnega: nagice se v 3D počutijo odlično.

NOVI NISSAN MURANO dCi. URBANPROOF REFINED*.

Eleganca, kjer jo najmanj pričakujete. Pomlajeni Nissan Murano vas bo osupnil. Sedaj je na voljo z močnim, a varčnim dizelskim motorjem s 6-stopenjskim avtomatskim menjalnikom in inteligentnim sistemom All Mode 4x4-i. Z izjemno sofisticiranostjo mehkega usnja in popolno uglašenostjo Bose® zvoka.

Urbana odličnost kot je še nikoli niste videli.

www.nissan.si

SHIFT the way you move

PLAYBOYEVO PISMO MESECA

Zadovoljni bralec

Sem vaš dolgoletni bralec in vam moram sporočiti, da sem vedno bolj in bolj zadovoljen z revijo Playboy! Oktobrska izdaja je bila top of the top v mojem Playboy življenju! Zakon.

Tomaž iz Hajdine

Vaše zadovoljstvo je naše, Tomaž. In parfum je vaš!

FOTO: Pál Nánási

Tomo je zakon!

Rad bi pohvalil prejšnjo številko, v kateri sem sicer pogrešal kakšno slečeno domačinko več, a intervju s Tomom Križnarjem je bil preprosto tako odbit, da sem pozabil tudi na vso goloto v reviji. Kapo dol pred tako legendo!

Marko, Ljubljana

Kakor ste gotovo opazili, smo Tomu namenili še nekaj več prostora. In lahko bi ga še več, a potem bi se hitro našel kdo, ki bi ga motilo, da smo ga prikrajšali za nekaj strani slastne golote. Po treh Slovenkah zapovrstjo je pač prišla na vrsto tujka, tokrat je spet Slovenka, zatem pa se pustite presenetiti.

Če govorite o pnevmatičnih čudesih, ki ženskam vlivajo samozavest, moškim pa burijo domišljijo, potem moramo reči, da ljubimo pač ženske. In nadvse tudi naravo, hkrati pa smo za svobodo izbire, za odprtega duha. Torej, kakor komu ljubo.

Rdečelasa lepotička

Karin Škufca, Karin Škufca, Karin, Karin, Karin! To mi delajte! Sem sicer naročnik digitalnega Playboya na Zinio.com, a tokrat sem stopil do trafike in si privoščil še tiskani izvod. Fantastična je – prava naravna lepotica.

Klemen, Nova Gorica

Veseli nas, da minevajo meseci, a Karin še vedno buri domišljijo bralcev. A še preden za vse večne čase zaprisežete večno zvestobo rdečelasi lepotički, počakajte na dekleta, ki vam jih bomo še predstavili. Morda pa dedek Mraz prinese kaj novega ...

Vrla dekleta

Brazilka Marcella iz prejšnje številke ima tako čudovito posončeno telo od kopalk, da sem se na kontrastnih fotografijah in ostrih črtah skoraj porezal. A čez britansko bombo Kelly je ni. Sem pa razočaran, da ni pokazala še več.

Jaka, Kranj

Brazilke znajo tako vplivati tudi na nas in želimo si, da bi se v prihodnje vedno sončile zgolj v kopalkah. Pa črte od kopalk so pri njih obvezne, v prid njih seksapilnosti, se pravi za rajcanje moških. Kar pa se Kelly tiče, vam bo več pokazala v filmu Piranha 3D, vi pa boste veseli tudi dejstva, da smo se o treh razsežnostih na široko razpisali v tej številki. Da boste pripravljeni na njene izstopajoče attribute.

Plastično = fantastično?

Samo tole bom vprašal: je za vas pri Playboyu plastično tudi fantastično?

Rajko, Cerkno

POZOR! Pograbite svinčnike in tipkovnice!

Pisca najbolj zanimivega pisma bo Promands, d. o. o., nagradil z vrhunskim parfumom **KENZO POWER COLOGNE**.

Več na strani 29.

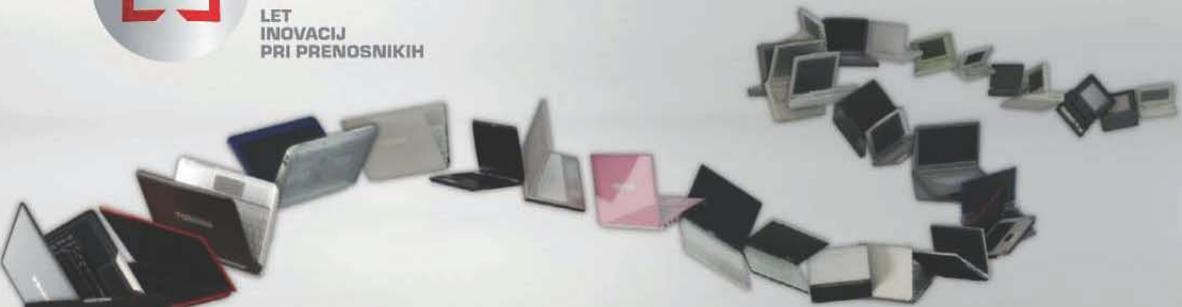

LET
INOVACIJ
PRI PRENOSNIKIH

Windows®. Life without Walls™.
Toshiba priporoča Windows 7

Faster.
Smarter.

SATELLITE L655

- Intel® Core™ i5-450M procesor
- Win7 64bit Home Premium
- 39,6 cm / 15,6" HD 16:9 (1.366 x 768)
- TruBrite® LED zaslon, visok sijaj
- Spomin 4 GB, trdi disk 500 GB
- Grafična kartica ATI Mobility Radeon™ HD
- Optična enota DVD-SuperMulti +-R DL
- VGA spletna kamera z vgrajenim mikrofonom
- 2 leti garancije

SATELLITE A660-167

- Intel® Core™ i7-740QM procesor
- Win7 64bit Home Premium
- 40,6 cm / 16" HD LED zaslon 16:9 (1366 x 768)
- TruBrite®, visok sijaj
- Spomin 6 GB, trdi disk 640 GB
- Grafična kartica NVIDIA® GeForce®
- BluRay rewriteable
- vgrajena spletna kamera z ločljivostjo 1,3 mio. slikovnih pik in vgrajenim mikrofonom
- 2 leti garancije

➤ PRED 25 LETI SO BILE SANJE. ZDAJ JE ZGODBA.

25 let nazaj smo predstavili prvi prenosni računalnik za množično uporabo – T1100. Od tega mejnika naprej, smo ves čas izboljševali kakovost in zanesljivost naših prenosnikov. Sedaj predstavljamo najlažji in najtanjši prenosnik v Evropi s 13.3" ekranom, procesorjem Intel® Core™ family, Portégé R700. Tako prepričani smo v našo kakovost, da vam lahko brez zadržkov ponudimo promocijsko garancijo „Karkoli se zgodi“ za vse naše prenosnike - brezplačno*!

*Za brezplačno promocijsko garancijo »Karkoli se zgodi« je treba v sedmih dneh od nakupa registrirati obe garanciji: Standardno Toshiba mednarodno garancijo in posebno garancijo »Karkoli se zgodi«. Za registracijo obeh garancij ter celotna določila in pogoje obiščite: www.nomatterwhatguarantee.com.

Intel, Intel logo, Intel Inside, Intel Core in Core Inside so zaščitne znamke podjetja Intel Corporation v ZDA in drugih državah. Portégé R700 with Intel® Core™ family processor.

TOSHIBA
Leading Innovation >>>

www.toshiba.eu/25years

Oriana

GIROTTO

■ Ni povsem gotovo, ali je Oriana najbolj slovenska Italijanka ali najbolj italijanska Slovenka, saj nenehno biva in ustvarja razpeta med obema državama, zato je doma tako tu kot tudi tam. Poznamo jo mi in zelo dobro jo poznajo tudi naši sosedje, saj že od rosnih najstniških let dela v medijih. Pri šestnajstih je začela kot dopisnica italijanskega dnevnika *Il Gazzettino* in se tako pridno urila v tiskanih medijih, šele pozneje pa jo je zamikala televizija. Kot simpatično mlado voditeljico glasbene oddaje na italijanski lokalni televiziji jo je profesionalna pot vodila po vsej Italiji, začela pa je gojiti tudi strast do same glasbe. Najprej italijanske narodne, nato popa in ne nazadnje še plesne glasbe. Vse dokler je nekega dne ni opazil slovenski producent in jo povabil na drugo stran državne meje, k nam, v Slovenijo. Takrat je Oriana obmila nov list v svojem življenju.

»Slovenijo sem načeloma že kar dobro poznala, moja mama je namreč Ljubljankica, a se pred poslovno ponudbo tu nisem nikoli prav veliko zadrževala. Pravzaprav sem od nje kar nekoliko bežala, saj nisem čutila nobene navezanosti nanjo. Bila sem Italijanka po srcu, posrkana v svoj mali italijanski svet: šola, kosilo, prijateljice ...« se leta pred selitvijo v Slovenijo spominja Oriana, ki danes z družino prav uživa na slovenskih tleh. Tu pravzaprav živi že ves čas od leta 1996, ko jo je že omenjeni producent povabil k projektu na naši komercialni televiziji. Takrat 23-letna Oriana je izziv sprejela in na Kanalu A v oddaji *Atlantis*

spoznala razlike med italijansko in slovensko televizijsko produkcijo: »Bilo je izredno zanimivo, ker je bila produkcija na Kanalu A veliko skromnejša kot v Italiji, a smo vseeno pokrivali celotno državo in bili na vseh naslovnica. Nisem mogla verjeti, kako veliko se lahko tudi doseže, če ni pretiranih števil v proračunu.«

Oriana pravi, da jo je delo v medijih naučilo, kako potrpeti, kadar se svet obrne proti tebi, in kako ignorirati informacije, ki bi te sicer lahko prizadele. Svoje življenje živi naprej mimo govoric, a z vednostjo, da je lahko ponosna na svoje dosežke, saj so bili pridelani s trudom in zavzetostjo. Vrnila se je h koreninam in se spet predala pisanju za tiskane medije. Danes je dopisnica iz Slovenije za italijanski časnik *Il Piccolo*, pri čemer nas še spomni, da poklic novinarja v Italiji ni razvrednoten kot pri nas, ampak da so tam novinarji zelo spoštovani in tudi dobro plačani. Svojo komunikativnost in odprtost do inovativnih poslovnih rešitev Oriana uresničuje tudi pri razvoju rešitev za podjetja in pri trženju medijskega prostora.

Svobodna, zaljubljena, ponosna, trmasta in pogumna. Njena poslovna žilica utripa za medije, in tu bo tudi ostala. V naših in italijanskih. Doma živi drugačno življenje, sproščeno, skorajda mondano, z jutranjo kavico, po kateri pripravi sina za šolo, in pozneje ob prebiranju slovenskih dnevnikov, s katerimi začne nov delovni dan. Se beremo, Oriana. 📖

LICENJE: Tina Fabjan, vodja umetnikov licenja Max Factor; FRIZURA: Frizerstvo GK, www.gorankistic.si; STILIRANJE: Barbara Žgajin; budi American Apparel, nogavice La Perla, hlače in čevlji Zara.

VSE, ČESAR SI NISTE DRZNILI POVPRASATI MAME ALI PRIZNATI DUHOVNIKU, ZAUPAJTE NAŠEMU SVÉTNÍKU!

■ Sestajam se z žensko, doslej sva se dobila trikrat, in moram reči, da med nama, vsaj z moje strani, ne preskakuje prav preveč. Pa niti sam ne vem, kaj me pri njej moti. Zdi se mi čisto dovolj ljubka in zanimiva, da sem začel razmišljati, ali niso mogoče krive njeni prsi. Ali je to, da mi ni preveč všeč, ker so premajhne? Je mogoče, da sem tako plitek? Ob tem mi je prišlo na misel tudi to, kako bi se sam počutil, če bi mi kakšno dekle reklo: nisi mi všeč, ker imaš premajhen penis.

Míro, Ljubljana

Sicer ne vemo, kakšne so kaj njene prsi (niti kakšen je vaš penis), a zdi se nam, da vas ne bi motile, če bi vas deklet očaralo s svojo siceršnjo podobo in osebnostjo. Potem bi bili tudi joški najbrž ravno pravšnji.

■ Spremljam estrado (priznam) in vse te manekenke, ki se vlačijo okrog z različnimi estradniki, pa me zanima, kakšne možnosti imam kot povprečen nobody, da bi kdaj kakšno zapel? Kaj menite?

Tine, Vrhnika

Ker pri nas do zdaj ni bila opravljena nobena podobna študija, ugibati pa nočemo, smo se po pomoč zatekli k Američanom, ki pa so se ukvarjali

Prijateljica mi je pripravila zmenek na slepo s svojo prijateljico. No, končala sva v postelji. Ta ženska ima mnogo vrlin, toda da je šla takoj v posteljo ...

s takimi vprašanji. (Kdo bi drugi?) In sicer je neki Gregory Baer v knjigi Življenje: Kakšne so naše možnosti (Life: The Odds) takole zastavil (resda za ameriški trg). Upošteval je, da povprečna ameriška manekenka sestane kuje na leto s petimi Američani (precej živahna dekleta, kajne?) in da povprečni Američan porabi kakih deset let svojega življenja za osvajanja, no, potem so njegove možnosti 88.000 proti 1. Se pa menda te dramatično povečajo, kar na 10 proti 1, če živi v New Yorku ali Parizu in je obenem še igralec, glasbenik, športnik, fotograf, producent, režiser ali tudi sam maneken. S pomočjo tabloidov je Baer določil vzorec, po katerem

manekenke izbirajo svoje spremljevalce (kot lepo rečemo), in ugotovil, da te skupine v 82 odstotkih sestavljajo prav manekeni, v preostalih 18 odstotkih pa naletimo na skoraj same odvefnike, zdravnike in druge bogataše. A ker je Slovenija manjša od Amerike in ker je tukaj že skoraj vsaka druga manekenka, so vaše možnosti nekje med fistimi 88.000 in 10 proti ena.

■ Prijateljica mi je pripravila zmenek na slepo s svojo prijateljico. No, končala sva v postelji. Ta ženska ima mnogo vrlin, zaradi katerih bi od nje rad kaj več kot zgolj seks, me pa, priznam, malo moti ta njena pripravljenost na seks s popolnim neznancem.

Janez, Murska Sobota

Ko sta zlezla v posteljo, nista bila več popolna neznanca, ali pač? Poleg tega pa to še ne pomeni, da bi šla s komerkoli. In, ja, seveda – tudi vi ste šli z njo do konca na prvem zmenku, mar ne?

■ Ali mi lahko poveste, kakšna je razlika med travestiti, transeksualci in hermafroditii? Gre za stavo med sošolci.

Marko, Ljubljana

Seveda. Prav radi pomagamo širiti obzorja. Torej, travestit je oseba (običajno gre za moškega in običajno za heteroseksualca), ki ga vzbujajo oblačila nasprotnega spola. Vzburja ga njihovo oblačenje. Transeksualec je oseba, ki je prepričana, da pripada nasprotnemu spolu. Pogosto se uporablja izraz 'ujet ali ujeta v telesu nasprotnega spola'. Številni transeksualci tudi zares spremenijo spol, ali z operacijo ali/in s hormonsko terapijo. Hermafrodit ali tudi dvospolnik pa je oseba, ki se je rodila z ženskimi in moškimi spolnimi znaki in se lahko poistoveti z enimi ali drugimi.

■ Rad bi se razšel z dekletom, saj do nje ne čutim nič več. Rad bi poskusil še kje drugje (imam jih komaj 21). Problem je v tem, da me ona imenuje 'ljubezen svojega življenja' in mi nenehno govori, da bi, če bi jo imel res rad, že poskrbel, da bi tole med nama trajalo. Ja, že, ampak jaz nočem, da bi trajalo, in kadarkoli načnem pogovor o najinem razhodu, začne neutolažljivo jokati in se obtoževati. Kako naj jo pustim, še prej pa prepričam, da ni napravila nič narobe in da ni ona kriva?

Borut, Maribor

Težko je pustiti koga in ga prepričati, naj bo zaradi tega vesel. Če je vaše deklet prepričano, da ste vi ljubezen njene-ga življenja, jo boste pač morali razočarati, ker ta oseba očitno ne obstaja.

ILUSTRACIJA Goya

K&O
KASTNER & ÖHLER

Vedno z
modo

SVET VALNICA

www.svetovalnica.net

**MOČ, KI SE NE
MERI V MIŠICAH**

Moški moč merimo na različne načine: z velikostjo mišične mase, s konjskimi močni jeklenega konjička, z vzdržljivostjo na maratonu, s številom ljubimk. Pa kdaj pomislimo, da naša moč izvira tudi iz dobrega počutja, iz zadovoljstva s svojimi dejanji in izgledom, iz zdravja naše kože?

MOČ IZVIRA TUDI IZ KOŽE

Vpliv zdrave kože na splošno počutje in samozavest je že večkrat dokazano dejstvo. Pri tem je pomembna predvsem redna, vsakodnevna skrb za kožo. Strokovnjaki Laboratorijev Vichy so z edinstvenim poznavanjem vplivov testosterona na kožo oblikovali posebno linijo za moške Vichy Homme. Učinkovitost linije, ki je dokazana pod dermatološkim nadzorom, sloni na obogatitvah učinkovinah, ki delajo Vichy izdelke edinstvene: kalcij, retinol, vitamin C in magnezij. Izdelki so hipoalergeni, testirani na občutljivi koži s svežo in nemastno teksturo za hitro vpojnost in vsakdanjo uporabo.

CELOVITA SKRB ZA ZDRAVO KOŽO

Linijo Vichy Homme odlikuje edinstvena Termalna voda Vichy, ki kožo krepi in pomirja. Za celovito skrb pa lahko poskrbite z izdelki:

- **Pena za britje** za občutljivo kožo, ki ščiti kožo med britjem
- **Vichy Homme Roll on deodorant**, ki ustvari občutek svežine in ureja prekomerno potenje brez oviranja naravnih procesov
- **Deodorant** za zelo občutljivo ali depilirano kožo brez alkohola in vonja, ki združuje delovanje proti potenju in zmanjšanju občutljivosti
- **Hydra Mag C** nega za obraz, s katero vsakodnevno navlažite in krepite svojo kožo
- **MAG-C** vlažilni krepilni gel za prhanje, ki omejuje izsušitev kože
- **SENSI BAUME Ca**, balzam proti razdraženosti in za občutljivo kožo, ki se ga lahko uporablja tudi po britju.

Vsebinsko z namenom vam omogoča

VICHY
LABORATOIRES

www.jaguar.com

Bo to R?

■ Petičnežem iz Kalifornije se vsako tretjo nedeljo v avgustu pokaže 175 (povabljenih, da ne bo pomote) avtomobilskih lepotcev vseh časov. Vsakdo poskuša pristaviti svoj lonček in **Jaguarjev** se imenuje **XJ75 platinum**. Ime govori o seriji XJ in o 75-letnici znamke, posvečeni pa vedo povedati, da bo nekako takšen tudi novi XJR. Petlitrski V8 (470 'konj') bo kar nekako ustrezen, najbrž pa bo tudi 1,2-kilovatni avdiosistem našel svoje mesto v serijskem modelu. Ja, ura v njem je britanske znamke Bremont (ki je prvič izdelal uro za avtomobil), XJ75 pa je seveda prototip. (V. K.)

www.burton.com

www.marleyandco.com

Marley na snegu

■ Deskanja po snegu pod vplivom eksotičnih zelišč, po katerih je znana rastafarjanska subkultura, ne priporočamo, nas pa je navdušil koncept desk ameriškega podjetja Burton. V poklon Bobu Marleyju so izdelali serijo **Whammy Marley Snowboard**, posebnost katere je izjemna poslikava desk z motivi Boba Marleyja in ustreznimi barvnimi vzorci. Dodane so tudi redko videne fotografije iz Marleyjeve zasebne zbirke, kar da deskam posebno vrednost. Na spodnji strani deske je motiv tradicionalnega leva, simbola Haile Selassieja, s podlago rasta zastave. Deska se ponaša z najnovejšimi tehnološkimi dognanji, okvirna cena pri distributerjih pa je 320 evrov. (D. H.)

Vitalnost tradicije

■ Razstava **Prostor in čas: popotovanje v neznano** slikarke **Françoise Gilot**, ki ji gre najbrž na živce, da njeno umetnost omenjajo v isti sapi z njenim bivšim fantom in očetom njenih dveh otrok Pablom Picassom. Gospa je ena najprodornejših predstavnic pariške slikarske šole, njena umetniška kariera pa je vpeta v razvojni tok moderne umetnosti 20. stoletja. Koloristka, ki jo zanimajo narava, čas in prostor, raziskuje in ustvarja osebno ter hkrati univerzalno. Slovenska razstava kaže, kako je mogoče odlično ohraniti vitalnost tradicije. Prvič pri nas. Do 28. oktobra na Lendavskem gradu. (N. R.)

www.gml.si

NIVEA
FOR MEN

NOVO

INVESTIRAJTE **VASE**

ZA VITALEN VIDEZ

DNAge LIFT

- Učinkovito zmanjša gube
- Napne kožo in ima učinek liftinga

www.NIVEAFORMEN.si

KAR MOŠKI HOČEJO

Žepni vsemogočnejš

■ Sedempalčni popotni tabličnejš je nova pridobitev Samsungove serije Galaxy. **Samsung galaxy tab** je sposoben mobilne (2G, 3G, HSDPA, HSUPA) in brezžične povezljivosti prek wifija ali novega bluetootha 3.0. Če k temu dodamo še druge tehnične mišice, s katerimi tekmeccem – na primer Applovemu ipadu – gladko spodnese tla, je odločitev tistih, ki veliko potujejo in komunicirajo, jasna. Ravno pravšnje velikosti je, obvlada videokonferenčne klice in njem lahko z užitkom pogledate kakšen slikosučni priboljšek raznolikih formatov (zaslon super AMOLED). Pametna androidna igračka se je seveda sposobna kosati z naprednimi poslovnimi aplikacijami in igrami, baterija pa naj bi zdržala celo od šest do osem ur. Denarnico naj bi galaxy tab olajšal za nevarnih 800 evropskih kovancev, a cena se utegne do velikega pohoda na trge še spremeniti. (T. K.)

www.samsung.com

Oprani čevlji

■ Pri Marutiju čevlje **zipper** (149 evrov) najprej operejo, nato naoljijo in zatem zloščijo, s čimer jim vdahnejo vintidž videz. In tudi mehko, da jih je užitek nositi. Usnje se z nošenjem še mehča, prav tako tudi njihova barva (črna, rjava ali siva). S pranjem se namreč spreminja, s čimer vam je zagotovljena unikatnost. Ponje pa boste morali čez mejo. (B. O.)

www.marutifootwear.com

www.kunstamwerk.de

Manšetna umetnost

■ Mojster Michael Görmann pod znamko **Kunst am Werk** v Münchnu z natančnim ročnim delom spreminja mehanizme švicarskih ročnih ur v prečudoviti moški nakit – manšete. Michael je nekoč delal kot urni novinar za vodilno urno nemško revijo, danes pa je pri nemškem Playboyu odgovoren za avtomobilске in druge zgodbe iz sveta visoke tehnike. Toda prve ljubezni nikoli ne pozabiš ... Po zaslugi dobrih poznanstev pri švicarskih urarjih mu uspeva priti do starih dragocenih urnih mehanizmov, iz katerih ustvarja omejene serije izbornih manšet. Serije so omejene s številom mehanizmov na 10, 20 ali 50 parov, za par pa je treba odšteti od 280 do 2380 evrov (za edinstveni par manšet na svetu iz Rolexovega kalibra). Ekskluzivnost je torej zajamčena. Poleg tega je mojster izumil in patentiral prav poseben mehanizem, saj si manšete pripnete z zelo učinkovitimi neosferičnimi magneti, tako da luknje na srajci niso potrebne. (B. O.)

PREPISANI

Ekskluzivno na SiOL.net!
<http://io.siol.net/prepisani>

www.siol.net

Multipraktik

In to dober, hudičevo dober. Multistrada 1200 S je najnovejši potovalnik, in ker je Ducatijeva, ni samo lepa, ampak seveda tudi zelo hitra.

www.motolegenda.si

■ Dvovaljno s tekočino hlajeno srce je sposojeno kar s 170-'konjskega' superbika 1198, a prilagojeno turističnim potrebam, tako da jih ima 'le' še 150. Za primerjavo: konkurenca jih ima dobrih 100 in ravno toliko tudi tale duče, če s stikalom na levi strani krmila izberete programa urban ali enduro, saj jih je pri sportu in touringu za mesto in makadam preprosto preveč. Poleg odziva motorja in največje moči se spremeni tudi delovanje elektronsko nastavljivega vzmetenja, ABS-a in protizdrsnega sistema DTC. Da, tudi ta pripomoček so ukradli iz cestnohitrostnega motociklizma, omogoča pa sproščeno odpiranje plina že zgodaj v zavoj, saj elektronika preprečuje zdrs zadnje 190 milimetrov široke gume. Toda kljub elektronskemu angelu varuhu to ni stroj za novince, saj leti kot sneta sekira. Med pospeševanjem v drugi prestavi še vedno dviga prvo kolo v zrak, na avtocesti pa je šlo več kot 250 na uro. Ja, upravičeno stane 19.845 evrov. (M. H.)

Armaturna plošča je podobna tistim na dirkalnih motociklih, le da je preglednejša.

To je prvi serijski motocikel s pametno kartico namesto klasičnega kontaktnega ključa. Če jo izgubite, lahko vnesete osebno kodo.

Zavore zagotavljajo dih jemajoče pojemke. ABS se v programu enduro izklopi.

1198-kubični dvovaljnik, najmočnejši v razredu, zmore 110,3 kilovata pri 9250 ter 118,7 njutonmetra pri 7500 vrtljajih in ima štiri programe delovanja.

**ŽIVLJENJE JE VELIKO VEČ KOT VOLVO. JE VEDETI, KDAJ JE ČAS ZA IGRO NA SIGURNO
IN KDAJ JE ČAS SAMO ZA IGRO. ZATO VOZITE NOVI DRZNI VOLVO S60.**

POPOLNOMA NOVI VOLVO S60

Volvo. for life

INTERCLASS CARS D.O.O.

Gorjupova 1, 1000 Ljubljana, Tel: 01/ 2000 958, 051/ 377 773

BEATZ & FREAKZ

23. OKTOBER 2010
GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE
LJUBLJANA, SLOVENIJA

Retro Beatz

Oldies Goldies

techno session

UMEK

**KEVIN
SAUNDERSON**

**VALENTINO
KANZYANI**

BIZZY / VEZTAX

Future Freakz

ERIC PRYDZ

D.RAMIREZ

**SHARK vs.
JAKA**

**SYLVAIN vs.
MIKE VALE**

Takole se nekateri igrajo

www.reynardracingcars.com

■ Reynard je posebej med avtomobili, precej neznano ime med površnimi poznavalci, a dobro znan med strokovnjaki za dirkalnike. No, zdaj so svoje privrženice razveselili in predstavili model **reynard inverter**, ki ga lahko kupite tudi v škatli

(torej sledi domače delo), predvsem pa ga lahko registrirate in vozite po cesti. Resda ima le 180 'konj', a tudi le 440 kilogramov, kar je približno pol toliko, kolikor tehta najlažji fiat 500. (V. K.)

www.philips.com

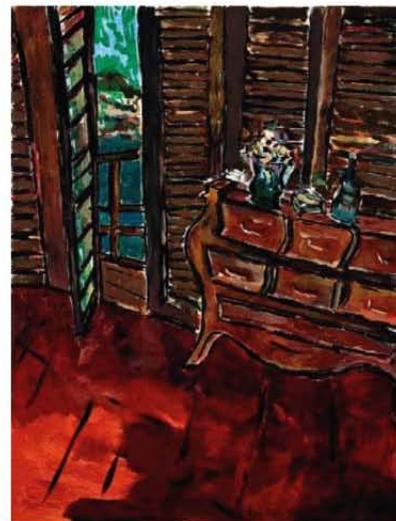
Tresoče glavice

■ Samostojno gibljiva rezila se sicer slišijo kot potencialno morilsko sredstvo, a če omogočajo natančno britje tistim bradom in strniščem na moških obrazih, ki se na vse pretege in kriplje upirajo sodobni tehnologiji, jim dajmo šanso. Ker je tudi dobra, stara in edina povsem natančna britev v tresočih rokah nevarna, so v Philipsu nekaj časa tuhtali, nato pa moškim le izdelali brivnik **arcitec** (170 evrov), ki ga poleg rezilnih, v vse mogoče smeri upogljivih ter vrtljivih glav odlikuje tudi ohišje iz fino brušenega nerjavnega jekla ter akumulator, ki poln menda zdrži tudi do tri tedne rednega mrevarjenja dlak. (T. K.)

Brazilska zbirka

www.smk.dk

■ **Bob Dylan** pravi, da slika že od nekdaj in da se ves čas ukvarja tudi z vizualno umetnostjo. »Umetnik se mora ves čas spreminjati,« meni, zato se mu zdijo prehodi med različnimi vrstami umetniškega izražanja nekaj povsem običajnega. Navsezadnje so v preteklosti o tem pričali številni ovitki njegovih plošč in manjše razstave. **Brazilsko zbirko (The Brazil Series)**, približno 40 platen, je Dylan naslikal posebej za razstavo na Danskem. Dela so nastajala zadnjih nekaj let, umetnik pa se kaže kot pozoren opazovalec in hkrati pripovedovalec zgodb, zelo različnih in vseh brazilskih. Razstavo je pospremil izid istoimenske monografije. Do 30. januarja 2011 vam priporočamo izlet v dansko Narodno galerijo v Københavnu. (N. R.)

Bob Dylan, Rainforest, 2010

Ročni onegaj

www.jimmyjane.com

■ Vesela novica za vašo ženo in ljubice, ki se jim toži po vodo-odpornih vibrirajočih užitkih, kadar vas ni na doseg njihovih votlin užitka. Pa za vse tiste tudi, ki jih pogled na falične vibratorje odvrča od tega, da bi jih preizkusile na svojem žgečkavčku. Baterijskega nagajivca **form 3** (112 evrov), ki z organsko in silikonsko obliko naravnost vabi k manualnemu užitku, sta si izmislila ustanovitelj podjetja Jimmyjane Ethan Imbolden in njegov oblikovalski kolega Yves Behar, zdrži pa doooooolgih sedem ur. Več kot dovolj časa torej za iskanje točk užitka s štirimi nastavljivimi hitrostmi. (T. K.)

Mini je mini

www.blackbadger.se

■ Skupaj sta za isto delovno mizo sedla Mini in nemški proizvajalec avdionaprav Sonoro. Rezultat je **mini rocks sonoro**, spletni radio v omejeni izdaji, ki združuje vizijo obeh domiselnih kreatorjev. Je majhen in varčen s prostotom, v kar verjamejo izdelovalci malih pristrčnih avtomobilov mini, hkrati pa je tudi zmogljiv pionir nove generacije radijskih sprejemnikov, ki bodo v prihodnosti nadomestili klasični format in zmogljivost. TALE ponuja kar 18 tisoč postaj, lovite pa jih prek wifija ali kabelske povezave. Bonus: na radijskem sprejemniku se elegantno sveti Minijev logotip. (D. H.)

Sijoča prefinjenost

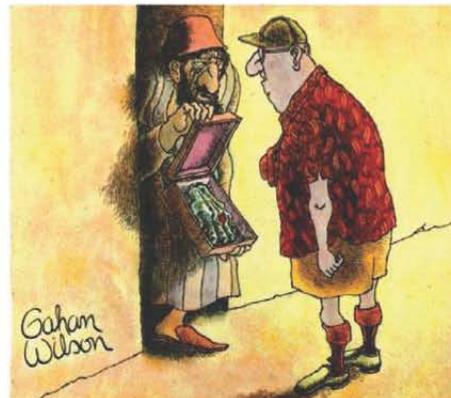
■ Face, kot je žlahtno karizmatični Clive Owen, prisegajo na prave dišeče zvarke za moške, kot je **bulgari man**. Na čiste in preproste, sodobne in prefinjene. S sestavo vonja se je pozabaval znani parfumer Alberto Morillas, sprva dehteča in sadna, pozneje pa močna in odločna zmes vonjav nepričakovano, a pozitivno preseneti z magnetno privlačnimi akordi rastlinske ambre. Skoraj orientalsko. S 30-, 60- ali 100-mililitrskimi stilskimi flaškoni v mogočni embalaži se bomo lahko v Podalpiju odišavili proti koncu leta. (T. K.)

www.bulgari.com

ČUDNI SVET

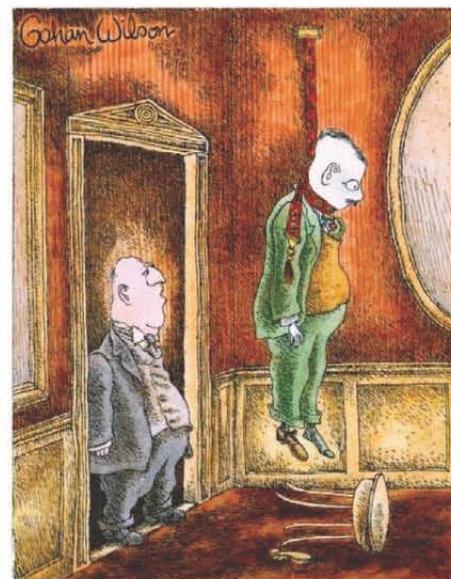
GAHANA WILSONA

»Koliko samo za prstan?«

»Pa saj sem ti rekel, da ne počni tega!«

»Zvonili ste, gospod?«

Starcraft kot Warcraft

us.battle.net/sc2

■ Če ste že igrali eno od številnih nadaljevanj *Warcrafta*, bi se morali razveseliti vesoljske različice *Starcraft II: Wings of Liberty*. V njej zbirate material oziroma artefakte in denar, gradite obrambo ter nabirate vojsko, ki pod vašo dirigentsko palico naskoči sovražnika. Premožnje lahko kopičite, a pametneje ga je naložiti v boljšo vojaško opremo in celjenje ran. Z vesoljskimi človečki Terrani pohodite vesoljske pošasti Protosse, da bodo prosile usmiljenja, in z obličja planeta izobčencev izločite sluzaste Zerge. Znanstvenofantastična realnočasovna strategija omogoča večigralski način in merjenje na spletu, cilj igre, ki ob zvokih legendarnih komadov, kot je *Sweet Home Alabama*, poteka v 26. stoletju, pa je en sam: zmagati. (M. R.) Ocena: 1/2

Brezdimni plamen

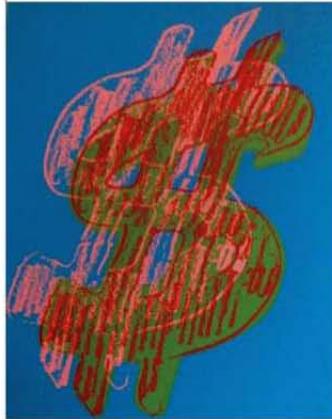
■ Samostoječi kamini, zaradi katerih vam v sobi ni treba ničesar razbijati, so v teh hladnih časih vroča izbira za popestritev domačega dekorja. Mario Mazzer je za italijansko podjetje Acquaefuoco izdelal *tube*, od dimnika neodvisen stenski kamin na bioetanol, ki je lasersko izrezan iz enega samega kovinskega cilindra in prevlečen s posebno zlitino. Na voljo je v premeru od 160 do 1000 milimetrov, gori pa dve uri in pol. Dovolj za vaše romantično snidenje? Da pa je dovolj lep za vaše obiske, potrjuje letos prejeta nagrada red dot. (D. H.)

www.acquaefuoco-mood.it

Razprodano

www.olyviafineart.com

■ V londonski galeriji Olyvia Fine Art je do 20. novembra predstavljen razvoj ameriškega poparta od sedemdesetih do osemdesetih let – **Sold Out: American Pop Art from the 1970s to the 1980s**, njegova raznolikost slogov in tehnik. Predstavljene so slike, grafike in skulpture,

dela, ki kažejo na uporabo slikovnega materiala, najpogosteje izposojenega iz množične potrošniške kulture. Ploskovite barve in mehanične tehnike nakazujejo odsotnost umetnikove roke pri procesu ustvarjanja umetnine. Na tej razstavi so zbrani najbolj znani umetniki, ki se poigravajo z dekorativnostjo popularnega okusa – Andy Warhol, Robert Rauschenberg, Tom Wesselmann, Keith Haring, Robert Longo in Frank Stella. (N. R.)

Andy Warhol, Dollar Sign, 1981, 50,8 x 40,6 cm

www.ulyссе-nardin.ch

Gospod predsednik uprave

■ Menite, da nič ne izžareva vašega uspeha bolj kot vaš novi zlati mobilni telefon? Pospravite ponaredke, zelo dobro bi se vam podal tale **chairman**, ki ga je izdelalo podjetje Ulysse Nardin. Ponaša se z 2,8-palčnim zaslonom na dotik, z osemmegatočkovno kamero, 32 gigabajti hrambenega prostora in brezžično povezljivostjo s spletom prek wifija. Predsednika uprave dobite v različnih podobah, a menimo, da mu klasična črna z zlatimi zaključki še najbolj pristoi. Bo 40 tisoč evrov preveč? (T. K.)

BACHUS CENTER

LOUNGE • RESTAURANT • CLUB

Center zabave in kulinaricnih užitkov

poslovna kosila
tiskovne konference
promocije
družabna srečanja
prireditve in koncerti

www.bachus-center.com

Kongresni trg 3, 1000 Ljubljana, Tel.: +386 (0) 41 730 753

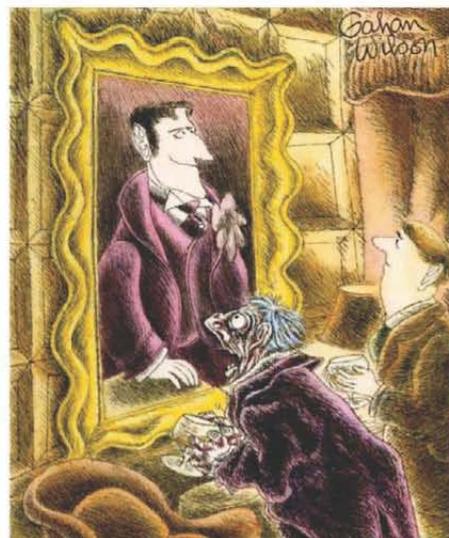
Naj lebdi

www.arredainterier.si

■ Oblikovalec Roberto Gobbo je za Desiree oblikoval moderno minimalistično zofo **agon** (od 3000 evrov). Do pravega izraza pride v velikih prostorih, saj klasično udoben kos, opremljen s hrbtnimi nasloni, nastavljivimi po višini, na tankih podstavkih šele takrat vzbudi tisti pravi občutek, da lebdi. Modularnost posameznih elementov omogoča različne sestave, širok nabor barv in usnja pa se z lahkoto prilagaja vsakemu interjerju. (V. S.)

»No, kaj je spet narobe?«

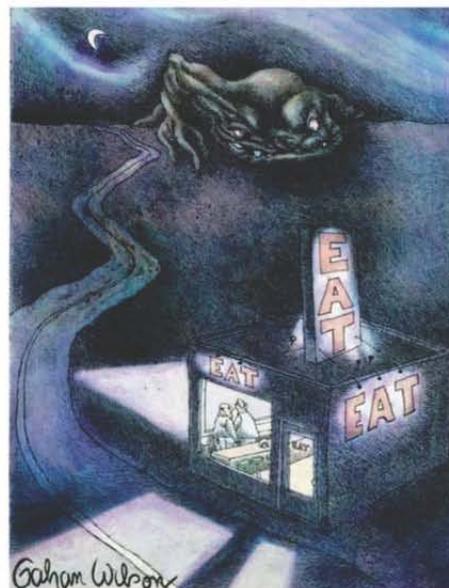

»Upal sem, da bom na sliki izpadel star in odvraten, pa se ni izšlo.«

To je to

www.hp.com

■ Večfunkcionalneži dandanes v pisarnah pridejo še kako prav. Najsi gre za barvno brizganje, sposobnost podrobnega optičnega branja, pretvarjanja, da gre za barvni kopirni stroj ali faks, vse to HP-jev **officejet pro 8500A** opravi odlično. Neboleča je njegova brezžična namestitve, hitrost potiskavanja papirja vodilna v industriji, kakovost natisnjenih primerkov zadovoljiva. E-vse-v-enem je torej, da ne bo pomote. Se pravi, da mu boste pogodbe, dopise ipd. v tiskanje lahko pošiljali kar iz mobilnika ali katere druge mobilne naprave. Takale bera večščin seveda zahteva kakšnega stotaka več od običajnih približkov, a 270 evrov se splača primakniti, da je potem nekaj časa mir. (T. K.)

»Moj bog, misliš, da zna brati?«

Nüvigacija

www.garmin.com

■ Pametni telefoni postajajo čedalje bolj priljubljene navigacijske naprave, zato smo že pričakovali ustrezen odgovor za to specializiranih profijev. To je Garminov **nüvi 3790T premium** (369 evrov), ki z elegantno zunanostjo res izstopa. Kralj serije 3700 se ponaša s 4,3-palčnim zmogljivim in za dotik občutljivim zaslonom. Ter seveda z okvirjem, debelim komaj devet milimetrov, in pregovorno zanesljivim Garminovim navigacijskim sistemom z ozaljšanimi pogledi (in predogledi križišč ter zavojev) v 2D in 3D. (T. K.)

Najdite vsiljivca

www.infiniti.europa.com

■ M, RS, AMG, IPL. No? Uganili ste: ni ga. Gre za športno nastrojene avtomobile dražjih blagovnih znamk in zadnji je Infinitijev: **infiniti performance line**. Tole je nova reč pri Infinitiju, ki je, mimogrede, Nissanova prestižna blagovna znamka (nekako kot Lexus pri Toyoti) in začenja z **razredom G**, ta pa je lahko kupe ali kabriolet. Prvo-rojenček je kupe z motorjem V6 (3,7 litra, 348 'konj'), pričakujemo pa seveda nadaljevanje zgodbe. (V. K.)

Pohodni podplati

www.vibramfivefingers.it

■ Obujte si nožice v pohodne podplate **five-fingers**, pa boste zagotovo opaženi. Spodaj vas bo varovala guma, tako da boste varno hodili znotraj in zunaj. Pravijo, da je oprijem zanesljiv in da obuvalo prinaša vašim podplatom in nogam pravo nirvano. Klasični model bi morali takoj za našo zahodno mejo dobiti za 89 in najdražjega za 149 evrov. (T. K.)

OMEGA

www.omegawatches.com

GEORGE CLOONEY JE IZBRAL.

URADNI PRODAJALEC:

Prodajalna: Čopova 1, Ljubljana, tel. 01 244 31 30
Slowatch d.o.o., Ljubljana, Gosposvetska 5

OMEGA
Izdelujemo v Švici, od 1848

TOWER

Tole je oblikovalski presežek studia Sand & Birch, izdelan za **Cantine Ellemme**. Ne le da je prečudovit, črn in zapeljiv, na policah iz nerjavnega jekla je prostora za 70 steklenic, ločeno za rdeča, bela in tudi peneča vina. O ceni elegantnega dvometraša pobarajte izdelovalca.

www.sandbirch.com

www.electrolux.si

ELECTROLUXOVA VGRADNA VINSKA OMARA

Postavljena med hladilnik in zamrzovalnik vam bo vzbujala sladostrastne skomine po rdečih in belih napojih, shranjenih v dveh neodvisnih klimatiziranih področjih pri točno pravi temperaturi in vlažnosti. Steklo je seveda UV-zaščitno, tako da se vam za vašo vinsko zbirko ni treba bati. Omara ERW33900X je vaša za 1354 evrov.

Z vinom na hladno!

■ Omislite si hladilno vinoteko. Da bo izbira lažja, nekaj namigov, še prej pa nasvet ali dva. Velikost je tu res pomembna. Ne glede na to, kako velika je vaša trenutna zbirka, s tem nakupom se bo v trenutku podvojila. In niste dovolj bogati, da bi si kupili slab vinski hladilnik. Dražji so pač boljši, ker imajo notranjost namesto s plastiko obdano z aluminijasto prevleko. Podobno je s policami. Najboljše so iz lesa, prav tako vrata; steklena so zaradi prelepega pogleda nadvse priljubljena, a se le prepričajte, ali imajo ustrezno UV-zaščito. Kompresor naj bo čim tišji, ključavnice in alarmi, ki med drugim ne opominjajo le na nepridiprave, ampak tudi na prihajajoče praznike, pa so stvar dodatne opreme.

MARVEL CHATEAU COLLECTION

je pravzaprav zbirka vinskih hladilnih naprav, ki se ponašajo z javorjevino, zasloni za temperaturo (microsenstry) ter avdio- in vizualnimi alarmi, ki vas bodo pravočasno opozorili na odprta vrata, pa tudi, če je temperatura prenizka ali previsoka. Marvelove hladne vinoteko so tihe kot miške, predali primerni za različne steklenice, hranijo pa 24, 54, 68 ali 108 steklenic. Cena? Začne se pri tisočaku, nato pa ...

www.lifeluxurymarvel.com

GORENJE MONARQUE

je hladilna vinska vitrina domače izdelave s petimi velikimi drsnimi policami in dvema majhnima. Dobro ščiti pred tresljaji iz okolja in ima krasne mere: 60-90-60. Izdelana je iz brušenega aluminija, zagotavlja možnost prilagoditve za rdeča ali bela vina, vanjo pa boste lahko spravili 52 steklenic. Krasno darilo za šefovega abrahama! Če boste nekoliko nevoščljivi, pa si ga vzemite za nekaj več kot tisoč evrov.

www.gorenje.si

International salon of wines and delicatessen products

VINDEL 010

www.vindel.si

MARIBOR
20. OKTOBER
2010

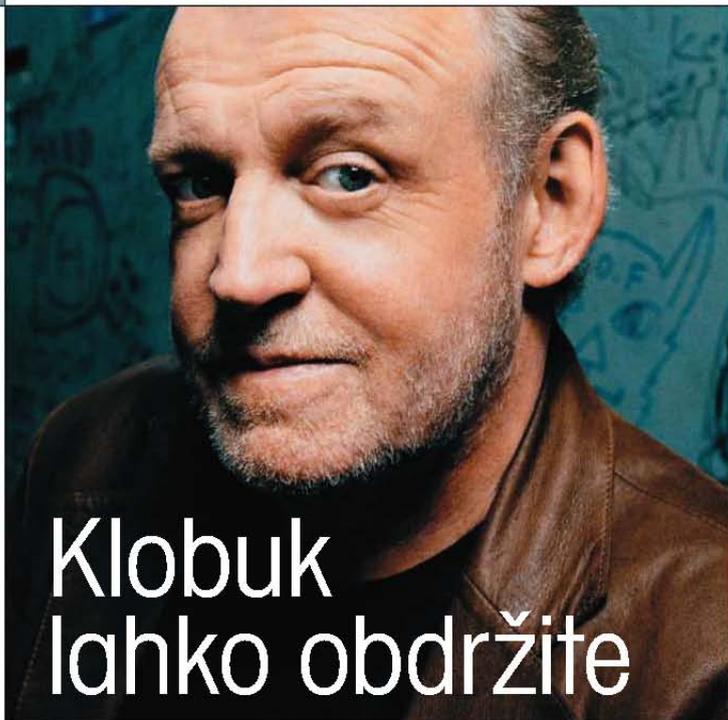
VINDEL 010
vino & delikatese

KONGRESNI CENTER

HOTELA
HABAKUK

mednarodni salon vina in delikatesnih izdelkov

VINDEL 010

Klobuk lahko obdržite

Kdo: Joe Cocker **Kje:** ŠRC Stožice, Ljubljana **Kdaj:** 15. novembra

■ Rokovski Bedanec, ki mu nista tuja ne bluz ne soul in ki ga vsi najbolje poznamo po imenu Joe Cocker, je letošnjega maja praznoval 66 let. Anglež z najbolj romantičnimi melodijami, ki jih poslušamo tudi moški, skladatelj, ki verjame, da je glasba najboljši obed za dušo, glasbenik, ki ima gremija in več kot 20 studijskih albumov. Ob pričakovanju izida njegovega najnovejšega z naslovom *Hard Knocks* se je oktobra podal na evropsko turnejo, smiselno poimenovano *Hard Knocks Tour 2010*, v sklopu katere bo sredi novembra blagoslovil tudi našo prestolnico. Za 35 do 42 evrov si boste lahko najeli svoj prostor na našem novem stadionu in si delili zrak z enim največjih glasbenikov našega časa. Joe Cocker obratuje že od davnega leta 1961 in je eden tistih frajerjev, ki so leta 1969 nastopili na originalnem, prvem festivalu Woodstock. Njegova največja uspešnica je komad *Up Where We Belong*, napisan kot usluga filmskemu producentu Stewartu Levinu za film *Častnik in gentleman* – komad je zasedel prvo mesto na lestvici Billboard 100 in leta 1983 Cockerju in Jennifer Warnes, s katero je pesem odpel, prabil gremija, oskarja in zlati globus. Zdaj ga lahko slišite v živo skupaj z najnovejšimi singli z novega, zadnjega albuma in z izbranim šopkom njegovih vrhunskih hitov. Še pomnite *You Are So Beautiful*, *With a Little Help From My Friends* in seveda *You Can Leave Your Hat On*?

Glasba, ki je krojila filmske zgodbe

■ Številni komadi Joeja Cockerja so bili uporabljeni v filmih. Poleg že omenjenega *Up Where We Belong* so na tem seznamu še: singel *Edge Of A Dream* v filmu *Teachers* iz leta 1984, kjer so glasbo poleg Cockerja posodili še ZZ Top, striptizetarski komad *You Can Leave Your Hat On* v provokativnem filmu *Devet tednov in pol* iz leta 1986, v katerem Mickey Rourke in Kim Basinger ustvarjata zimzelene seksualne kadre, singel *Trust In Me*, ki ga najdete v epski zvezdniški drami *Telesni stražar* leta 1992 z Whitney Houston, pa skladba *Bye Bye Blackbird* v romantični uspavanki *Romanca* v *Seattlu* iz leta 1993 in ne nazadnje večni *You Are So Beautiful*, ki ga lahko zasledite v sklepnem kadru gangsterske epopeje *Carlitov zakon*, v kateri je leta 1993 nastopil boter Al Pacino.

30. oktobra

Vrata v preteklost

Kdo: The Doors Alive
Kje: Cvetličarna, Ljubljana

■ Ob 45. obletnici rojstva legendarne zasedbe The Doors in 40. obletnici poslednjega nastopa z Jimom Morrisonom so se na pot oživiljanja podali The Doors Alive, britanski bend, ki velja za najboljšega imitatorja te zgodovinske glasbene postave in omogoča, da v avtentičnem rimejku šestdesetih spet uživate v hitih, kot so *Riders On The Storm*, *Light My Fire* in *L. A. Woman*.

8. novembra

Fantazijska simfonija

Kdo: Therion, Loch Vostok in Leprous
Kje: Kino Šiška, Ljubljana

■ Nekaj metala, nekaj klasike, vse skupaj pa zmešano v navdušujoč konglomerat švedskega metalskega doživetja, ki ga vodi skupina Therion.

Pravijo jim avantgardni metalci, so pa brez dvoma pogumni pionirji simfoničnega metala in bodo navdušili tako ljubitelje žanra kot tudi tiste, ki v glasbi iščete pot do fantazije – Therion namreč zvesto črpa ideje iz mitologij, okultnega in magije. Zanimivo bo!

8. novembra

Sting malce drugače

Kdo: Sting
Kje: Arena, Zagreb, Hrvaška

■ Letos poleti je Sting izdal že svoj deseti studijski album z naslovom *Symphonycities* in ga obogatil z istoimensko turnejo, na kateri ga spremlja kar Royal Philharmonic Concert Orchestra. Ta mu pomaga poudariti to, kar njegov zadnji album predstavlja: številne pretekle hite, zaigrane v formatu klasične glasbe. Si predstavljate *Roxanne* z violinami?

11. novembra

Šepetalec inštrumentom

Kdo: Joe Satriani
Kje: hala Tivoli, Ljubljana

■ Pri njem so se učili Steve Vai, Kirk Hammett, Kevin Cadogan in drugi veliki kitaristi, a v svojem bistvu je Satriani pravzaprav multiinštrumentalist. Več kot 30

let ustvarjanja in vplivanja na razvoj v rokarskem žanru je Satrianija poneslo med najvplivnejše virtuozne današnjega časa. Obiščite ga v hali Tivoli in občudujte njegovo izjemno tehniko ter predanost.

PLAYBOY PODARJA!

V novembrski številki, ki je izšla 8. oktobra, podarjamo v rubrikah Pisma (Pismo meseca, stran 4) in Promo. Nagrado dobite povsem preprosto. Pošljite elektronsko pošto na naš naslov playboy@adriamedia.si ali na naslov **Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana** do 17. oktobra 2010 pošljite dopisnico, razglednico ali pismo s pravilnim odgovorom, če je zahtevan, in ne pozabite pripisati svojega imena, priimka, naslova oziroma telefonske številke. Preprost postopek za pridobitev nagrade, če je ta razpisana, v rubriki Magnet pa najdete na spletnem naslovu <http://dogodki.playboy.si/podarjamo/>.

Pomembno je, da ste seznanjeni z naslednjimi pravili naših nagradnih iger:

- Sodelovanje v nagradni igri ni pogojeno z nakupom revije.
- Nagrade niso prenosljive in jih ni mogoče zamenjati za gotovino ali drugo blago.
- Odločitev komisije je dokončna in nanjo se ni mogoče pritožiti.
- V zvezi ne morejo sodelovati ljudje, ki sodelujejo pri organizaciji, pripravi in izvedbi igre, ter zaposleni v podjetju AM Ljubljana, d. o. o.
- Vsakdo lahko v posamezni nagradni igri sodeluje le enkrat.
- Nagrajenci bodo o nagradi obveščeni po pošti. Za prejem nagrade mora nagrajenec poslati davčno številko, davčno izpostavo in podpisati pisno soglasje za objavo podatkov v reviji ali/in na spletni strani www.playboy.si. Objavili bomo ime, priimek, kraj in vrsto nagrade.

To je nujno zaradi zakona o varstvu osebnih podatkov. Nagrajenci prejmejo nagrade po pošti.

- Sodelujoči soglašajo s tem, da se njihovi osebni podatki hranijo v namene izvedbe nagradne igre.
- Akontacijo dohodnine pri nagradah višje vrednosti plača prejemnik. Prejemnik soglaša, da lahko nagrado prevzame le s potrdilom o plačilu.

Ponudba velja za novo sklenjena naročniška razmerja v paketih MojD in NajinD.

Samsung E2550
samo 1 € x 12

Nakup mobilnika je mogoč pod pogoji, ki so navedeni na spletnem naslovu www.debitel.si

Info: pošljite SMS s ključno besedo MojD ali NajinD na številko 4949

Kolikor minut, toliko brezplačnih sporočil SMS!

Včasih je bolje napisati, kot povedati.

Samo pri Debitelu lahko do konca leta izkoristite izredno ponudbo:

kolikor minut klicev boste zakupili, toliko sporočil SMS vam bomo podarili – brezplačno!

Podarjena sporočila SMS boste lahko brezplačno pošiljali 6 mesecev.

Akcija traja do 31. 12. 2010 ali dokler ne podarimo vseh razpoložljivih sporočil SMS.

Pri Debitelu vedno poskrbimo za najlepša sporočila.

Jaz + najlepša sporočila +
debitel

Info: 041 400 100, www.debitel.si

ADRENALIN!

FOTO Saša Kapetanovič | TEKST Aljoša Mrak

■ Ne, ne, to sta le adrenalin in neizmerno navdušenje, kot bi otroku ponudili novo igračo ali zaporniku žensko družbo za kakšno uro. Znova sem užival v vrhunskem dirkalniku peugeot 207 S2000, ki ga bo zadnja dva relija za državno prvenstvo preganjala 28-letni Idriječan Rok Turk. Kot lahko vidite na fotografiji, smo na testiranju v Črnem Vrhu nad Idrijo bolj glisirali kot dirkali, a občutki so bili znova tako izraziti, da sem o tem sanjal še nekaj noči. Dirkalnik je popolnoma osiromašen, pred voznikom so

namesto merilnikov le opozorilne lučke za pravočasno pretikanje, ropot dvolitrskega atmosferskega motorja je ... hmm ... prijeten za pet minut in neznošen na daljšem reliju. Dvestosedem S2000, ki je čez blatnike za pet centimetrov širši kot serijski bratec, pretrese živo vsebino verjetno precej bolje, kot bi Saša Lendero s svojo masažo. Pri pretikanju s šeststopenjskim sekvenčnim menjalnikom (brez sklopke, s polnim plinom in bučnim pokom iz izpuha!) 206-kilovatni (ali bolj domače 280-'konjski') peugeot 207

V dirkalniku se moje telo vedno podobno odzove. Najprej opazim tresavico, nato se povišata krvni tlak in utrip, na koncu pa me obliva pot. Možganska kap, infarkt?

Tehnični podatki

Motor (zasnova)	4-valjni, atmosferski
Gibna prostornina (cm ³)	1998
Največja moč (kW/KM pri 1/min)	206/280 pri 8500
Največji navor (Nm pri 1/min)	250 pri 6500
Menjalnik, pogon	sekvenčni (6), stalni 4 x 4
Poraba goriva etapa/HP (l)	25/100
Gume	18-palčne (asfalt), 16-palčne (sneg) in 15-palčne (makadam)
Masa (kg)	1200
Največja hitrost (km/h)	175 ali 190 (odvisno od menjalnika)
Cena (evrov)	280.000

vsakič poskoči, kot bi vas v križišču zadel mestni avtobus s polno hitrostjo, pa tudi lega in zavore so vrhunske. Če rečemo, da je tudi po poplavljeni cesti želodec prosil za milost, je zgolj dokaz, da so nastavljivo podvozje, prednji zavorni koluti velikosti 355 milimetrov (serijski najšportnejši 207 ima 70 milimetrov manjše) in dirkalne gume res vrhunski. Štirikolesni pogon, ki temelji na pasivnih diferencialih, je zagotovil celo nekaj varnosti med našim izzivanjem vremenskega rdečega alarma, čeprav za varnost

posadke dejansko poskrbijo varnostni lok, štiritočkovni varnostni pas, negorljiv kombinezon in čelada.

Prav, boste dejali, če je res tako dober, zakaj jih ni na naših dirkah več? Poglejte ceno ali pokukajte na porabo goriva, saj se ga ob polnem plinu nateče liter na prevoženi kilometer! Če pa ste kljub temu odločeni, da bi poskusili, pripravite 150 evrov za najem. Ugodno? Hehe, to je cena za vsak dirkalni kilometer, pa še to brez gum, goriva in prijavnine na reli. 🚩

Vesoljski kavboj in kozmično dekle

Strast do žensk, hitrih avtomobilov, lahkih drog in pokrival. Tudi takšnih z rogovi.

Leta 1992 je indijansko pleme Iroquois postalo del glasbene nomenklature, saj je del podpisa ene najedinstvenejših zasedb znotraj še edinstvenejšega žanra. **Jamiroquai** se bahajo s 35 milijoni prodanih albumov, osvojenim gremijem in uspešnim mešanjem njim lastnega fanka z elektronskimi elementi, popom in rokom. Ob sedmem studijskem albumu vas spomnimo na nekaj njihovih glavnih singlov z burnimi sporočili, da si boste lahko dopolnili motivacijsko kolekcijo z najboljšim, kar Jamiroquai ponujajo.

Biti Half The Man: Brez strasti si le pol moškega. Vseeno je, kako si besedo strast razlagate, a verjamemo, da je prva misel zagotovo odprla sliko dekleta, ki se navdušuje nad vašo erektilno pozomostjo. Strast kot brezpogojna ljubezen pa je danes pravzaprav vse tisto, brez česar si življenja (skorajda) ne morete predstavljati. Tisto, kar nas motivira, vzpodbuja in zaradi česar se jutraj spleča zbuditi. Če je to prsata lepota v novi kolekciji perila Agent Provocateur, bravo. Če je to nabijanje fliperja v lokalni beznici, tudi prav.

Postati Space Cowboy: Za pravega moškega je poznani svet premajhen. Včasih je treba odplavati še kar drugam in profesor Jason Kay, vodilni vokalist glasbene stvaritve Jamiroquai, pri tovrstnih popotovanjih v druge dimenzije stavi na najstarejšo zdravilno zelišče – marihuano. Pravi, da imaš po ustrezni inhalacijski uporabi na obrazu sončen nasmešek, da postaneš medplanetaren. Kar pomeni, da se tvoja bit razleze po vsem vesolju. Pošastnega napada lakote, ki običajno sledi, ne omenja, si pa je z rednim doziranem priboril pristrčen vzdevek Space Cowboy.

Žveti v Virtual Insanity: Živimo v virtualni norosti. Prej ko se soočimo s to premiso, prej se lahko začnemo aktivno ukvarjati s tem, kako bi to norost obrnili sebi v prid. Virtuoz Jason Kay pove, da smo si ustvarili nelogičen svet in si postavili pravila, ki omejujejo naše udobje in užitek. Kako nesmiselna bitja smo, tam na vrhu prehranjevalne verige, a z vseh strani omejeni v majhne družbene karantene, polne prepovedi in opozoril. Si predstavljate, da ugotovite, da je v resnici južni pol na vrhu sveta?

Bežati pred Cosmic Girl: Moški obožujemo hitrost. Upočasnimo se zgolj za ženske, da pokažemo svojo sposobnost prilagajanja. Vseповsod drugod pa za nas hitrostne omejitve

ne veljajo. Da je ta ljubezen do hitrosti resnična, pričajo mobilni spomeniki, ki smo jih moški zgradili v poklon lastnim užitek. Ti spomeniki so veličastni, božanski, občudovanja vredni, celo ... seksi? To so (med drugim) ferrari F355, lamborghini diablo SE30, ferrari F40. Zadnji tipično rdeč. Večen. Fantazma v gibanju. V šoli Jamiroquai se ob melodični podlagi v videospotu singla Cosmic Girl navdušimo nad omenjenimi tremi konjički v hitrostnem pregonu po španski Cabo de Gata.

Prebijati se z White Knuckle Ride: Pod pritiskom smo le boljši. Jason Kay to situacijo opiše,

da je, kot bi bil ujet v ekonom loncu. In takšni so zdaj časi, ko je preveč zunanjih dejavnikov, ki zvišujejo tlak in je treba le najti pravo himno, ki pomirja in preusmerja pozornost. To je naj-novejša lekcija zasedbe Jamiroquai, lekcija, za katero so si vzeli kar pet let kreativnega premora in zdaj vendarte reinkamirali njihovo poznano maskoto, dečka v kučmi z rogovi bivola, ob tem pa oživel tudi njihov edinstveni, tipično nagajivi džez fank. Obvezno slušno čtivo za novo sezono je album **Rock Dust Light Star**, sveže poglavje, ustvarjeno za svet, ki nujno potrebuje nekaj harmonije. 📺

Morala na tehtnici

■ Tridesetletni Ne-Yo, zdaj že kar pomembno R&B-ime, ni zgolj še en srečnež, ki mu je sekira padla v glasbeni med. Kajti čeprav se mladenič prodaja kot sveže žemljice in mu nikakor ni

težko preganjati in oplojevati kalifornijskih lepotic (po prvem otroku z nekdanjim, zdaj pričakuje otroka tudi s sedanjim dekletom, za katerega pa trdi, da je zgolj njegova prijateljica, in čeprav nosi njegovega otroka, ve, da on preganja še druga dekleta ... opa!), je pod to fasado bad boya tudi malček piflarja. Obožuje znanstveno fantastiko, stripe in Michaela Jacksona. To zadnje pač sodi k poklicu, prva dva ele-

menta pa sta kriva za format njegovega novega albuma *Libra Scale*, ki nam sporočilno misel predstavi kar v obliki stripa. Predgovor albuma govori o treh smetanjih, ki jim je ponujeno vse, kar si želijo – le, da se potem nikoli se ne morejo zaljubiti. Zgodba oriše moralno vprašanje denarja, slave in ljubezni, tehtnica v naslovu albuma *Libra Scale* pa odloči, kaj je tisto, kar je resnično pomembno. Prvi singel *Beautiful Monster* nas je grel poleti, izid albuma pa bo pospremil single *One in a Million*. Končna odločitev: ljubezen je super, ampak kaj, ko jo je treba kdaj pa kdaj odpeljati tudi na večerjo.

! PRVIČ V SLOVENŠČINI!

Tide, slovenska skupina mednarodne zasedbe, doma že pet let ustvarja rokavske presežke in jih pridno izvažna na Hrvaško in Nizozemsko pa v Srbijo, Avstrijo, Italijo in celo Ameriko. Komade so vedno snemali v angleščini, zdaj pa so se odločili posneti prvi slovenski singel *Tvoja stvar*. Poiščite ga in občudujte Kevina Newmana Koradina, nekdanjega studijskega glasbenika iz Amsterdama, ko poje ta fantastični, energični komad v naši hudičevo zahtevni slovenščini.

Norah Jones predstavlja ...

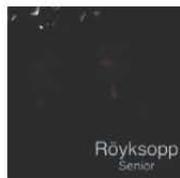
■ Neverjetno, kako je Norah Jones v slabem desetletju uspelo narediti tako veliko, pa ji pri tem sploh ni bilo treba stopiti na osrednjo pop sceno. Zvesta klavirju in svojemu izjemnemu vokalu si je v fuziji džez, bluza, soula, roka in kantrija priigrala kar devet gramijev in 60. mesto med najbolje prodajanimi glasbeniki. A to ni vse. V Norah je verjelo veliko elitnih glasbenikov, njen takojšnji uspeh je pritegnil pozornost celotne industrije in tako je v preteklih let izpeljala tudi marsikatero projekte v sodelovanju z drugimi glasbeniki. V dokaz je sestavila album z naslovom ... *Featuring*, nabor njenih ključnih kolaboracij, od zgodnjih posnetkov do nedavnih pesnitev. Ta družena je bila seveda izbrana iz njej primernih žanrov in med njej primernimi talenti. Denimo z Rayem Charlesom ali Williejem Nelsonom. Tu so še Herbie Hancock, član kvarteta Milesa Daviesa, hiphoperski duet Outkast, zvezdnik R&B-ja Q-Tip, legendarna blondinka Dolly Parton, grandžerski Foo Fighters in sedemčlanski Dirty Dozen Brass Band, vrhunski džez fank ansambel iz New Orleansa. Starešine iz vseh žanrov torej, zdaj zbrani skupaj z Norah na tem izredno pestrem *best of*.

TIESTO
Kaleidoscope Remixed
Ultra Records, 2010
Težko bi rekli, da je Tiesto še vedno zgolj trance didžej, saj se od sage in Search Of Sunrise vedno bolj oddaljuje od pričakovane in raziskuje meje elektronskega sveta. Kaleidoscope ni bil tisto, kar so trance puristi pričakovali, a je bil za Tiesta bolj plesen, bolj vsestranski album pomemben korak v karieri. Remiksane verzije komadov, v sodelovanju z velikani, kot so Ferry Corsten, Wolfgang Gartner, Philip D in Nic Chagall, razvijajo impresivno, vokalno elektro-trance postlastico.

RAZLIČNI
Babylon Central OST
ESL Music, 2010
Če vam za ozimnico manjka, zgolj še en zadetkarski album, primeren za filozofske trenutke ob kaminu, je soundtrack neodvisnega filma *Babylon Central* izredno primeren izbor. Pretrežno reggae album, ki si ne boji biti alternativni, predzren in tako premeteno zamešan, da ustvari pravo filmsko atmosfero. Od instrumentalnih melodij do modernjših ritmov. Jamajke prek džezovskih in rokavskih namigov do preprostih, vokalno impresivnih balad. Za posebne mirne noči.

RÖYKSOPP
Senior
Zoom, 2010
Lanski Junior je vendarle dobil nadaljevanje. Senior je bolj odrasel, resen album, ne nazadnje je zato, ker je vseh devet komadov instrumentalnih. Prikrasjeni za vokale se moramo osredotočiti na melodije, ki so sicer kovane po poznem Röyksoppovem modelu, a s poudarkom na melanholičnosti, umirjenosti, celo ambientalnosti. Ne bodite presenečeni, ko boste med poslušanjem nenadoma zaslišali zvok dežja, glasba bo utihnila, nakar boste ob občasnem pitjem čikanju uživali dalje.

BON JOVI
Greatest Hits
Virgin, 2010
16 komadov, ki so markirali razvojne velike kariere te pop rokavske zasedbe. Album je izredno izčrpen, dobro sestavljen, primeren tako za začetnike kot tudi za zveste, dolgotrajne poslušalce, ki le želijo obnoviti najboljše momente, ne da bi pri tem morali menjati zgoščenko. Od *Live! On a Prayer* in *It's My Life*, do obveznega *Blaze Of Glory* in popasta baladnega *Always*. In bonus: dve novi skladbi, ki prijetno zakrožita inventar ene najbolj poznanih zasedb od sredine osemdesetih do danes.

HURTS
Happiness
101 Distribution, 2010
Sintezajzerski pop, kakršnega smo iz Velike Britanije že dobro vajeni. Žingajo ga Pet Shop Boys, Joy Division in New Order. Med njimi so sedaj tudi Hurts: 2 debitantski albumom. Nekoliko samosvoji, nikakor pa ne tako posebni, da bi lahko pretirano izstopali iz množice. Njihov zvok je čist, prijeten, četudi nekoliko bolj naginjen k žalostinkam, ki dvigujejo tempo celotnega albuma le z redkimi, malce bolj poskočnimi komadi. Besedila pa govorijo o izgubi in bolečini. Ah, ti prebrisani Otočani.

KINGS OF LEON
Come Around Sundown
RCA, 2010
Pa smo morali čakati dolgo, zgolj dve leti je namreč minilo od njihovega prejšnjega albuma, a Kings of Leon niso tako vsečne indie rokavske melodije, da se jih pač težko naveličamo. Novi album ne odstopa od pričakovanega, trije bratje uspešno ohranjajo svoj južnjaški pristop, žagajo le toliko, kot je največ treba za prijeten, melodičen rok. Prvi singel *Radioactive* odpira vizijo nove glasbene pripovedi – zelo malo eksperimentiranja, več uživanja v klasični ameriški.

TAYLOR SWIFT
Speak Now
Big Machine Records, 2010
Raste, raste skodrana lepota, ki jo je rodil Ameriški idol. Za tretji album je pesmi spisala kar sama in razkrila svojo kreativno domišljijo, pa četudi se pogovarjamo zgolj o bolj romantično navdahnjenem popu. Pravi, da je najboljše ideje za album dobivala, ko je ob nehumanih urah bedela na svojem ranču v Arkansasu. Takrat se ji je verjetno posvetilo tudi to, da bi k svojim komadam pripela še orkestralno glasbo. Tako je *Speak Now* veliko boljši kot njeni prejšnji podvigi.

Markov filmski evangelij

Kaj vse mora Mark Wahlberg še narediti, da nas vendarle prepriča? Pravzaprav nič.

Ljudi je običajno zelo težko prepričati, da je Mark Wahlberg v resnici soliden igralec. Sploh zato, ker si je kariero začel graditi kot Marky Mark, ne preveč uspešen raper in precej uspešnejši model za Calvin Kleinove gate. Trenutno je kot izvršni producent podpisan pod izredno uspešno serijo *Entourage*, hkrati pa kuje še izjemne filmske vloge. Okej, morda ni ravno Al Pacino, je pa dokazal, da izklesan trebuh nikakor ni njegova edina vrlina.

Vročje noči (Boogie Nights, 1997) – tam, kjer se je vse skupaj začelo. Film, s katerim je Wahlberg postal več kot le plakat za fitnes program. Kontroverzen, sočen, neskončno zabaven film o pornoindustriji sedemdesetih, v katerem Wahlberg zavoljo svojega mogočnega uda postane najbolj iskan pornoigralec v Ameriki. Šopek ekscentričnih likov, pomešanih v uprizoritev najbolj nenavadnih življenskih slogov, je pod režijo Paula Thomasa Andersona zacvetel kot avtentična dokumentacija najbolj uživantskega posla, kar si ga lahko zamislite.

Trije kralji (Three Kings, 1999) so bili George Clooney, Ice Cube in Mark Wahlberg, nič kaj pohlevni rezervisti ameriške vojske, ki se želijo dokopati do kuvajtskega zlata. Nevsakdanja akcijska komedija, ki jo je globalno občinstvo (neupravičeno!) spregledalo, so jo pa zato z veliko hvale konzumirali kritiki in tako postali še pozornejši na očitno večplastni talent vse resnejšega Marka Wahlberga.

Italijanska misija (The Italian Job, 2003) je bila del evforične produkcije roparskih filmov za časa *Oceanovih 11* in *Afere Thomasa Crowna*. Film, ki je postavil zabavno akcijo pred kompleksnost izvedbe, je Wahlberga pomešal med Charlize Theron, Jasona Stathama in floto mini cooperjev, jeklenih šprinterčkov, ki so bili glavno prevozno sredstvo roparske zasedbe. Zagotovljenih 111 minut vznemirljive zabave.

Štirje bratje (Four Brothers, 2005) je bil za Wahlberga preizkus filmske kemije. Štirje manj povezani, se v tej moderni predelavi vesterna *The Sons of Katie Elder*, v katerem je blestel John Wayne, soočajo z vsemi kugami kapitalizma: pohlepom, maščevanjem, prevaro in strelnim orožjem. Štirje zelo specifični igralci, v množici katerih je Wahlberg uspešno prikazal svojo sposobnost grajenja sicer enostavnega akcijskega lika v večplastno osebnost.

Dvojna igra (The Departed, 2006) je le nadaljevanje dejstva, da je Wahlberg mojster igre. Scorsesejev vrhunski mafijski triler, v katerem se prepleteta zgodbi policista pod krinko in infiltriranega mafijca, je ena najintenzivnejših filmskih pripovedi zadnjega desetletja. Film, ki je Scorseseju vendarle priboril dolgo pričakovanega

oskarja, Wahlberga pa jasno prikazal kot talent, ki se v razkošni pripovedi z več zapleti znajde, kot bi se gibal v domačem okolju.

Mafijske noči (We Own The Night, 2007) so pomemben preizkus v Wahlbergovi karieri. Film, ki je imel izjemno premiso, a ga kritiki niso dobro sprejeli, češ da zgodbi ni mogoče verjeti. V izbrani družbi zvezdnških imen (Duvall, Mendes, Phoenix) je Wahlbergu odzivom navkljub uspelo ustvariti prepričljivo konfiguracijo dobrega sina, slabega brata in uspešnega policista. Pa mu za to niti ni bilo treba sleči majice.

Rezervna policista (The Other Guys, 2010) je film, v katerem vas bo Wahlberg prepričal to jesen. Komedija o čudastih newyorških detektivih s priložnostjo, da se vendarle izkažeta kot kakovosten uniformiran material. In to jima seveda nikakor ne uspe. Wahlberg kot komični lik? Zakaj pa ne? Kdo bi si mislil, da nas bo Marky Mark kdaj nasmejal tudi brez široke trenirke in klišejskih raperskih rim, kajne? 📺

Piran – Pirano

R: Goran Vojnović

I: Boris Cavazza, Mustafa Nadarević, Nina Ivanišin

Od te štorije lahko pričakujemo le še eno slovensko socialno dramo. Ta žanr je namreč ravno prav poceni, da ga Filmski sklad še podpre, in obenem ravno dovolj zatežen, da se lahko spet ozremo na neko vojno (tokrat drugo svetovno namesto balkanske) in sledimo receptu, v katerem preplet poti različnih protagonistov popolnoma spremeni njihova življenja. Pričakujemo torej film, ki nas na vse pretege želi pričati, da je to umetnost. Tudi prav.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

Mesto

R: Ben Affleck

I: Ben Affleck, Rebecca Hall, Ion Hamm

Kar je Clint Eastwood spočel z režijo življenjskih filmov, zdaj Ben Affleck počne z urbanimi kriminalnimi zgodbami. Kot preroben, potem ko smo nad njim že skoraj popolnoma obupali, se Affleck po uspešnem *Gone Baby Gone* vrača še z enim režiserskim biserom, le da tokrat konflikt vključuje štiri roparje in zagretega agenta FBI, ki maršira po ulicah Bostona kot Gargamel za Smrkci. Film, ki kar žari od življenja, akcije in nenehnega utripa na visokih obratih, je sočen, gledljiv ter preprost. Affleck kot režiser in igralec, tokrat vreden aplavza.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ Originalni naslov: **The Town**

Žaga VII 3D

R: Kevin Greutert

I: Tobin Bell, Cary Elwes, Betsy Russell

Žaga deluje po zelo preprostem receptu. Iz enačbe je bil postopoma odstranjen morilec (gledalec ve, kdo je glavni zlobnež) in nadomeščen s pričakovanim sarnim umorom. To se ponavlja že sedem delov. Nekaj ugrabljenih ljudi je v labirintu smrti, kjer se morajo pod taktirko psihopata soočiti s svojimi grehi. Kar navduši, so kreativni načini uničevanja posameznikov, eden bolj boleč, gnusen in spreveržen od drugega. Tokrat skrbno izbrani družbeni nepridipravi krvavijo v treh dimenzijah.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ Originalni naslov: **Saw 3D**

Tatovi

R: John Luessenhop

I: Hayden Christensen, Paul Walker, Matt Dillon

Tatovi so *Oceanovih 11* v getu – visoko usposobljeni roparji, ki jih igrajo nizkoprofilni igralci. Paul Walker, abonent kilavih akcij, ki po manjkanje igrskega talenta poskuša reševati s slačenjem srjace, T. I., sicer raperski veleum, ki pa tule ne more škodovati, in Hayden Christensen, bolj znan kot Luke Skywalker iz *Vojne zvezd*. Roparski film s preveč klišeji, ki si na vse pretege želi biti strašansko kul.

Ocena: ♡ ♡ ♡ Originalni naslov: **Takers**

Hudič

R: John Erick Dowdle

I: Chris Messina, Caroline Dhavernas, Bojana Novakovic

Kot reklama za klavstrofobijo je tokratna producentna avantura M. Night Shyamalana osredotočena na pet ljudi, ki se znajdejo v pokvarjenem dvigalu. Po obveznih motnjah z lučmi ugotovijo, da je eden od njih nekaj posebnega, a nič kaj prijaznega. Psiholška tesnoba ujetosti in skrite nevarnosti deluje nadvse zanimivo, a klišejem ni mogoče uiti, čeprav boste večino časa poskušali uganiti, kdo v dvigalu je v resnici naslovni hudič.

Ocena: ♡ ♡ ♡ Originalni naslov: **Devil**

DVD

CESTA

R: John Hillcoat

I: Charlize Theron,

Viggo Mortensen

Veliki so bili dvomi, ali je mogoče literarno Cesto ustrezno prenesti na veliko platno. No, tudi nominacija za beneškega zlatega leva je dokaz, da so filmi včasih lahko boljši kot knjiga. Postapokaliptični svet je izdelan naravnost fantastično. Mrk, siv, neprijazen, utrujajoč za Vigga in Kodija, ki kot oče in sin potujeta na jug k preživelim, ki se še niso zatekli h kanibalizmu. Film razkrije izjemne igrske talente komaj 14-letnega Kodija Smit-McPheeja. Film, ki v DVD-obliki ne sme manjkati v vaši zbirki najboljših igranih pripovedi.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

GIRLS GONE WILD: ALL NEW COLLEGE GIRLS EXPOSED

Produkcija: Mantra Films

Ah, čudoviti svet ameriških kolidžev. Tista vmesna cona med ilegalno srednješolske mladostnosti in resnobnostjo akademskega sveta univerz. Mantra Films, ki s svojimi resničnostnimi šovi že leta razgaljajo najbolj vroče piške nove celine, so v študentskih sobicah in klubih v kampusu poiskali bodoče izobraževalne silnice zahodne kulture, trenutno užete v kaos alkohola in, hm, tveganih odločitev. Razkazovanje, dotikanje, poljubljanje ...

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

SLOVITI FOTOGRAF LACHAPELLE

Vse najboljše stvari so tri

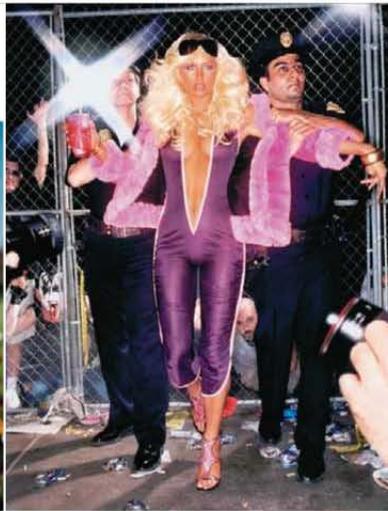
LaChapelle Heaven to Hell je tretji del trilogije, ki se je začela z *LaChapelle Land* (1996) in nadaljevala s *Hotel LaChapelle* (1999).

Gre za skupen navdihujočih in provokativnih podob, ki so v trenutku postale 'must-have' zbirateljev ter od tedaj doživela številne ponatise. Tretja knjiga je skoraj dvakrat

bogatejša s fotografijami kot prejšnji dve in je vrhunsko delo vizionarskega fotografa LaChapelle, ki je svoje prvo profesionalno naročilo dobil od Andyja Warhola, s katerim sta si podobna najmanj v prepletu nizkega in visokega sloga, in tako postal fotograf revije Interview. Od tedaj so bile njegove fotografije razstavljene po muzejih in galerijah vsega sveta.

Na fotografijah boste v tretji knjigi pogosto zasledili največje svetovne zvezde, na primer Michaela Jacksona, Paris Hilton in Pamela Anderson, hkrati pa tudi marginalizirane osebe, kot je transeksualna diva Amanda Lepore. Cilj njegovih fotografij je provokacija, ki kot posledica prinese preizpraševanje našega odnosa do spola, glamurja, družbenega statusa. LaChapelova prepo-

znavnost je nekoliko baročno obarvan slog, zaradi katerega se pozornost opazovalca fotografije premakne od tistega, kar na videz slavi (torej družbeni slog), k apokaliptičnim razsežnostim človeštva. LaChapelle se navezuje na motive iz umetnostne zgodovine, filma, Svetega pisma, pornografije in popkulture, s čimer ustvarja

svojevrsten slog, ki odlično reflektira sodobnost. Ta priljubljena knjiga nagovarja vse, ki jih zanima sodobna fotografija. 📷

David LaChapelle: Angelina Jolie, Lusty Spring, 2001; Paris Hilton, Hi Bitch, Bye Bitch, 2004; Amanda Lepore, Breast-Feeding, 2003; All you can eat, 2002

PLAYBOYEV IZBOR MESECA

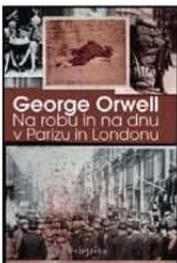
STARI POKVARJENEC

Oboževalci Charlesa Bukowskega, v slovenskem prevodu vam je na voljo njegova zbirka zgodb **Južno od juga** (Primus, 2010), ki jo je ta veliki poet ameriških beznic in občestnih jarkov napisal v svojem zgodnjem obdobju. Takrat je na vrhuncu moči pisateljske imaginacije ustvaril svoje najboljše in najbolj utrpane kratke zgodbe. Knjiga, ki velja za eno njegovih najboljših zbirk kratke proze, je izšla leta 1973, kar pojasnjuje vsebinsko drznost večine zgodb. Ocena: 🍷🍷🍷🍷🍷

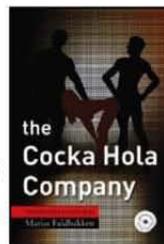
NA ROBU IN NA DNU

Delo **Na robu in na dnu v Parizu in Londonu** (Študentska založba, 2010) Georgea Orwella, avtorja slovitiga romana 1984, je nastajalo kar nekaj let in v pripovedi je nemalo vzporednic z avtorjevim življenjem. Po šolanju na prestižnem kolidžu Eton in službovanju v Burmi je potreboval očiščenje. S sebe je želel sprati sledove kolonializma in elitizma, zato se je podal med klateže in brezdomce. Skoraj dve leti je tako postopal po ulicah Pariza in Londona ter snoval svoj knjižni prvenec. Ocena: 🍷🍷🍷🍷🍷

SEKS, DROGE, DENAR

Matias Faldbakken sodi v skupino mlajših skandinavskih umetnikov, ki nasprotujejo družbenim normam. Tudi njegov roman **The Cocka Hola Company** (Didakta, 2010) je bil najprej označen kot literarni škandal, sčasoma pa je postal norveška in evropska uspešnica. Junaki, bolj antijunaki, so čudaki, ki ne poznajo ne solidarnosti ne sočutja, živijo za seks, nasilje, perverzije, droge, denar, alkohol ... Avtor tudi s prefinjenimi jezikovnimi registri zadeva bistvo današnjega sveta – splošno otopenost in banalizacijo. Ocena: 🍷🍷🍷🍷🍷

PROSTITUCIJA PO BERLINSKO

Ljubezem za denar? Pisatelj Thomas Brussing je sklenil tvegati in je obiskal berlinske kraje naslade. V tem tujem svetu poželenja je doživel žalost, poezijo, preračunljivost in erotiko. Kar se je začelo kot literarna reportaža, se je presenetljivo razvilo v spoznavanje samega sebe. **Berlinska orgija** (Dovganočka, 2010) je zgodba o prostituciji, ugledani skozi perspektivo pisatelja, znanem predvsem po romanu Junaki kot mi, ki je bil uspešno prenesen tudi v nadse gledljiv film. Ocena: 🍷🍷🍷🍷🍷

connect

KAKŠEN PA JE TVOJ MODNI DODATEK?

MOBILNIKI

MOBILNE APLIKACIJE

RAČUNALNIKI

NAVIGACIJA

TESTI

PRIMERJAVE

ZABAVA

Foto: Alex Štokelj

AM Ljubljana, d. o. o. Vojnškova 3, 1000 Ljubljana

ZDRAJ NA SPLETU

www.connect.si

Ponudba velja za
novo sklenjena
naročniška
razmerja v paketih
MojD in NajinD.

Kolikor minut, toliko brezplačnih sporočil SMS!

Včasih je bolje napisati,
kot povedati.

Samo pri Debitelu lahko do konca leta izkoristite
izredno ponudbo:

**kolikor minut klicev boste zakupili, toliko sporočil
SMS vam bomo podarili – brezplačno!**

Podarjena sporočila SMS boste lahko brezplačno
pošljali 6 mesecev.

Akcija traja do 31. 12. 2010 ali dokler ne podarimo vseh
razpoložljivih sporočil SMS.

Pri Debitelu vedno poskrbimo za najlepša sporočila.

Info: pošljite SMS
s ključno besedo
MojD ali NajinD na
številko 4949

Jaz + najlepša sporočila +
debitel

Info: 041 400 100, www.debitel.si

Dober kot kalifornijski cabernet

■ Vinske okuševalce rujna kapljica že dolgo časa ni tako osrečila kot letos, ko so jim v kozarce natočili kalifornijske cabernete letnik 2001. Zlasti so se izkazali tisti iz doline Napa, ki so si v reviji Wine Enthusiast Magazine od stotih v povprečju priborili kar 88,3 točke. »Najboljše mlado vino, kar sem ga okusil,« je komentiral Robert Parker, eden najplivnejših vinskih kritikov na svetu, medtem ko je nekdo drug pristavil, da gre za letnik stoletja. Podalpski vinski mojstri so skeptični, a če si bomo izborili kako dragoceno (in drago) steklenico, bomo o čudežnih Kalifornijcih zagotovo še poročali.

Nova zvezda Hollywooda

■ Jamie Oliver's Food Revolution, resničnosti šov britanskega kuharja, ki je nedavno pobral nagrado emi, se pozimi seli v Kalifornijo. Zahodna Virginia mu ni bila ravno naklonjena, zato se nadeja, da bo v Los Angelesu uspešnejši pri širjenju zdrave gastro-nomske vere – od šol do pisarn. Pa da vidimo!

Pogon na viski

■ Šilce za na pot? Dobesedno! Škotski znanstveniki z univerze Napier v Edinburgu so namreč razkrili, da je viski nadvse uporaben tudi kot biogorivo. Prvi poskusi so potrdili, da se stranski produkt pri varjenju priljubljene alkoholne kapljice lahko koristno uporabi tudi za plehnate konjičke. Če bo šlo vse po sreči, bodo črpalke z viskijem na voljo že čez nekaj let. Kdo ve, morda bomo v prihodnosti avtomobile ločevali na tiste, ki radi srknejo single malt z ledom, in na tiste, ki bi ga brez njega.

Pica kornet

■ Da bi poletje kar se da trajalo (pa četudi samo na videz), so se v milanski družbi Cono Italiano odločili združiti dve italijanski ikoni – kornet in pica. Priznamo, sprva smo bili skeptični, a če se vam na prazen želodec mudi, je pica v kornetu precej elegantnejši obrok kot tisti razvlečeni trikotnički. Ni kaj, Italijani so že od nekdaj sloveli kot mojstri embalaže.

Na grad, vrli jedci!

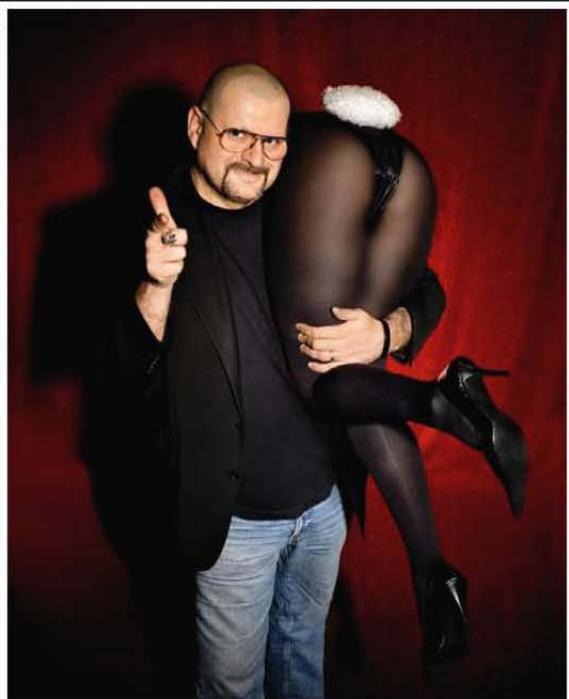
Predolgo smo jo čakali, zdaj jo končno imamo. Gostilno na gradu namreč, pristen gurmanski kotiček Ane Roš in Valterja Kramarja iz kobariške Hiše Franko ter Popeta iz ljubljanskega Asa.

Sprva nas je gnala radovednost, a razlog, zakaj smo se komajda pred nekaj tedni na hrib nad prestolnico povzpeli večkrat na teden, so preproste, okusne jedi, izbrane sestavine, dnevna presenečenja in nadvse spodobne cene.

Ob brusketah iz rženega kruha s kandiranim paradižnikom in planinsko skuto smo zadovoljno cmokljali prav vsakič, rezine govejega jezika s hrenom so spominjale na najboljše obede v Skaručni, z bobiči ali jesensko joto pa smo bili Kranjci tudi na deževen dan vsaj malo bliže Primorski.

A kaj bi vam pravili o ocvrtih perutničkih, divjačinskem golažu ali postrvi z mandeljni! Na grad, vrli jedci! In nikar ne odidite, ne da bi okusili kobariških štrukljev. Dobri so, kot bi jih naredila kaka mila babica.

**Berete na lastno odgovornost. Vsebina je
povečini povsod prepovedana in marsikje
nemoralna, zanesljivo pa ne redi.**

ENA URA ČISTEGA UŽITKA

v simfoničnem, filozofsko navdahnjenem brezdelju, na edinstveni protistresni terapiji, ki je preglasila moralnega mačka in njegovo sitno predenje, češ, vedel sem, da boš spet prižgal, pa čeprav po pe-

tih letih. Odgnal sem ga z dobro merjeno mentalno brco, saj je bilo, medtem ko se je aromatični dim čutno mešal z modrino neba, dovolj časa za trezen razmislek. V tistem trenutku zame ni bilo vulgarnejše stvari, kot je kajenje cigaret, iz ekspandiranega tobaka in drugih odpadkov zrolanega nadomestka vrhunškega užitka. Histerična in nervozna razvada postane evidentna šele takrat, ko občutiš njeno nasprotje.

Po 11 letih intimnega druženja in pozornejšega raziskovanja obreda kajenja cigar mi niti enkrat samkrat ni padlo na pamet, da bi še kdaj segel po cigareti. Normalno, ko si enkrat nabereš zalogo izbranih buteljk, se pač ne boš nalival s cenenim vinom iz dvolitriških plastenk. Včasih je popolnoma odveč tudi misel na to, da bi ob kajenju cigare po mojem osebnem izboru počel še kaj drugega – razen ugotavljanja popolne rime med njenimi organoleptičnimi lastnostmi in karakteristiki izbornih viskijev ali konjakov. Morda zveni snobovsko, ampak tako to gre. Nič ni bolj egoističnega, posesivnega in zahtevnega kot prav čisti užitek. Čisti užitek zahteva svoj čas in popolno predanost. Ne pozna kompromisov. Ne prenese izgovorov.

Se kdo javi, da to razloži Michaelu Bloombergu? Ali pa slovenskim snovalcem protikadilškega zakona, ki so najbolj kaznovali prav nas, ljubitelje cigar, ki svojega tobačnega izdelka ne moremo vdihniti v petih minutah pred vrati lokala, drenjanje pod tistimi plinskimi grelci pa je za vsakega odgovornega in ozaveščenega kadilca cigar najmanj poniževalno, če ne še kaj hujšega. Kakorkoli že, dobra cigara kot manj škodljiva (in ne bolj zdrava, kakor je včasih slišati) alternativa instantnim cigaretam zahteva čas, priložnost in pozornost, ena od njenih lastnosti pa je tudi ljubosumnost. Če se družbi posvečaš bolj kot njej, rada ugasne in težko jo je znova prižgati.

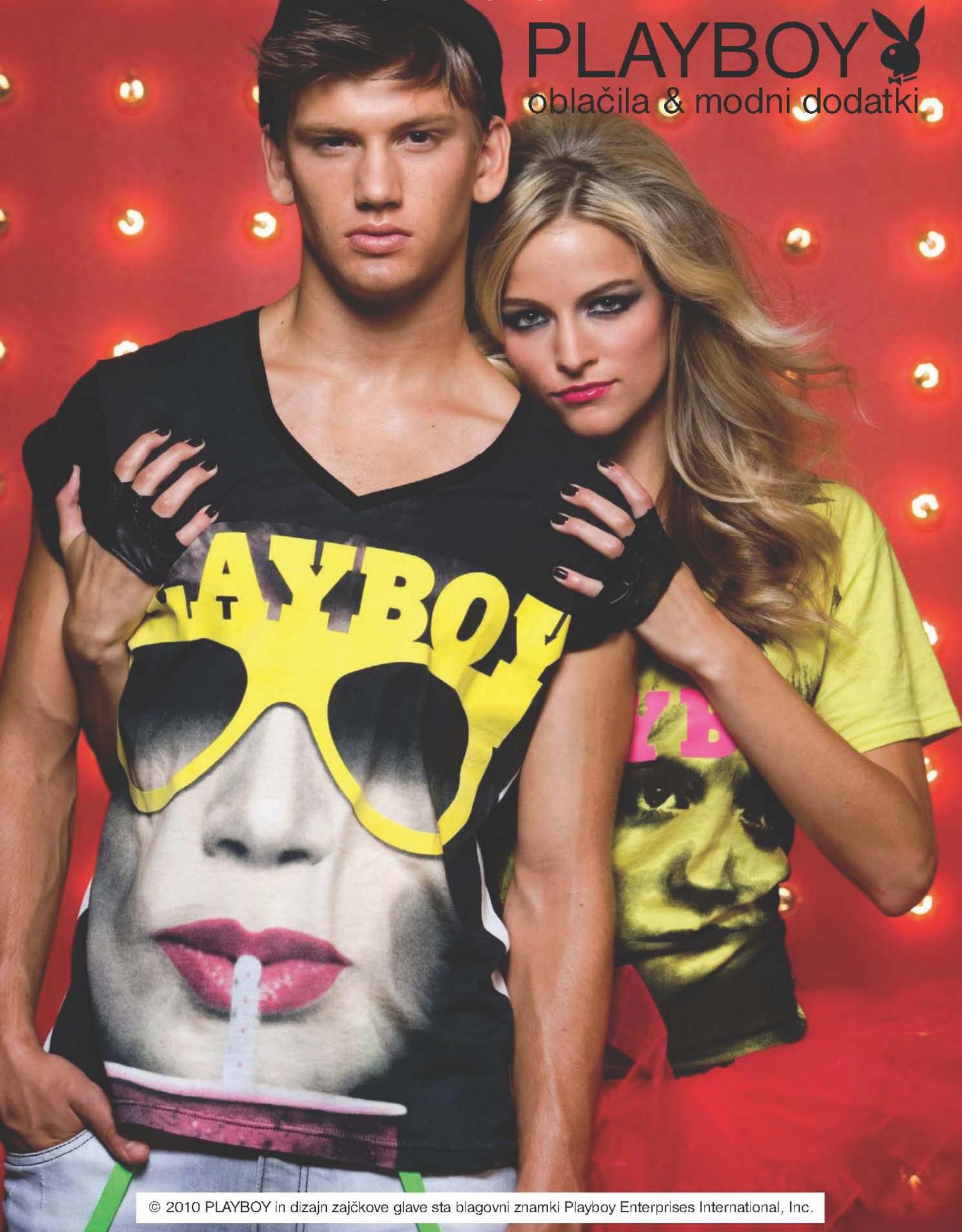
Winstona Churchilla, bržčas najslavnejšega ljubitelja cigar, ki je v svojih najaktivnejših letih pokadil šest do osem po meri (od tu tip in velikost 'churchill') narejenih cigar na dan, ob tem zlagoma srknil še kak liter viskija in kljub temu dočkal krepih 90 let, so nekoč vprašali, v čem je skrivnost njegovega dolgega in aktivnega življenja. In odgovoril je: »No sports.« Nič športa. Churchill je nedavno postal žrtev stalinstičnih metod fundamentalistov protitobačnega lobija, ki je cenzuriral njegovo slavno fotografijo iz leta 1948, na kateri s prsti tvori črko V, v levem kotičku ust pa med zobmi stiska zajetno cigaro. Za razstavo v enem od londonskih muzejev, posvečeno legendarnemu britanskemu državniku, so jo zelo nespretno retuširali, kar je izzvalo revolt med obiskovalci, in vodstvo muzeja je moralo razstaviti izvirno fotografijo. Hm, morda pa v tem obsednem svetu režimsko predpisane hrane, vitaminov, diet in priložnikov za zdravo življenje vendarle ni še vse izgubljeno ...

Novica iz dežele svoboščin in svobodnih: newyorški župan Michael Bloomberg je polno zaposlen s predlogom novega, strožjega zakona, s katerim bo mogoče kajenje prepovedati tudi na prostem. Resda ne povsod, v mestnih parkih (s Centralnim vred), na plažah (tudi na Coney Islandu) in mestnih trgih (tudi na za promet zaprtih delih Times Squara) pa že. Okej, Bloomberg je že leta 2003 prepovedal kajenje na javnih krajih, kot so bari, pubi in restavracije, trditi, da je tobačni dim na prostem enako škodljiv kot v zaprtem prostoru – in to v mestu, ki nikoli ne spi in miglja v atmosferski mešanici kuhinjskih vonjav, sumljivih plinov in škodljivih izpustov luksuznih terencev, ki med mestno vožnjo popijejo kakih 28 litrov bencina na sto kilometrov –, pa je fundamentalistično nasilje nad konceptom zdrave pameti. Še posebno, če se pri tem sklicuješ na znanost.

New York. Ko sem bil zadnjič tam, sta dvojčka še stala, dišalo je po Ameriki in ljudje so bili prijazni. In prav v New Yorku sem na svetega Patrika dan kupil svojo prvo cigaro. Lahko bi rekel, da je šlo za ljubezen na prvi pogled. Pet let po tistem, ko sem porabo cigaret s kakih dveh zavojčkov na dan v tednu dni brez simptomov abstinence krize zreduciral na ničlo. No, newyorške ljubezni nisem pokonzumiral na kraju samem, ampak sem jo shranil in obredno prižgal na zapuščeni plaži. V romantičnem vzdušju, v svetlobi zahajajočega junijskega sonca. Žametni opoj, ki se je širil po opusteli obali, ni dopuščal ugovora. Vpijal sem popolnoma nove občutke. Počasni, zbrano in pozorno. Kot med prvim seksom, ko senzorične sposobnosti naviješ do maksimuma, da bi na polno registriral vsak magični dražljaj spremenjenega stanja. Ena ura čistega užitka

PLAYBOY
oblačila & modni dodatki

ISABELLA SYREK

FOTO Sacha Höchstetter | TEKST B. O.

A woman with long brown hair, wearing a blue bikini and high-heeled sandals, is boxing a large black heavy bag in a gym. She is wearing gold boxing gloves and has a determined expression. The gym has a blue floor and other boxing equipment visible in the background.

Posladek za Dejana

A bi lahko junaku Dejanu Zavcu, ki se nam razkriva v velikem intervjuju, privoščili boljšo partnerico za trening? Isabellini atributi so 90–64–91 in s svojimi 54 kilogrami sodi v bantamsko kategorijo, Mister Simpatikus pa v veltersko, tako da bi bil dvoboj gotovo neenakovreden. Le kateri od njiju bi klonil prvi ...

Dejan Zavec

Pogovor s slovenskim boksarjem, ki je svetovni prvak, čeprav je skoraj edini slovenski profesionallec. O dvoboju z Jackiewiczem, o nekaterih legendarnih spopadih, na primer med Alijem in Foremanom, o tem, zakaj ni nikoli nastopil na olimpijadi, o odhodu v Nemčijo in alkoholizmu v družini.

Slovenci smo čuden narod. Dva milijona, kolikor nas je, takih, kakršni pač smo, a nam na največja tekmovanja uspe spraviti ekipe v športnih panogah, v katerih je tekmecev največ in ki največ štejejo. Nogomet, košarka, rokomet ... Ne samo v ekipnih športih, blestimo tudi med posamezniki, pa Lindsey Von trepeta, ko gre Tina proti cilju, in če ne bi bilo tiste luknje tam na Whistlerju, bi imeli Poljska in Norveška z olimpijskih iger kakšno smučarsko tekaško medaljo manj. Pa Pegan in Petkovšek ... In, ja, imamo enega boksarja. In ta je svetovni prvak. Temu se pa reče izkoristek. Na trening boksa je prišel po pomoti, ko je iskal nogometase, a je ostal in vztrajal, tudi ko so vsi drugi odnehali. Nihi sam ne ve, kolikokrat je bil državni prvak, preden se je odločil, da pred službo, kakršnokoli pač, poskusi še med profesionalci. Odšel je v Nemčijo na preizkus, ga opravil in nekaj časa boksal za drobiž, za 150 evrov na borbo, kadar je bil ravno dober dan. Preživel je, si prislužil resnega menedžerja in z njim vse, kar potrebuje boksar, če hoče upati, da bo kdaj boksal tudi za na-

slov svetovnega prvaka. Osvojil ga je z imenom Jan Zaveck, ker se pač povprečnemu nemškemu ljubitelju boksa ne da dopovedati, da je Dejan Dejan, in ne Djan, Dežan, in Zavec Zavec, in ne recimo Cavka.

Če bi bil Dejan kak ameriški Daniel, bi o njem že posneli ganljiv film, pa si scenaristom ne bi bilo treba skoraj nič izmisliti. Že kot otrok je namreč zaradi

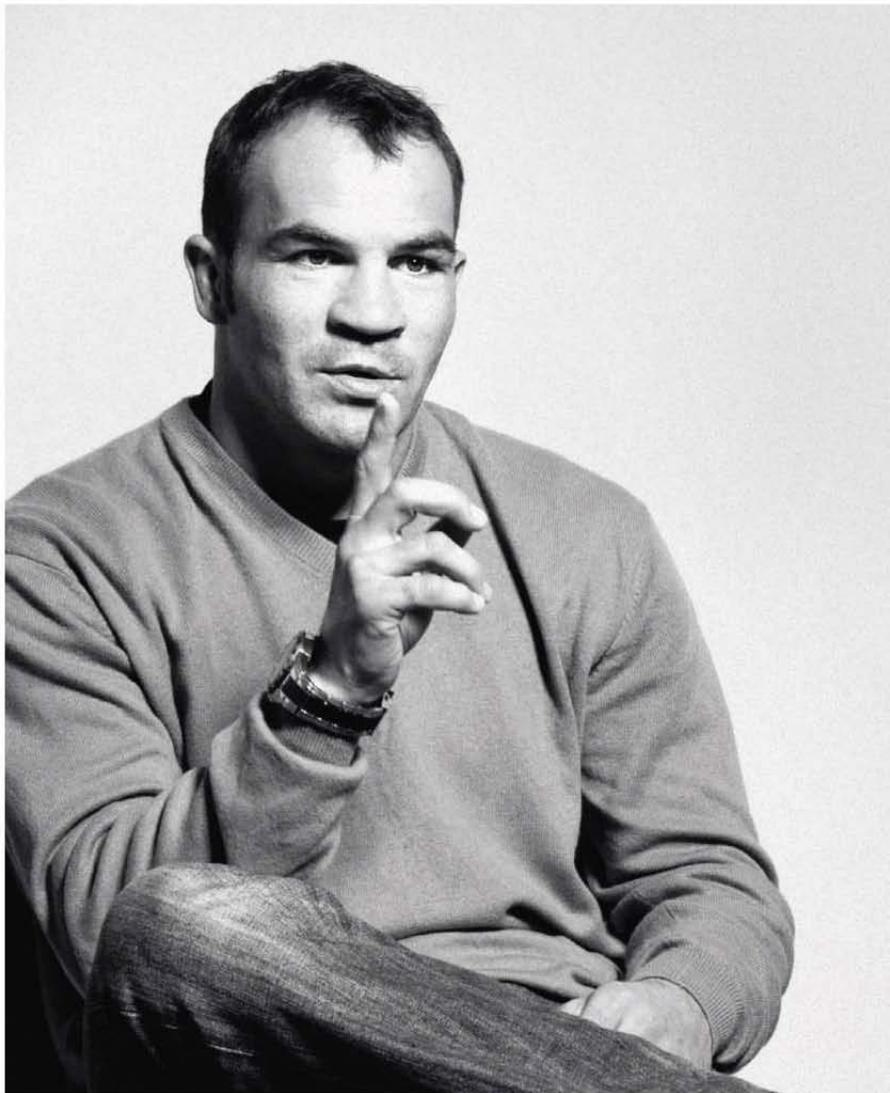
Lepo je bilo gledati 4. septembra letos obraze ob ringu, ki se je kar nekako izgubil sredi velike nove dvorane. Tako kot avtor tega besedila jih je bila večina med njimi tam prvič, kar pa ne bo držalo za tisoče onih na cenejših sedežih, ki so z Dejanom že dlje časa in ki so ustvarili takšno vzdušje, da se je zdelo, da bo Poljaka odpihnilo, še preden ga 'napoka haloška roka', kot je napove-

Pravzaprav še vedno ne vem, kako je vsa stvar sploh zgledala. Še vedno nisem našel časa, da bi si dvoboj v miru ogledal.

alkoholizma v družini (kar tam v Halozah ni prav redek pojav) odšel od doma, k sorodnikom pa v dijaški dom, in najbrž ni bilo prav malo tistih, ki so takrat mislili, da iz njega ne bo nič. Ko je postal boksar, so lahko rekli z dvignjeno obrvijo: »No, saj ste videli ...« Filma, ki bi se lahko končal kar z dokumentarnimi posnetki z dvoboja v Stožicah, sicer še ni, bo pa kmalu izšla biografija, ki jo piše Esad Babačić.

doval eden od transparentov. Bojim se, da kar nekaj časa tam ne bo take zabave, kot je bila tisti večer. Zato sva se, čeprav so od njega, ko sva se pogovarjala v pisarni športnega centra na Ptuj, katerega solastnik je, minili že trije tedni, še enkrat spomnila dvoboja proti Jackiewiczu.

DZ: Pravzaprav še vedno ne vem, kako je vsa stvar sploh zgledala. Še vedno nisem našel časa, da bi si dvoboj v miru ogledal.

Prvi dve leti, tri je bilo najteže. Takrat sem z napol odprtimi usti rekel, da treniram boks, ker je bilo to za Slovence – halo! Poleg tega, da so sam boks smatrali kot brutalen in primitiven. Takrat se je veliko ljudi obrnilo stran od mene, ko sem jih hotel samo pozdraviti ...

Še največ sem izvedel iz medijev. Kot igralec, kot nastopajoči si nikoli ne bi mislil, da lahko to uspe v boks, za katerega vendar vladajo negativni stereotipi.

PB: Ste pred dvobojem verjeli, da lahko zdržite tako hud tempo v vseh 12 rundah?

DZ: Zaupal sem vase, ker sem vedel, da sem dobro pripravljen, in tega se med dvobojem najbolj opriješ. To, da si pripravljen, ti da samozavest in potem si samo še rečeš: Daj, bog, da se nekako najdeva in da borba steče. Vse drugo je avtomatizem. Seveda pa črpaš iz te dobre pripravljenosti, čeprav po drugi strani nikoli ne veš, kdaj nastopi kriza, ko kaj zgrešiš, dobiš kak neprijeten udarec in se lahko slika hitro

spremeni. Ampak s tem se ne obremenjujem. Vedno poskušam dati svoj maksimum.

PB: Se je v tem dvoboju kdaj pojavila kakšna takšna kriza?

DZ: Ne, ni je bilo. Dvoboj je bil dinamičen, in čeprav sem se zavedal, da bi zadostovalo že to, da bi bila vsaka runda neodločena in bi sodniki na koncu zaradi tega manglega pribitka polne dvorane rekli zmaga, ampak tega nisem hotel. Krize nisem imel, je pa mogoče v kakšnih dveh rundah zgedalo, kot da me je doletela, ker sem hotel, da bi tudi on napravil kaj več. Da bi napadal ne samo s koraki, ampak tudi z udarci, pa tega ni storil. Konstantno se je branil, bil v gardu, napravil udarec, dva in konec.

Kaj več od njega nismo dobili. Tak slog pač ima in na to je bilo treba odgovoriti.

PB: Treba pa je bilo vendarle paziti na kak protinapad?

DZ: Seveda. Že zaradi prvega dvoboja je bila to moja najtežja borba, tako fizično kot psihično, tudi zato, ker si nisem mislil, da bom naletel na tako fizično dobro pripravljenega Jackiewitza. Presenetil me je, zelo presenetil, ker je bil po mojem mnenju vsaj minimalno 30 odstotkov bolj pripravljen kot na prvem dvoboju v Katovicah.

PB: Se mi je pa zdelo, da bi padel, če bi bila še 13. runda.

DZ: Ves čas sem se boril, da bi se to zgodilo mogoče že v 9., 10. ali 11. rundi, ampak se je tako dobro držal, da sem šele na koncu 11. runde opazil, da prihaja primeren trenutek, da ni več nevaren s protinapadi, ki so njegova najmočnejša stran. Desnica med obrambo. Takrat sem začutil, da bi lahko, in takrat sem tudi napadel. Drugače pa težko rečem, kaj bi lahko napravil bolje.

PB: Ali je Jackiewitz športno priznal poraz?

DZ: Da, tudi za poljske medije, za Ring Polska, sta oba s trenerjem povedala, da ni šlo, kot sta si zadala.

PB: Zakaj pa ga ni bilo na tiskovni konferenci po dvoboju?

DZ: Predvsem zaradi tega, ker ni želel, da ga vidimo, kako zglada. Ko sem ga sam videl, sem si rekel: U, pismo! Videti je bil kot nekdo, ki ti ga je žal. Predvsem fizično, drugače je bil čisto okej. Zelo veliko udarcev je dobil tudi po telesu, kar se mi med samo borbo niti ni zdelo, ker je bil tudi njegov urin okrvavljen. Kar lahko pomeni dvoje: da je dobil toliko udarcev v telo ali da je bil tako zelo izčrpan. Verjamem, da je bilo obojega nekaj.

PB: Imate zdaj kaj novih prijateljev?

DZ: [smeh] Teh ne kličem prijatelji. Imam prijatelje in seveda veliko novih znancev, kar je normalno in pričakovano, bo pa čas pokazal, kateri od teh novih znancev bo postal prijatelj. Predvsem mi je všeč, da imam še vedno iste prijatelje kot prej, da se družim z istimi ljudmi, čeprav se zavedam grenkega dejstva za njih, in sicer da je ta trenutek težko biti moj in naš družinski prijatelj. »Dejan, gremo na kavo, gremo na pivo ...« »Sorry, naslednji teden ...« Podobno je z družino. Bo pa prišel tudi naš čas miru.

PB: Bili pa so časi, ko vam je bilo skoraj nerodno priznati, da ste bokсар?

DZ: Uh, kar dolgo časa. Še ko sem začel kot profesionalc. Takrat je bilo veliko ta-

kih razmišljanj: »V redu, začel je, kako dolgo bo pa držal, bomo pa še videli ...« Predvsem mogoče prvi dve leti, tri je bilo najteže. Takrat sem z napol odprtimi usti rekel, da treniram boks, ker je bilo to za Slovence – halo! Poleg tega, da so sam boks smatrali kot brutalen in primitiven. Takrat se je veliko ljudi obrnilo stran od mene, ko sem jih hotel samo pozdraviti, ko jim nisem hotel nič hudega. Ne vem, zakaj, mogoče so mislili, da z boksom zdravim neke svoje komplekse. Nikoli se nisem ukvarjal s tem, zakaj so to počeli, ampak tako je bilo.

PB: V Stožicah sem se po dvoboju udeležil tiskovne konference, na kateri je eden nemških funkcionarjev povedal, da je bil sicer že navzoč na borbah, ki si jih je ogledalo tudi 20 tisoč ljudi, da pa takega vzdušja, takega navijačnja, kot je bilo pri nas, še ni doživel. Pa ni zvenel narejeno prijazno.

DZ: Gotovo je mislil tako, kot je rekel. Z veliko stvarmi so se tukaj v Sloveniji prvič srečali, ki jih niso doživeli drugje. Od prijaznosti pa do same atmosfere oziroma štíme v sami dvorani. Tudi sam sem bil velikokrat na dvobojih, na katerih je bilo po deset tisoč ljudi, a niti slučajno ni bilo takšnega vzdušja kot v Stožicah, pa je tudi tam šlo za njihove heroje. Saj sem tudi že velikokrat povedal – in to ni fraza –, da imam prav gotovo najbolj iskrene in najboljše navijače na svetu.

PB: Ampak kaj se je zgodilo? Še pred nekaj meseci ste boksali v Ljubljani, ko ste prvič branili naslov svetovnega prvaka, pa je bil takrat Tivoli napol prazen?

DZ: Predvsem je to stvar organizacije in časa, ki smo ga imeli na voljo zanjo. Zdaj smo ga imeli veliko več kot takrat, ko sta bila reklamiranje dvoboja in tim, ki je skrbel zanjo, zelo okrnjena. Zdaj je bila ta skupina množičnejša in zelo kvalitetna. Tudi televizija nam je veliko prinesla. Po prvem dvoboju v Ljubljani mi je veliko ljudi reklo, da niso mogli priti, da pa naslednjič zanesljivo bodo. Seveda je bila tudi cena na prvem dvoboju neprimerno visoka. Treba je le izhajati iz tega, da začnejo boks trenirati revnejši sloji. Zdaj se je zdela cena dostopna vsem, bila je smiselna in zelo sem vesel, da se nam je uspelo dogovoriti z organizatorji.

PB: Vam je bila nova dvorana v Stožicah všeč?

DZ: Zelo. Najbolj me je navdušilo, da med samim dvobojem sploh nisem vedel, od kod prihaja navijačje. Zdelo se mi je, da od povsod. Od spodaj, zgoraj ... Super.

PB: Moram reči, da sem se zelo zabaval ob spotih, ki sta jih posnela z Jurijem Zrncom, in si jih še danes rad ogledam, pa tudi reklame za Amis so povsem luštne. Nisem dobil občutka, da vam je bilo na snemanjih težko, in povsem lepo ste parirali takemu kalibru, kot je Zrnec.

DZ: Všeč mi je to, da me nihče ne preganja, da bi moral biti kdo drug. Všeč mi je to, da pustijo, da sem, kakršen sem, in da odigram, kot pač odigram. To se tudi čuti.

Mnogi sicer menijo, da sem bil že pred tem milijarder, zdaj pa sploh, je pa realnost dosti bolj prizemljena.

Čeprav je bilo snemanje reklame za Amis utrujajoče. Mislim, da smo jo snemali celih 18 ur. Če bi mi kdo to prej povedal, bi rekel, da je nemogoče, da bomo za tako kratko reklamo porabili toliko časa.

PB: In snemali ste jo med pripravami na dvoboj?

DZ: Tudi. Ampak tudi če ti ni do tega, je treba v tem najti smisel. Nekaj novega v

življenju. Kar se pa Jurija tiče, tu sploh ni dileme, ja ali ne. Tisto je bilo ena sama zabava, in tudi če bi na tem snemanju hotel biti kdo drug, mi ne bi uspelo.

PB: Čeprav, domnevam, baleta niste nikoli želeli vaditi?

DZ: In ga tudi ne bom. [smeh]

PB: Zdaj ste svetovni prvak in se vam spleča boksati čim dlje, kajne?

DZ: Seveda. Ko boksar doseže to raven, je dlje, ko ostane na vrhu, bolje zanj. Jasno, tudi sam imam povsem enake cilje,

čeprav mnogi menijo, da sem bil že pred tem milijarder, zdaj pa sploh, je pa realnost dosti bolj prizemljena.

PB: Pred časom ste govorili, da boste boksali do 34. leta. Zdaj ste tu, boksati pa najbrž še ne mislite nehati?

DZ: Vsekakor ne. To bi se mogoče zgodilo ob kakšnem idealnem razpletu, ko bi postal svetovni prvak pri 30 letih. Pogodbo

AIM d.o.o. Kozjak nad Pesnico 2a, 2211 Pesnica pri Mariboru

Ste že slišali zanj?

imam še za eno leto in jo mislim izpolniti. Kaj se bo zgodilo po tem, je odvisno od mojega zdravstvenega stanja in počutja. Dvomim, da bi podaljšal za kaj več kot leto dni. Če pa bi se medtem pojavila kakšna poškodba, ki bi vplivala na mojo kvaliteto življenja, bi bilo pa že včeraj vsega konec. Na mojo srečo se tudi starostna meja v velterski kategoriji kar dviga, kot nasploh v športu, tako da lahko rečem še leto, maksimalno dve in potem konec.

PB: Kaj bi se pa zgodilo, če bi v Stožicah izgubili dvoboj?

DZ: Bil je Dejan Zavec in ni ga več.

PB: To bi pomenilo konec kariere?

DZ: Bil bi še kakšen odstotek možnosti za to, da bi dobil še eno priložnost. In če bi jo dobil, ne vem, ali bi sam našel motiv za to, našel dovolj volje za to, da bi še enkrat šel v isto šolo oziroma da bi čakal na svojo priložnost, ki bi lahko bila utopična.

PB: Bi to pomenilo dokončno slovo od boksa ali bi lahko nastopali na nižjih ravneh, mogoče boksali za klub?

DZ: Najverjetneje popoln konec, je pa to odvisno od menedžerja. Ali te popolnoma odseka ali dopusti ponovni vzpon.

PB: K sreči se to ni zgodilo. Vi ste svetovni prvak po verziji IBF. Obstajajo štiri takšne verzije, ki štejejo. Kakšno je razmerje med njimi? Je kakšna več vredna?

DZ: Pravzaprav ni rangiranja, ni slabših in boljših, te štiri so enakovredne. Jih pa tu in tam vendarle porangirajo, ko se med seboj udarita prvaka kakšne od teh verzij. Ta trenutek je najbolj zaželen naslov prvaka po verziji WBO, ker je na vrhu Filipinec Manny Pacquiao. Ta je trenutno najbolj oblegan in najbolj napadan. Nasploh pa v boksu velja in se ve, da so te štiri verzije tiste ta prave, vse druge so skorajda nepomembne.

PB: Kakšen je vaš sedanjí cilj? Braniti naslov v svoji verziji ali napasti še kakšno?

DZ: Moj cilj oziroma tisto, kar mi pravi moje srce, je zadovoljiti samega sebe. To sem sicer že dosegel in zdaj bi rad to potrdil. Dobiti možnost za osvojitve naslova v kakšni drugi verziji ni najlaže, čeprav delamo na tem, si pa tega seveda zelo želim. Ni pa to čisto nič odvisno od mene. Tu sta menedžerja, moj in tisti od drugega borca, ki morata najti skupni interes in seveda posel.

PB: Od česa je odvisna ta izbira nasprotnika?

DZ: Od posla.

PB: Kako zdaj ta filipinski svetovni prvak izbira svoje nasprotnike?

DZ: Podobno kot vsi drugi svetovni prvaki, ki morajo v devetih mesecih obvezno bra-

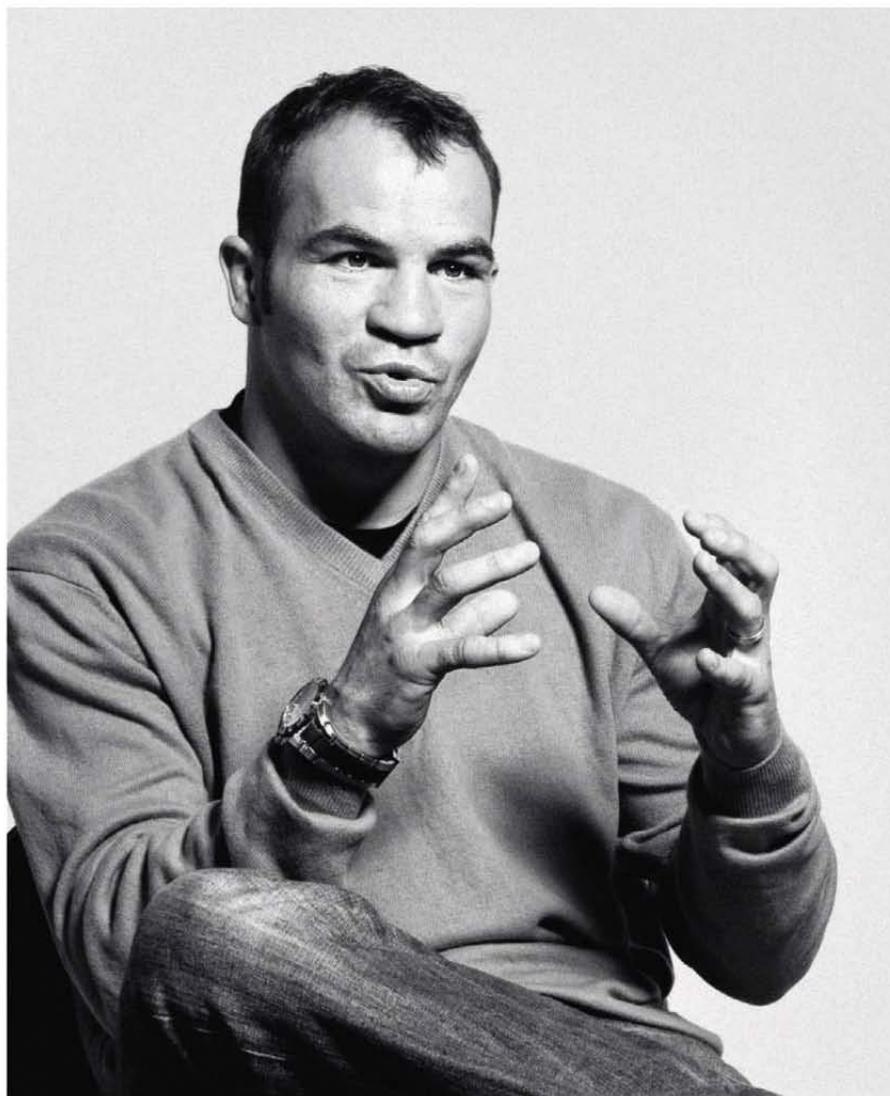
niati naslov. Če v tem času tega ne storiš, postane naslov *vacant* in ga nimaš več. Lahko pa braniš naslov tudi dvakrat v tem času. Nasprotnike izbiraš s te lestvice oziroma je tu in tam lahko nasprotnik tudi kakšen, ki ni na lestvici. Odvisno od sposobnosti manipuliranja menedžerjev. Ampak znotraj devetih mesecev moraš boksat s prvim rangiranim na tej lestvici.

PB: Verjetno si boksarji izbirajo nasprotnike, ki jim ustrezajo?

DZ: Ja, vsekakor. Ampak pri tej zadevi ni prav veliko logike. Menedžerja morata najti interes, da lahko dvoboj čim bolj prodata. To je glavni motor vse te igre. Sama boksarja sta tam pač zato, da odboksata svoje, vse drugo se zgodi v zakulisju.

PB: In če bi boksali s tistimi štirimi, ki so više na tej lestvici, ali je možnost, da bi bilo to spet v Stožicah?

DZ: Uh ... Tega si ne morem predstavljati, da bi šli Američani kam drugam za stokrat

Moj cilj oziroma tisto, kar mi pravi moje srce, je zadovoljiti samega sebe. To sem sicer že dosegel in zdaj bi rad to potrdil. Dobiti možnost za osvojitve naslova v kakšni drugi verziji ni najlaže, čeprav delamo na tem, si pa tega seveda zelo želim.

ali dvestokrat manjši denar, kot ga lahko zaslužijo doma. Dejstvo je, da Slovenija ni sposobna zbrati denarja, ki se vrti v tem rangu, in zato mislim, da je to skoraj nemogoče.

PB: S temi, ki so na tej lestvici za vami, bi pa šlo?

DZ: To pa ja. To bi pa šlo.

PB: Pa mislite, da bi kot Slovenec lahko napolnili dvorano v Las Vegasu?

DZ: Takrat seveda ne bi bil v glavni vlogi. Ta bi pripadla domačinu, kar je razumljivo. Ampak, ja, seveda, zakaj pa ne. Mogoče ne prvič, vsakič naslednjič bi pa to šlo.

PB: Pred tem intervjujem sem si na spletu ogledal posnetke nekaterih legendarnih dvobojev. Tudi sami kdaj to naredite?

DZ: Seveda.

PB: Kateri je vaš najljubši?

DZ: Takšnega, ki bi mu lahko rekel najljubši, niti nimam. Imam več priljubljenih in več teh delčkov sestavim v mozaik. Od vsakega poberem kaj, kar mi je takrat všeč, in to je od borbe do borbe različno. Pogosto najdem navdih v kakšnem, ki ga ljudje sploh ne poznajo. Včasih pogledam samo težkokategornike, odvisno od razpoložnja. Da bi pa imel samo en dvoboj ...

Če bi to rekel, bi se zlagal.

PB: Eden najslavnejših dvobojev v zgodovini, verjetno kar prvi na tej lestvici, je tako imenovani *Rumble in the jungle*, dvoboj med Alijem in Foremanom leta 1974 v takratnem Zairu. Za ta dvoboj je Ali izbral čudno taktiko. 'Legel' je na vrvi in pustil Foremanu, da se je izmučil, ko je tolkel po njem, in ga potem pokončal v osmi rundi. Bi bilo kaj takega mogoče danes, in to v velterski kategoriji?

DZ: Rekel bi, da zelo težko. Znanje, pripravljenost boksarjev sta od takrat tako zelo napredovala. Pa ne mislim, da je bilo takrat to slabo, ampak tam smo imeli dva borca, taktično in tehnično močna, je pa od takrat vse napredovalo. Od opreme rokavic do ekipe, tako da mislim, da to danes ne bi bilo več mogoče. Kakšni neizkušeni boksarji bi mogoče še danes planili na Alija in bi se jim zgodilo podobno, kot se je Foremanu, drugi pa mislim, da ne bi nasedli.

PB: Potem je še en tak legendarni dvoboj, in to v vaši, velterski kategoriji, med Leonardom in Duranom, v katerem se je Duran nekje na sredi preprosto obrnil stran od tekmeča in rekel, da se s tem »klovnom že ne bom boril«. Pozneje se je izgovarjal na trebušne krče, ki naj bi jih dobil zaradi prenajedanja po tehtanju. Se vam zdi to mogoče?

DZ: Pri boksu oziroma pri vseh športih so, ko gre za dve podobni kvaliteti, dva enaka nivoja, pomembne številne reči. Pomembno je, kako spiš, celo kaj sanjaš, kako si prebavil hrano, kdaj si spil tekočino, si za-

jo, v njih ne najdem nič oprijemljivega. Da bi koga žalil, mi je naravnost brezzveze, se pa tega številni poslužujejo. Sem že doživel kakšno provokacijo, ampak to name ne vpliva, me ne moti.

Pri boksu oziroma pri vseh športih so, ko gre za dve podobni kvaliteti, dva enaka nivoja, pomembne številne reči. Pomembno je, kako spiš, celo kaj sanjaš ...

del tisti časovni okvir in je telo uspelo prebaviti vso hrano. Lahko se, recimo, prenaješ mesa in dobiš krče. Psiha, stres, vse to je pomembno in lahko se zgodi, da pride, kot je rekel Duran, do želodčnih težav. Ampak to je navadna trebušna bolečina, to so krči ... Sam sem jih tudi že imel priložnost spoznati pred leti in te dodobra zaustavijo.

PB: Še ena stvar je, ki je gledalci po navadi ne opazimo, in sicer besedno obkladanje med borbo. Prav v tistem dvoboju s Foremanom je Ali menda ves čas govoril: »Sem mislil, da znaš udariti.« Vi med borbo ne govorite prav veliko?

DZ: Ne da ne govorim prav veliko, sploh ne govorim. To so stvari, ki me ne napaja-

PB: Se ne bi mogli pustiti sprovcirati kot denimo Zidane, ki je potem z glavo udaril Materazzija na svetovnem prvenstvu v nogometu, ko je ta žalil njegovo mater?

DZ: Mislim, da ne. Odvisno od trenutka, od življenjske zgodbe pred temi besedami. Če si psihično porušen že pred žaljivkami, potem mogoče, ampak kolikor se poznam, mislim, da se mi kaj takega ne bi moglo zgoditi.

PB: Mineva tretji teden od dvoboja. So rane, poškodbe zaceljene?

DZ: Ja. Razen nekaj modric in rane na čelu nisem imel hujših poškodb. Niti muskelfibra nisem imel in tudi komolec, ki smo

ga po borbi operirali, opravili atroskopijo, je že dokončno okej.

PB: Za kaj je šlo pri komolcu? Za kakšno zastarano poškodbo narastišč mišic?

DZ: Ne, nekaj odlomljenih delcev kosti, ki so plavali po komolcu in me omejevali pri gibanju. Tudi med samo borbo roke nisem mogel povsem dvigniti. Zdaj je z roko vse v redu, tista dva kostna delca sem dobil domov za spomin. Večji delec je bil dolg centimeter in pol in širok kakega pol centimetra.

PB: Kdaj je pa nastala ta poškodba?

DZ: Ni povsem jasno, ali je do nje prišlo med treningom ali enkrat, ko sem padel po rosnih travah na parceli. Nosil sem natikače, stopil na spolzko travo in me je zradiralo. Kakih 14 dni me je komolec zelo bolel, ampak sem mislil, da gre pač za navaden udarec. Ko sem začel trenirati, sem nanj pozabil, me je pa bolečina omejevala.

PB: Je regeneracija pri štirinidesetih kaj počasnejša, kot je bila pri štiriindvajsetih?

DZ: Ja, prav gotovo. Počasnejša, je pa kvalitetnejša. Biološko gledano je to povsem normalno.

PB: Pred tem dvobojem ste omenjali tudi poškodbo kolena, da vas je ta v preteklih letih precej ovirala.

DZ: Poškodovan sem imel laterarni meniskus, razcefran je bil. Letos so mi ga operirali in vse leto sem se nekako boril s treningom in z bolečinami. Pri pripravah za Martineza je bilo koleno tisto, ki je bilo najbolj vprašljivo, ampak sem takrat lahko trening malo prilagajal, kombiniral s telesom, pri poškodbi roke je bilo pa drugače. Ni bila tako vidna, je pa bila veliko bolj moteča, ker je v boks vendarle vse odvisno od rok. Ne gre tako, da bi desna roka nadomestila levo ali obratno. K sreči se je vse dobro izšlo.

PB: V nekem intervjuju sem prebral, da vam je bil film Rocky všeč do tistega trenutka, ko se dejansko spopadeta z Apollom Creedom. Kaj vam je šlo na živce?

DZ: Vsekakor brutalnost in primitivnost tistega dvoboja. Vse razen pogumnega srca in požrtvovalnosti. Prejeti toliko udarcev, tolikokrat vstati in nadaljevati borbo sicer ni nemogoče, je pa vsekakor pretirano.

PB: Ste bili sami kdaj nokavtirani, ste kdaj v ringu padli?

DZ: Ne, nikoli.

PB: Niti na treningih?

DZ: Ne, niti na treningih.

PB: Ampak tisti dvoboj med našim Simčičem in Romunom Vargo, ki je

bil na sporedu pred vami, me je pa malo spominjal na Rockyja. Ste si ga ogledali?

DZ: Videl sem ga v posnetku in moram reči, da me je Romun malo presenetil, da je sploh zdržal tako dolgo. Slabšega boksa si ne moreš želeli. Da te nekdo nasaja z roke na roko devet rund. To je pol ure.

Tudi med samo borbo roke nisem mogel povsem dvigniti. Zdaj je z roko vse v redu, tista dva kostna delca sem dobil domov za spomin.

In prej ali slej mora priti do epiloga. Po mojem zadnjem udarcu, ki ga je prejel, sicer čist, še zdaleč ni bil tako močen, kot so bili oni pred njim, predvsem v prvih štirih, petih rundah. Je pa bilo z njim k sreči vse v redu, odnesel jo je brez poškodbe.

PB: Hollywoodski filmi praviloma gradijo napetost na strahu boksarja, da ga bo nasprotnik potolkel do smrti. Kdaj pomislite na to?

DZ: Tega me ni strah in o tem ne razmišljam, čeprav se po drugi strani zavedam, da je to mogoče. Če bi primerjal ta strah

s strahom, ki ga imaš pred vstopom v ring, najverjetneje ne bi počel tega.

PB: Najbrž je prednost vaše kategorije v primerjavi s supertežko ta, da udarci vendarle niso tako morilsko močni.

DZ: To je res, čeprav je treba upoštevati tudi to, da je zame, za moje kilograme, kak udarec enako močen kot v supertežki,

le da se tam vidi, ker je velikokrat počasen. Udarci so pri nas hitrejši, pa več jih je in zato lahko supertežkaši boksajo tudi do 45. leta, kar pri nas ni mogoče.

PB: Poznamo vašo zgodbo o tem, kako ste zašli na trening boksa, ko ste iskali nogometnaša, zanima pa me, zakaj je vam uspelo, vrstnikom pa ne?

DZ: Vsak ima svojo življenjsko zgodbo in pri boks je tako, da tudi ko si najboljši, si tepen. Nikogar nočem obsojati, ampak mogoče je komu zmanjkalo volje, požrtvovalnosti. Pa še to je, da gre človek v službo in

ALM d.o.o. Kozjak nad Pesnico 2a, 2211 Pesnica pri Mariboru

Najboljše okno na svetu!

potem dobi plačo. Mnogi med njimi so si najprej zaželeli plače, še preden bi kaj naredili. Sam sem pa hotel biti v tem, kar delam, popoln in zato maksimalno vztrajen.

PB: Kaj pa vaše telesne predispozicije? Ste idealni za boksarja?

DZ: Ne vem. Predvsem je vse odvisno od posameznika. Nekateri imajo fizične predispozicije, ki sem jih tudi sam nedvomno imel, nekateri imajo prirojeno eksplozivnost, hitrost in podobno.

PB: Boksarji so sprinterji?

DZ: Bolj kombinacija. Ne preveč dobri sprinterji in ne preveč dobri maratonci. Dobri v obojem. Pri meni je odločilo to, da sem vedno hotel od sebe dati svoj maksimum. Sicer se pa nisem nikoli ukvarjal s tem, zakaj je meni uspelo, drugim pa ne. Velikokrat se mi je zdelo, da so drugi večji talenti kot jaz.

PB: Ste od vsega začetka veljali za obetavnega?

DZ: Mislim, da sploh nisem premogel talenta. Če bi primerjali moj talent z uspehom, o talentu sploh ne bi mogli govoriti. Na začetnih treningih sem se ubijal s kolebnico, ko je trener rekel levo, nisem vedel, ali misli z roko ali z nogo, ko je rekel aperkat, je bil direkt, ko je rekel kroše, je bil aperkat in podobno. Tako da o talentu pri meni ne moremo govoriti. Lahko pa govorimo o delavnosti in o želji nekaj doseči.

PB: No, saj zdaj vedno pogosteje govorimo tudi o delovnem talentu ...

DZ: Točno tako.

PB: Vaša bojna teža je dobrih 66 kilogramov ...

DZ: 66 in 678 gramov.

PB: Sicer ste pa nad njo?

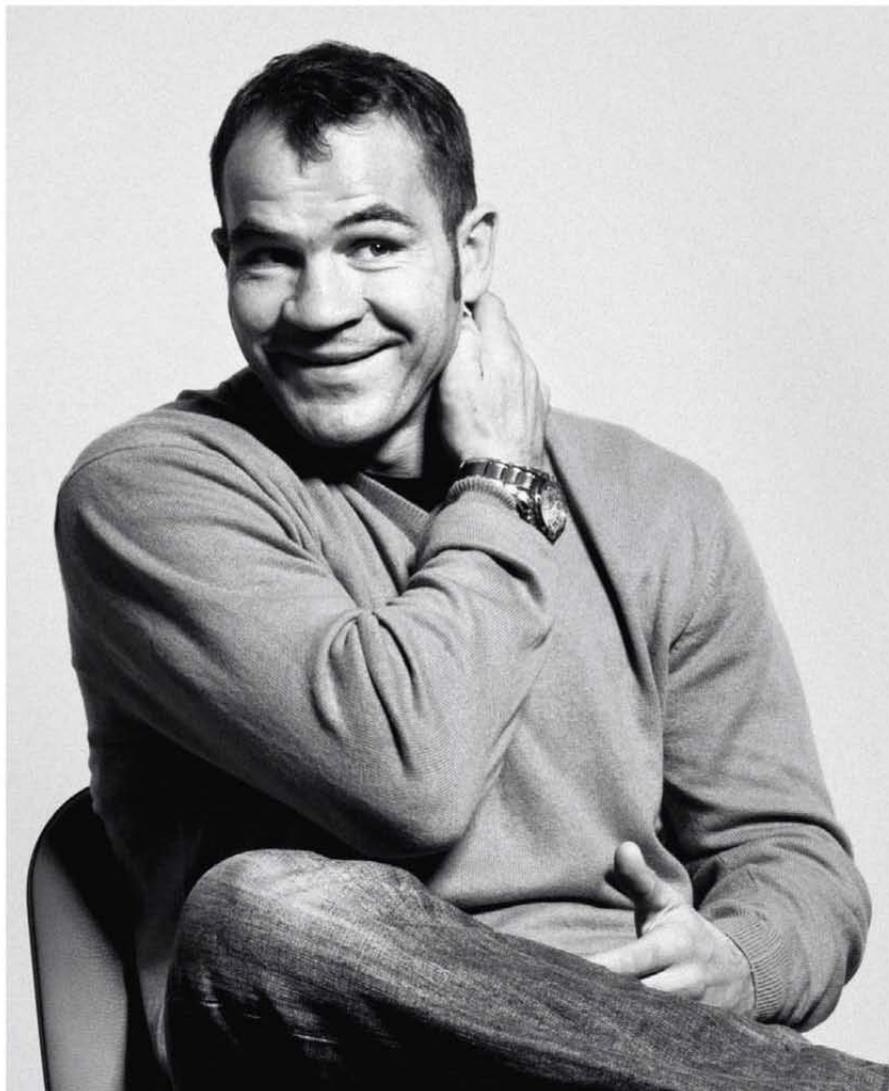
DZ: Ja, moja normalna teža je tam nekje 75, 76 kilogramov, ko začnem trenirati, pa okoli 73. Potem pa sledi prilagajanje hrane in manipulacija z vodo.

PB: Je težko shujšati pred dvobojem?

DZ: V zadnjem času niti ne več tako, kot je bilo prej, ker sem odkril formulo, po kateri gredo kilogrami dol kot za šalo. Vzame pa svoj davek – fizično moč, trpi pa tudi psiha.

PB: Pa lahko tako zelo shujšate v tako kratkem času samo z naravnimi sredstvi? Diuretiki oziroma odvajala so prepovedani?

DZ: Ja, razna odvajala vode so vsa prepovedana. Ni šans. To tudi podpiram. Kontrola dopinga je pa še strožja kot v drugih športih. Bi rekel, da smo boksarji na zgornji meji strogosti, kar se dopinga tiče. Zelo malo je dovoljenega. Kakršnakoli zdravila, če so že dovoljena, jih mora predpisati zdravnik, in če ugotovijo, da nisi bolehal

Mislim, da sploh nisem premogel talenta. Če bi primerjali moj talent z uspehom, o talentu sploh ne bi mogli govoriti. Na začetnih treningih sem se ubijal s kolebnico, ko je trener rekel levo, nisem vedel, ali misli z roko ali z nogo, ko je rekel aperkat, je bil direkt ...

za boleznijo, za katero si vzel zdravila, obveljaš za pozitivnega.

PB: Koliko ljudi dela v vašem timu?

DZ: Če naštejem vse, jih je tam med 20 in 30. Stalno zaposlenih je 10. Kondicijski trener je Tomaž Jagarinec, nutricionist je tudi slovenski, in sicer Tomaž Jakše, trener je Dirk Dzemski ...

PB: Jim zaupate?

DZ: Vsekakor.

PB: Ste kaj razmišljali o tem, da bi prestopili v kakšno višjo kategorijo? Če prav razumem, bi kot prvak ohranili svoj status na lestvicah.

DZ: Treba je vedeti, da celotno mojo zgodbo uravnava menedžer. Če bo on v tem

videl interes, se bo to zgodilo. Kaj si jaz mislim o tem, je povsem nepomembno. Sam takole gledam na to: v mojih rokah je moja psiha, o vsem drugem odločajo drugi. Tudi o treningu. Moja edina skrb, kar se tiče boksa, je ta, da pridem dvakrat na dan, in sicer ob desetih dopoldne in ob petih popoldne, na trening. Kaj bom delal, kako bom delal, o tem razmišljajo drugi. Jaz moram temu samo dodati svoj maksimum. Organizacija vsega je popolnoma v drugih rokah.

PB: Preden ste se podali v Nemčijo, ste bili menda sedemkrat državni prvak med amaterji?

DZ: Hm, dobro vprašanje ... Mislim, da večkrat, devetkrat, če se ne motim. Ne vem.

PB: Ampak ti naslovi v belem svetu nič ne štejejo?

DZ: Ne. Zame noben naslov ne šteje prav veliko, če mislim pri tem na svojo življenjsko zgodbo, če mislim pri tem na svoj značaj. Če me ne bi nenehno spominjali na to, bi sam verjetno že pozabil, da sem svetovni prvak. Rad bi se vrnil v svoje prejšnje življenje, ki ga od lanskega decembra ne živim več. Pa ne obžalujem tega, kar se mi je zgodilo, in hvala bogu, da se je zgodilo.

PB: Na olimpijske igre, čeprav ste bili blizu uvrstitvi nanje, niste šli nikoli?

DZ: Ne. Samo dve točki sta mi manjkali. Boril sem se v dvoboju, za katerega še danes oba s trenerjem Milutinovičem veva, da bi moral zmagati, a so sodniki razsodili drugače. Takrat je bila tudi Boksarska zveza Slovenije klinično mrtva oziroma v nekdanju. Z uspehi, z rezultati smo jo boksarji preraščali in, žal, me še do danes ni pričala. Mi je pa žal, da nisem šel na olimpijske igre.

PB: Vas to takrat ni potrló? Si niste rekli: moji amaterski časi so mimo, zdaj pa v službo?

DZ: Velikokrat sem razmišljal o tem, o tem trenutku, ko bom vedel, da je dovolj. Ko recimo ni bilo niti za položnice, za kruh, za karkoli. Iskal sem že službo, pa si vsakič premislil in sklenil poskusiti.

PB: In ste šli v Magdeburg?

DZ: Ja, na poskus.

PB: Magdeburg je boksarski center?

DZ: To vse bolj postaja. V njem je ta klub. Iskal sem kakršnekoli možnosti, pa ni šlo, in šele takrat sem se zavedel, da vsak ne more postati profesionalc. Oziroma lahko postane, ampak za 50 evrov na borbo in nastavljanje glave. Takrat sem se povsem slučajno pogovarjal s Tomažem Barago, ki mi je omenil, da ima prijatelja z zvezami v Nemčiji. In sem dobil priložnost preizkusiti se, ali ustrežam klubu v Nemčiji. Odšel sem na tritedenski preizkus in k sreči so opazili potencial in sem lahko ostal.

PB: Kakšen pa je bil ta tritedenski preizkus?

DZ: Ne bi ga ponovil. Če bi vedel, kaj me čaka, bi raje ostal v Sloveniji, in če ne drugega, kopal jarke. Brutalno. Po 16-urni vožnji z vlakom sem presedlal v avto, takoj v telovadnico in boksal z današnjim evropskim prvakom. Sparingi, vsak dan. Takoj zatem sem odšel z njimi na priprave, kjer so me spet čakali sparingi in trenerji, ki so me opazovali in komaj čakali, da bom rekel kaj takega kot: Danes ne bi ... Ali: To mi je težko ... Predvsem s tem mi je uspelo prepričati trenerja, da sem ostal.

PB: Sparingi so treningi z nasprotnikom?

DZ: To so treningi, ki so pravzaprav brutalnejši od same borbe. Borba je nagrada za sam trening. V tem času, ko sem bil sam na preizkušnji, je bilo takšnih vsaj še 20,

Zame noben naslov ne šteje prav veliko, če mislim pri tem na svojo življenjsko zgodbo, če mislim pri tem na svoj značaj.

ki so bili, vsaj tako se mi je zdelo, vsi boljši od mene. Med njimi so bili tudi Nemci, največ jih je bilo pa Rusov, tudi Romuni, Madžari, Irci ... Vse mogoče.

PB: Je Nemčija boksarsko najbolje organizirana država na svetu?

DZ: Prav gotovo.

PB: Ampak svojih boksarskih zvezd pa skoraj nima. Največji nemški zvezdi sta ukrajinska brata Kličko?

DZ: Nekaj posameznikov izstopa, ampak kakšnih megazvezdnikov pa res nimajo. Razen Svena Ottkeja [nekdanji boksar, svetovni prvak v srednji kategoriji, ki se je upokojil brez poraza], Henryja Maskeja [nekdanji svetovni prvak v težki kategoriji]

in zelo pred časom Maxa Schmelinga [predvojni svetovni prvak v težki kategoriji]. Takšnih danes več nimajo, radi pa preimenujejo tuje boksarje in jih postavijo v drugo zgodbo.

PB: So vas vzeli za svojega? Na vaši spletni strani sem videl, da so vam podelili nogometni dres FC Hertha.

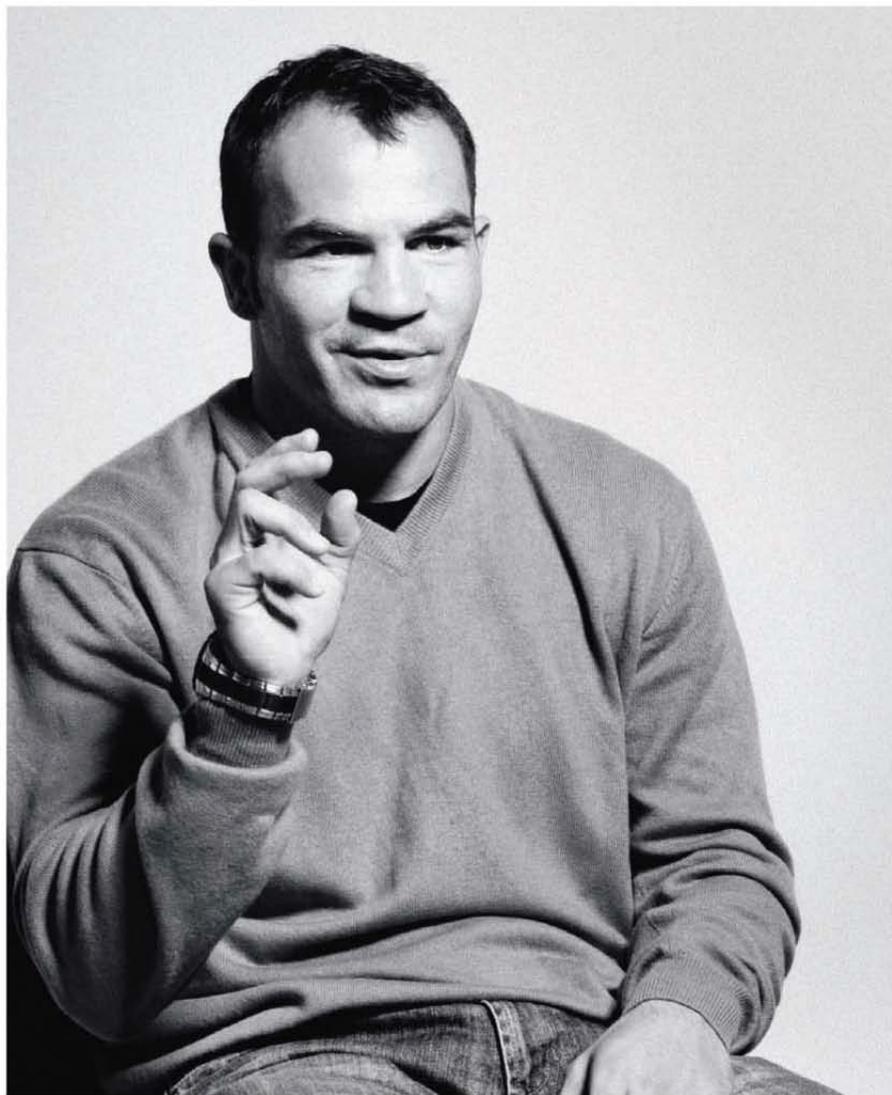
DZ: Vse je posel in tako je treba gledati na to. Bolj ko poslovno uspevaš, tem raje te imajo, slabše ko ti gre ... Sam se s tem ne obremenjujem, ali so me vzeli za svojega ali ne. Dali so mi možnost za uspeh, in izkoristil sem jo. Vesel sem, da sem jim lahko vrnil. Bistveno drugačni časi so, bistveno drugače se obnašajo, kot so se pred naslovom svetovnega prvaka.

PB: Ali je za to, da Nemci nimajo svojih velikih boksarskih zvezd, krivo tudi, da so mogoče civilizacijsko malo razvajeni?

AJM d.o.o., Kozjak nad Pesnico 2a, 2211 Pesnica pri Mariboru

**AJM 8000
energeto®**

U_w do
0,61
W/m²K

Nikoli se nisem ukvarjal s tem, kaj je kdo dobil pa za kaj. Vsako stvar sem si želel pošteno zaslužiti in pošteno vrniti. Vse drugo me sploh ni zanimalo. Je pa bila zaradi tega moja pot lažja kot pri tistih, ki so bili razvajeni in so se potem morali soočiti z realnostjo.

DZ: Vsekakor je razvada eden od krivcev. Pa še to je, da so tisti njihovi, ki obetajo, prehitro zadovoljni.

PB: Je vam pri tem uveljavljanju v krutem boksarskem svetu pomagalo, da ste morali sami skrbeti zase že od malih nog?

DZ: Nikoli se nisem ukvarjal s tem, kaj je kdo dobil pa zakaj. Vsako stvar sem si želel pošteno zaslužiti in pošteno vrniti. Vse drugo me sploh ni zanimalo. Je pa bila zaradi tega moja pot lažja kot pri tistih, ki so bili razvajeni in so se potem morali soočiti z realnostjo in zaradi tega jim niti ni moglo uspjeti.

PB: Zaradi alkoholizma v družini ste morali še kot otrok k sorodnikom in od

tam v internat, kar ponuja material za hollywoodsko zgodbo. In če bi bil po njej posnet film, bi glavni junak podoživljal hude travme. Vi pa, kot se mi zdi, niti ne?

DZ: Mogoče pa pomaga boks. [smeh] Ne vem ... Nobenih negativnih predstav nimam. V tistem krogu, v tistem obdobju je pač tako bilo. Tudi moji starši niso imeli lahkega življenja in na vse skupaj gledam kot na kakšno srečno naključje. Pravzaprav mi ni v življenju nič manjkalo, razen tiste otroške starševske ljubezni, ki jo lahko še danes vidim oziroma sem jo pogrešal. Ampak to pa edino. Vse drugo ... Ja, nisem edini, ki se mu je v naši vasi to dogajalo, in si zaradi tega nisem nikoli mislil,

da sem kaj posebej ubogi. Imel sem pa možnost oditi iz tistega okolja, do tete, v internat, do tete, do trenerja in na svoje. Verjetno moja današnja zgodba ne bi bila takšna, kot je, če bi manjkala kakšna kapljica. Ne vem, zakaj bi se moral počutiti ubogega, razen pač zaradi te manjkajoče starševske ljubezni. Še vedno sem imel priložnost, da sem bil tam, kjer je mir, kjer ni alkohola, kjer ni nasilja. To bi rekel, da je sreča mojega življenja. Dandanes imam rad očeta, mater, še vedno živita v Halozah in se videvamo. Takšni časi so bili, nič rožnati in se niti nočem poglobljati v to, kaj je bilo pa kaj bi lahko bilo, če bi bilo drugače. Pač, življenje je takšno, in zakaj bi črpal iz negativnih reči, če mi ni treba.

PB: Nekje sem prebral, da vas je žena pripravila do tega, da ste se sestali s starši.

DZ: Žena je predvsem zaslužna za to, da sem iskal kvalitetne stike z njima. Rada bi ju spoznala in prav gotovo je ona sokriva za to, da se družimo. Čeprav ne morem reči, da se ne bi, če nje ne bi bilo. Verjetno bi se pozdravili, če bi se kje srečali, pristnosti pa najbrž ne bi bilo. Težko rečem.

PB: Pred vašim dvobojem z Jackiewitzem smo si lahko ogledali tudi nastope žensk. Če se ne motim, niste najbolj naklonjeni ženskemu boksanju.

DZ: Ne, da nisem naklonjen. Vsak lahko počne, kar hoče, zase pa lahko rečem, da me prej boli kot pa veseli ženski boks. Gledano iz tega čustvenega kota. Ampak ženske imajo vso pravico početi vse, kar počnemo moški.

PB: Se pravi, da ni večje nevarnosti, da bi vaši dve hčeri stopili v ring?

DZ: Na koncu se bosta sami odločili, in to resno mislim. Če bosta želeli boksati, bosta pač boksali. Nisem jaz poslan na Zemljo oziroma nisem njun starš zato, da ju bom usmerjal v to, kaj bosta počeli. Seveda jima bom svetoval, ampak odločili se bosta pa sami.

PB: Ampak ko razmišljate o njuni prihodnosti, kaj si predstavljate?

DZ: Naj bosta aktivni v kateremkoli športu ali kakšni drugi dejavnosti. Kar jima bo pač všeč. Mogoče pa to sploh ne bo šport. Pomembno je samo to, da sta srečni sami s seboj, da se ne obremenjujeta s tujimi pričakovanji. Vem, da vsi pričakujejo kak tak stereotipni odgovor, da bosta učiteljici ali zdravnici z ne vem kakšno stopnjo izobrazbe, ampak če bosta frizerki in jima bo to všeč, je tudi meni prav. Pomagal jima bom pri odločanju, ne bom pa imel zadnje besede.

Novo merilo v svetu oken – AJM 8000 energeto®

Nova tehnologija izdelave PVC oken – Prihranek energije
do 36 odstotkov letno – okolju prijazno okno

V podjetju AJM okna-vrata-senčila d.o.o. osrednjo pozornost zadnjih nekaj let namenjamo razvoju energetsko učinkovitega in okolju prijaznega stavbnega pohištva iz umetnih mas. Izziv razviti energetsko učinkovit profil okna smo uresničili z nemškim proizvajalcem profilov Aluplast. Skupna prizadevanja so dala izjemen rezultat: trenutno najboljše okno na svetu znotraj svojega razreda, AJM 8000 energeto®.

AJM 8000 energeto® je rezultat treh tehnološko visoko zahtevnih postopkov izdelave, ki veljajo za povsem nove v panogi proizvodnje stavbnega pohištva iz umetnih mas. V svetu proizvodnje PVC- oken postopki **Powerdur inside**, **Foam inside** in **Bonding inside** premikajo meje možnega pri doseganju učinkovite toplotne izolativnosti, mehanske trdnosti in minimalnega vpliva na okolje.

Powerdur inside je tehnika integrirane ojačitve krila in podbojev s trakovi iz steklenih vlaken. To pomeni, da opuščamo do sedaj uporabljano kovinsko ojačitev med krili in podboji, s tem pa prekinjamo toplotni most in izboljšujemo toplotno izolacijske lastnosti okna. Profil ima zaradi opustitve kovinskih ojačitev tudi vitkejšo linijo, kar omogoča še večji vpad svetlobe v notranjost prostora. Okno je zaradi tega tudi lažje, to pa olajša delo monterjev in postopek montaže.

Foam inside predstavlja največjo novost v panogi proizvodnje oken iz umetnih mas. Gre za postopek polnjenja profila okna s posebno toploizolacijsko PUR- peno. Pri tem se predhodno zavarjena krila in podboje okna polni s peno, ki zapolni celotno notranjost profila in ne pušča praznih prostorov. Opisani postopek daje dobro tlačno trdnost in zelo nizko toplotno prehodnost. Pena s katero se polni profil je okolju prijazna in z njo ni nobenih težav pri kasnejšem recikliranju samega profila.

Bonding inside je tehnika lepljenja oken-skega krila s steklom s posebno lepilno maso. Ta izjemno natančna in dovršena tehnika izboljšuje dosedanje vrednosti toplotne prehodnosti, preprečuje povese krila in utrjuje stabilnost okna tako zanesljivo, da dodatne ojačitve med steklom in krilom niso potrebne.

Ker s postopkom bonding inside utrjujemo stabilnost okna, postavljamo nova merila tudi v varnosti.

S pomočjo opisanih novosti AJM 8000 energeto® dosega v tem trenutku daleč najboljši rezultat toplotne izolativnosti, in sicer $U_w = \text{do } 0,61 \text{ W/m}^2\text{K}$, in omogoča letni prihranek energije do neverjetnih 36 odstotkov! Ob zmanjšani porabi energije, se zmanjša tudi poraba kurjave, tako da je v ozračje spuščenih

manj izpustov škodljivega CO_2 . Poleg tega je energeto izdelan iz okolju prijaznih in razgradljivih materialov ter v skladu s smernicami za reciklažo.

Z oknom AJM 8000 energeto® v družbi AJM dodajamo svoj delež k odgovornemu odnosu do okolja in se pridružujemo skrbi za trajnostni razvoj našega planeta.

okna ustrezajo programom kreditiranja Eko sklada Republike Slovenije, j. s.

Eko sklad Slovenski okoljski javni sklad Eco Fund Slovenian Environmental Public Fund

$U_w \text{ do } 0,61 \text{ W/m}^2\text{K}$

AJM 8000 energeto®
za nizkoenergijske in pasivne hiše

Varna okna z izredno dobro toplotno izolacijo, izdelana po vaši meri in v skladu z najvišjimi standardi.

Absolutni zmagovalec

Boljši pogled na svet
Z izbiro oken, vrat, senčil in zimskih vrtoč AJM, privarčujete pri porabi energije tudi do 36% letno.

www.ajm.si
☎ 080 14 01

20 LET
1997-2017

OKNA - VRATA - SENČILA

AJM d.o.o., Kozjak nad Pesnico 2a, 2211 Pesnica pri Mariboru

CHEVROLET CAMARO SS

TEKST Gaber Keržnik | FOTO Bor Dobrin

Kanarino. Kamarino

Je rumen, a ni kanarček. Je bolj kamarček. No, tole sicer ni bil ravno pravi test, morda bolj okušanje. Lahko bi ga opisal kot: namočil sem prst v marmelado. Ali: okusil sem ga. Ker ga pri Chevroletu ni bilo mogoče dobiti za test, sem si ga sposodil. Nažical sem ključe, navil radio in živo rumenega camara zapodil po prašnih ravninah Kalifornije, tam od Montereyja proti Salinasu, po cestah, ki so vzele Jamesa Deana.

Roka poboža odebeljen volan in v nosnice seže vonj po novi usnjeni notranjosti. Kakšen vonj! Globoko vdihnem. Je za moškega lahko kaj bolj vznemirjajočega kot vonj po usnjeni notranjosti športnega avtomobila? Zakaj nihče ne izdeluje osvežilnikov zraka z vonjem po novem por-scheju, lamborghiniju ali chevroletu camaru? Pripnem varnostni pas in obrnem ključ. Skozi dvojni izpušni sistem se oglasi V8 z značilnim globokim brbotanjem,

ki se takoj uskladi v športno pesem, ko dvakrat kar tako na mestu malce pobožam stopalko plina, da merilnik obratov živahno poskoči. Avtomatiko prestavnim na ročno izbiranje prestav in obvolansko perut potisnem k sebi, da kazalnik na zaslonu pokaže enico. Znamenje, da je menjalnik vklopil prestavo.

Trenutek zatem kot zmešan do konca pohodim plin, da motor zarjovi in se zadnja kolesa zavrtijo v prazno. Kamionski

Novi camaro z obrvni kot Fredi Miller

Okroglo je 'out', zaščitni znak camara so ostre linije.

pospešek me z veliko silo prilepi na sedež, zadek avtomobila pa opleta v prazno, da se na grobem in od sonca zbledelcem asfaltu za menoj rišeta dve široki črni črti. Camaro pospešuje in usta se ob menjavanju prestav razlezejo v nasmešek, ko opazujem našega fotomojstra Bora, kako kislega izraza na obrazu z Daewoojevim rent-a-carjem izginja v vzratnem ogledalu.

Novi camaro je avto za nastopače. Zanimivo, tega nihče niti ne skriva. Je neposreden odgovor Chevroleta na Fordovega mustanga zadnje generacije, ki je posrečen rimejk prvega modela iz leta 1965. Ford je bil z novim mustangom prvi, ki je v moderni obliki ponatisnil stari model. Z značilnim jez-nim pogledom žarometov izpod motornega pokrova, ki sporoča, da gre za hud in besen avto. Prodajni uspeh ni bil vprašanje. Ohrabreni z retromanijo, so še pri Dodgeu predstavili svojega challengerja in tudi zanj so leta 2008 ob začetku prodaje kupci stali v

Novega camara so pokazali kot koncept, ljubitelji chevroletov so ponoreli in leta 2009 so jim ga ponudili.

vrsti. Rečeno, storjeno. Pri Chevroletu so novega camara najprej pokazali kot koncept na detroitskem avtosalону, da potipajo trg. Ljubitelji chevroletov so ponoreli in avto je leta 2009 ugledal serijsko proizvodnjo. Takoj je pobral številne nagrade, letošnjega 1. aprila na prireditvi Svetovni avto leta pa še nagrado za najboljši dizajn. Upravičeno! Camaro tako po obliki kot detajlih nezmotljivo spominja na predhodnika iz leta 1967, pa čeprav so ga predstavili in začeli prodajati že proti koncu leta 1966.

S prednje strani je prepoznaven po režasti motorni maski z dvema žarometoma, ki sta potegnjena globoko pod motorni pokrov. Z zajetno namrščeno obrvjo se zdi camaro jezen in besen kot razpizdeni Fredi Miller, ko ga zagledate v vzratnem ogledalu, zato se vsak nagonsko umakne s prehitevalnega pasu, pa čeprav ste ga dohiteli v najšibkejši različici s 3,6-litrskim bencinskim V6-motorjem, ki zmore 312 'konjev' (233 kW). Pod motornim pokrovom 'mojega' avta je hrumul najmočnejši V-jevski osem-

JiiiiiiIIIIhAAA Aaaal!

Oznaka SS, tako kot nekdanj, označuje, da gre za najmočnejšo različico.

valjnik s 6162 kubičnimi centimetri in 426 'konjiči' (318 kW), na repu avtomobila pa se je bohotal napis SS. Stranska linija avta izrazito poudarja ameriško napihnjene blatnike in boke, vmes pa je, seveda v vseh možnih različicah, le dvoje vrat. Na zadku avtomobila je par štirioglatih luči na vsaki strani, vtisnjen v zadnjo steno. V notranjosti se seveda bohota usnje. Sedeži so dobri, športno trdi s primernim bočnim oprijemom, prostora v notranjosti pa je dovolj tudi za dva visokorasla dedca. Celotna notranost in še posebno armaturna plošča z vsemi merilniki je oblikovana povsem v slogu sedemdesetih. Dva ogleta merilnika za hitrost in obrate sta pred voznikom, še štiri dodatne povsem oglate ure pa so ob prestavni ročici: za tlak in temperaturo olja ter za stanje goriva in akumulatorja. Krasen detajl, ob katerem se ljubitelju ameriških škatel ali nostalgiku orosi oko. Tudi usnjeni volan s številnimi gumbi za nastavitve tempomata in s stikali za radio je oblikovan v enakem slogu. Žal ni lesen, temveč usnjen. Trikrak z obvezno modno imitacijo aluminija. Kot rečeno, za volanom sta levo in desno dve peruti za 'ročno' pretikanje robotiziranega avtomatskega menjalnika navzgor in navzdol.

Oglati merilniki v slogu sedemdesetih let

Volan je oblečen v usnje. Škoda, raje bi imeli lesenega.

Merilniki so lahko kakršnekoli oblike, da so le kvadratni.

Kamarino pospešuje dobro in čuti se, da je motor močan – a je še vedno ameriško len. Ne vem, ali ste kdaj sedeli v kakšnem 'športnem' ameriškem avtomobilu. Ford mustang, chevrolet corvette ... Ko pohodite pedal plina, je pospešek precej bolj zvezen, podoben tistemu, ki ga čutite v hrbtu, ko sedite na letalskem sedežu, medtem ko boeing 747 na poti proti Los Angelesu pospešuje po vzletni stezi. Pospeševanje ameriških avtomobilov je bilo vedno drugačno od evropskih. Če sedete v Renaultovega clia 2.0 RS, se vam bo zdel občutek pri pospeševanju intenzivnejši, močnejši, skratka pristnejši. A ni nujno vedno res tako. Camaro SS z avtomatskim menjalnikom svojih 1751 kilogramov teže do 100 km/h premakne v spodobnih 4,6 sekunde. Vsaj tako navajajo tisti, ki so to menda zares izmerili. Sam nisem. Priznam. In številke me v resnici tudi ne zanimajo. Avto mi veliko več pomeni v pristnem okolju. Fiata 500 bi si na primer zaželel v Italiji, kjer imajo dobro

In če trdite, da so ameriški avtomobili ena navadna jajca, imate še kako prav. Zanimiva jajca z dušo.

pašto in kavo ter babe z velikimi ritmi, novega spačka morda nekje na francoskem podeželju, s piknik košaro, polno sirov v prtljažniku, ter camara na prašnih in neskončno ravnih ameriških 'highwayih' s Kid Rockom na radiu, posušenim grmičevjem ob cesti in oznakami za hitrostno omejitve na 60 milj ter s prsato sopotnico s kavbojskim klobukom na sovoznikskem sedežu. Po možnosti golo ... Vožnja avta mora biti doživetje. Za po Ljubljani od službe do doma mi je vseeno, v kakšni kanti sedim.

Avtomobile se danes kupuje z očmi. Kupiš tisto, kar ti je všeč. Kar te gane. Kar je dobro videti in v čemer se dobro počutiš. In camaro si za vse to zasluži čisto petico. Jasno, to ni avto za družino z dvema otrokoma. Lahko ga ima samski moški srednjih let. Ali pa upokojen gospod. Star žigolo. Ali par, ki je imel že originalnega camara. Ali mlada fant in punca. Ali samo punca ... Skratka nekdo, ki ga kupi s čustvi. Ker je hud kot šnops. Vsaj za pogledat. In je vseeno, ali so slabe zavore, ali je prepožrešen, ali se pregreva, ali nima

Še meni enega, prosim ...

6162 cm³, 426 'konjev', V8 in pogon na zadnji kolesni par? Yes, please!

dovolj prtljajnika za gorsko kolo, otroški tricikel in mladička nemške doge. In če trdite, da so ameriški avtomobili ena navadna jajca, imate še kako prav. Zanimiva jajca z dušo. Čeprav so Američani zadnja leta pri svojih avtomobilih dosegli velik napredek, se camaro še vedno pelje kot lojtrni voz. Slabše od vsakega volkswagna, peugeot, hyundaia ali kie. In tudi ni hiter kot kakšen športni audi S, BMW M ali subaru STi. Je pa postavljajski kot kakšen napihnjav. In relativno poceni. Veste, takšen avto vas v ZDA stane 22.680 ameriških dolarjev (približno 18 tisoč evrov) za izhodiščni model s šestvaljnim motorjem, za tale SS z vso opremo in osemvaljnikom v nosu pa hočejo najmanj 30.945 dolarjev, kar je približno 25 tisoč evropskih. Za tako ekskluziven avtomobil je to smešna cena. Upoštevajoč poglede, ki vam bodo namenjeni, in veselje, ki ga boste z njim imeli, je super ugodno razmerje med ceno in tem, kar ponuja. Za camarom se obračajo glave in pade v oči tudi na parkirišču. Že na daleč. Nezgrehljiv je. In ravno zato bi ga takoj imel. Tako čudovito nepopoln in neskončno lep. Kot življenje samo, kajne? A vam za konec nekaj svetujem. Počakajte še nekaj mesecev, kajti prihodnje leto bo camaro prišel na trg tudi kot kabriolet. S pravo klasično platneno streho, in ne z grdimi trdimi harmonikami, ki se zlagajo kot tekoče stopnice, kot je v navadi pri modernih avtih s snemljivo streho. Camaro convertible, ta bo šele zanimiv! Da vas vidijo sosedje, kako se odpelujete z vetrov v laseh. Če jih boste pogledali v vzvratnem ogledalu, bodo njihovi obrazi namrščeni tako, kot da vas prehiteva še en camaro. 📌

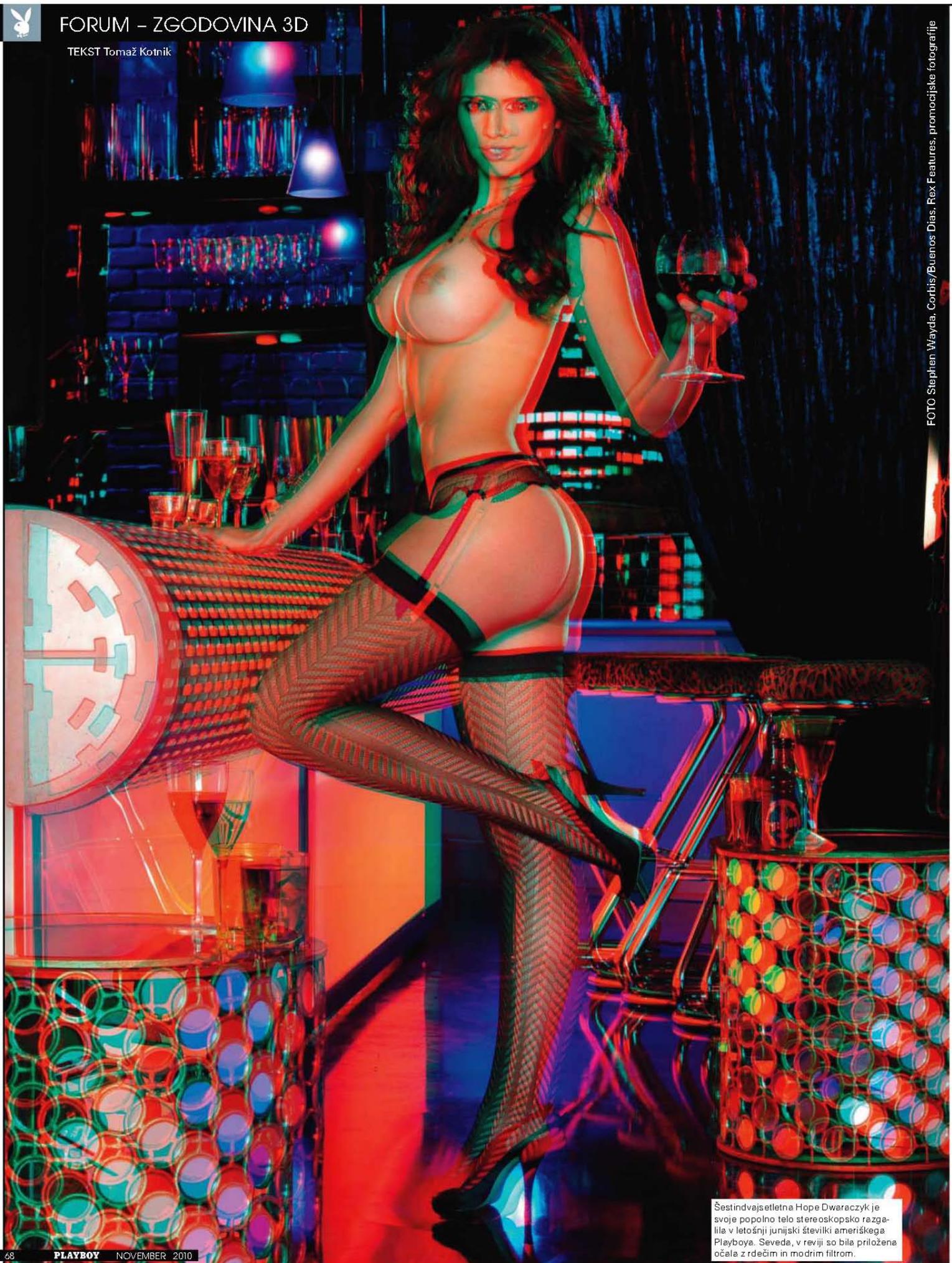

FOTO Stephen Wayda, Corbis/Buenos Dias, Rex Features, promocijske fotografije

Šestindvajsetletna Hope Dwaraczyk je svoje popolno telo stereoskopsko razgalila v letošnji junijski številki ameriškega Playboya. Seveda, v reviji so bila priložena očala z rdečim in modrim filtrom.

RAZGALJENA TRETJA DIMENZIJA

Nagice in nihče drug ni bolj kriv za razmah tretje dimenzije. Od razkošnih lovač iz 19. pa do porednih profesionalnih hotnic 21. stoletja, vse so krive za to, da tri dimenzije postajajo opevana tehnologija prihodnosti.

Tako je. Začelo se je pri preprostih sličicah, nadaljevalo v kinematografih, zdaj pa se želi preseliti še v naše dnevne sobe. Ako je stereoskopsko zrenje v gole prijateljice noči pred stoletjem in pol dogajalo našim pradedom, se mi pač ne moremo zadovoljiti zgolj s tem. Levo in desno človeško oko, na videz enaka skupka živčevja, steklovine in pritrilnih kablov, svet opazujeta rahlo drugače, vsak iz sebi lastnega zornega kota. Poenostavljeno bi lahko trdili, da naše oči neusklajeno opazujejo okolico. Če je ta dispariteta posledica tega, da očesi v glavi tičita vsako na svoji strani in nekaj centimetrov narazen, je na mestu vprašanje, zakaj potem vidimo sliko v treh dimenzijah? Odgovor so možgani, ki sliki združijo v gledljivo trirazsežno tvorbo. Vidimo torej v globino.

Ah, stara stvar, bodo zamahnili z roko poučeni, to je pač vedel že Evklid, s perspektivo (sicer enotočkovno) in posledično zdravo pametjo sodobnikov se je znal poigravati tudi Da Vinci, a šele Charles Wheatstone, eden herojev telegrafije, je pred 172 leti širšemu občestvu ponazoril, da je oči mogoče povsem pre-

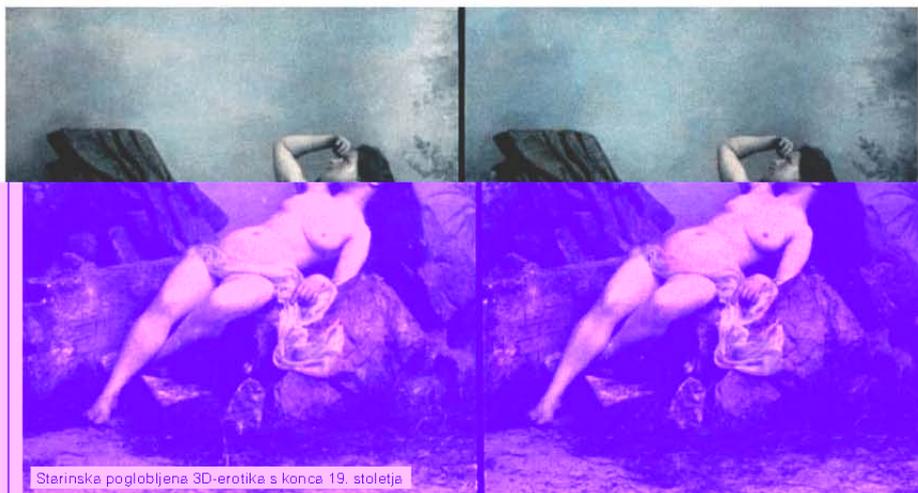
stati tudi prevarati, da gledajo nekaj dejansko otipljivega. Ustvaril je prvo stereoskopsko napravo. Pri tem ni prav veliko zapletal, osredotočil se je zgolj na dve popolnoma enaki sličici, ki ju je glede na središčno točko rahlo zamaknil. Z gledanjem skozi ta svoj stereoskop, vkup zbito šatuljo z očesnima razporkoma, je nato očesi vsako zase prisilil v gledanje sličic. Dlje ko ju je razmaknil, toliko bliže so se zdeli na njima narisani predmeti, in nasprotno.

Industrija stereoskopskih naprav, ki so bile, tako kot vsi takratni tehnološki presežki, vseh možnih oblik in velikosti, se je razvila tudi po zaslugi sočasnega razmaha fotografije. In lahko ugibate, da so ljudje raje kukali baročne obline lepih žensk kot neerotično, čeprav bujno rastje na panoramskih posnetkih. S tem so po letu 1850 stereoskopi takoj našli pot tudi v domove navadnih smrtnikov, saj so se poprej z njimi hvalisali le po sejmiščih in kakšnih znanstvenih inštitutih. Ker bi v tistih časih na zunaj zadrti viktorijanska družba z ogorčenjem preganjala tiste šaljivce, ki bi si v katerega od razstavnih primerkov upali vtihotapiti kakšne jedre dojke, bognejad pohujšljiv pogled na zadnjo plat, je bila selitev med štiri stene logičen korak naprej.

V tistem času so odkrili tudi anaglični stereoskopski proces. Dejansko ga poznamo še danes, je zelo poceni in zadovoljivo učinkovit, najprepoznavnejši je po poceni kartonastih očalih z rdečim in modrim filtrom iz plastike, prvi pa ga je udeležil nemški izumitelj Wilhelm Rollman. Leta 1853 je pripravil naočnike z diametralno nasprotnimi si barvami (sprva rdečim in zelenim filtrom, pozneje v razvoju je zelenega zamenjal moder, pravzaprav 'cyan', zapišemo v upanju, da bodo grafično poučeni znali ceniti tole informacijo), saj je ugotovil, da posamezna leča blokira zaznavne določene barve in zategadelj vsako oko vidi unikatno podobo. Rezultat je pravi občutek globine, ki pa ob dolgotrajnem zrenju ne utrudnemu gledalcu povzroča nemalo preglavic. A namen je dosežen.

dobro služilo in pornografija je doživela v tem času velik razcvet. No, stereoskopske naprave so vendarle bile precej velike in so počasi izgubile prejšnji sijaj, k čemur je prispevala tudi posodobitev fotografije. Golota se je takrat preselila na razglednice, ki so postale glavni erotični medij do začetka 20. stoletja.

Zaton stereoskopije je bil v tem času neizbežen, a življenje ji je vrnil prav že omenjeni razvoj anaglifov, njihovo ime pa jim je podelil šele Francoz Luis Ducos du Hauron. Leta 1891 je patentiral in poimenoval anaglični sistem, ki so ga v tistem času večinoma uporabljali za tiskovine in slikosučne javne predstave. Niti ne preseneča, da je v rabi še danes, saj gre za najcenejšo obliko uprizoritve občutka globine navkljub vsem nevšečnostim, ki se ob njegovi rabi dogajajo: glavobol,

Starinska poglobljena 3D-erotika s konca 19. stoletja

Vendar je bil malo pred svojim časom. Do dobe barvne fotografije je bilo treba počakati še nekaj desetletij, vmes pa so blestele kompanije, kot je London Stereoscopic Company. Samo med letoma 1854 in 1856 so prodali več kot pol milijona stereoskopov. »Pravzaprav je stereoskopija pomenila prvo množično razširjanje fotografije,« priznava strokovnjak s tega področja Gavin Adams, fotograf in zgodovinar. In zagotovo je bil velik delež materialov erotične narave, kot je razvidno tudi iz sprehoda po zgodovini stereoskopskih nagic v knjigi *The Stereoscopic Nude 1850–1930* (založba Taschen, 1993) Sergeja Nazarieffa. S pohujšljivimi materiali se je

ob dolgem gledanju v sliko ali zaslon, zamazane in nenaravne barve, obrisi predmetov ...

Doba eksperimentiranja, ki je trajala od preloma stoletja pa vse do konca druge svetovne vojne, je sicer prinesla veliko zanimivih preobratov in dogodkov, toda v tem času so pravzaprav šele tlakovali pot do kinematograf za predvajanje filmov v treh razsežnostih. Leto 1900 je človeštvo dobilo tudi prvo stereoskopsko kamero, takšno z dvema lečama, razmaknjenima za palec in tričetrt, a trajalo je kar 22 let, preden se je na velikem platnu pojavil prvi dolgometražni trirazsežni film *Moč ljubezni* (*The Power of Love*). Pot drugim je bila odprta in leta 1935 sta si nominacijo za

oskarja za kratki film denimo prislužila Jacob Leventhal in John Norling iz studia MGM s svojim anagličnim podvigom *Audioscopiks*. Znan je tudi anekdota o bratih Lumière, ki sta že leta 1896 posnela film *Prihod vlaka na postajo Ciotat* (*L'arrivée d'un train en gare de La Ciotat*). Po svetu kroži mit, da naj bi ljudje ob prvem javnem predvajanju komaj 50

nastavljali veliki zvezdniki, kot so John Wayne, Rita Hayworth, Robert Mitchum, Dean Martin, Joan Fontaine, Grace Kelly, Rhonda Fleming, Lee Marvin, Rock Hudson ... Evforija je prijala tudi režiserje, Hitchcockov *Klič M za umor* (*Dial M for Murder*, 1954) še danes velja za mojstrovino, potem je tu *Bwana Devil* (1952), prvi dolgometražni film v 3D, ki se lahko po-

Celovečerni animirani film *Polarni vlak* (*The Polar Express*) je s svojo trirazsežno različico prislužil kar zajeten kupček cvenka. Skupno več kot 60 milijonov dolarjev. Hja, studiem je 3D spet zadišal in v naslednjih letih smo bili priče številnim animirankam, ki so jih gledalci lahko uzrli tudi v tehniki 3D – *Mali pišček* (*The Chicken Little*, 2005), *Sezona lova* (*Open Season*, 2006), *Beowulf* (2007), *Spoznajte Robinsonove* (*Meet the Robinsons*, 2007) in *Bolt* (2008). Vse do prihoda *Avatarja* (2009), ki je vse wannabeje postavil na realna tla. Filmarji, odslej snemajte filme, kot je posnela Cameronova mojstrovina, ali pa se raje izognite sramoti, ki jo bodo doživeli vaši zmazki! Ni kaj, letvica je po novem postavljena zelo visoko.

Nepredstavljivo bajeslovno bitje

Bo 3D preplaval svet? Poraja se vprašanje, ali je to dejansko mogoče. Kritikom se zdi, da sta vnovični vzpon in trenutni razmah 3D-ja v zadnjem času zgolj obupen poskus hollywoodskih studiev, ki si tako zelo želijo tistih starih dobrih časov, ko so ljudje trumoma drli v kinematografe z željo, da bi si ogledali, kako bingljajo razni onegaji pred njihovimi očmi. S tehnologijo 3D ob svoji strani želijo opozoriti na ekskluzivno ponudbo. Na nekaj, česar ne morete doživeti nikjer drugje (IMAX 3-D, Dolby 3-D, Xpand). Seveda vam ob nakupu vstopnice nihče ne bo povedal, da stereoskopski 3D vaše oči sili v nenaravno nprezanje. V veliko uporabnikov namreč toži, da so po ogledu filma v treh razsežnostih naravnost izmogni. Povrhu ocenjujejo, da nekje od 10 do 15 odstotkov ljudi na svetu stereoskopske slike sploh ni sposobnih zaznati. Barvno slepi, denimo, pa posamezniki, ki jih muči astigmatizem (očesna napaka, ki je posledica neenakomerne ukrivljenosti roženice ali leče), in številni drugi z različnimi očesnimi boleznimi. K njim lahko prištejemo še tiste posameznike, ki jim gledanje vsebine 3D

V zlati dobi so se globinske spake ljudem zdele preklemano resnične. Takole so se odzvali gledalci ob gledanju filma *Bwana Devil*.

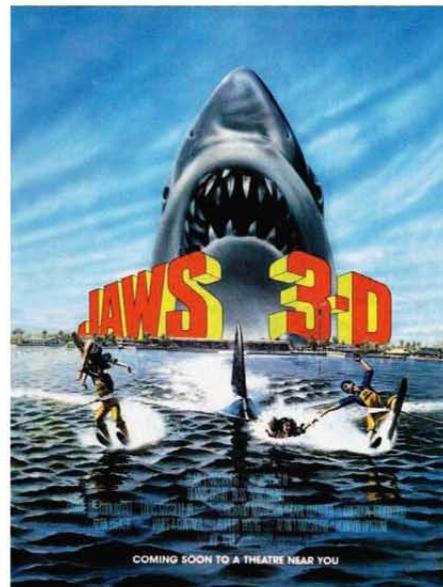
sekund dolgega posnetka vlaka, ki ustavlja na postaji, kriče bežali iz prostora. No, prvo vozakanje vlaka še ni bilo stereoskopsko. Leta 1935 ga je spet posnel Louis Lumière in ga premierno uprizoril nesmrtnim Francoske akademije znanosti. Zapisov o tem, da bi takrat kateri od navzočih veleumov na smrt prestrašen skočil skozi okno, ni.

Zato pa so v tridesetih letih prejšnjega stoletja prvič uporabili tehnologijo polarizacijskih filtrov. Tehnologija se je uveljavila šele v dobi barvne trirazsežnosti po drugi svetovni vojni, ko se je začel tudi sam razmah barvnega filma. Kinematografi so preprosto morali ponuditi nekaj, kar privlači gledalce, in tehnologija, ki je nihče ni povsem dobro poznal in je dobro delovala, je prišla kot od zgoraj dana. Povrhu je še dobro delovala. Kinematografe so opremili z dvema projektorjema, ki sta predvajala nasprotno polarizirane sličice. S polarizacijskimi stekli v naočnikih, nastavljenimi tako, da je vsako oko videlo svojo sliko, so nato obiskovalci lahko zrli v globino.

Ljudi je 'novi' 3D popolnoma prevzel, dvorane so pokale po šivih, filmski studii pa so v dobrih dveh letih (1952–1953) sproducirali neverjetnih 50 filmov in več. Temu obdobju še danes živeči filmarji s solzami v očeh privajo zlata doba 3D, čas, ko je svoj pravi pohod začel tudi stereofonični ali stereo zvok. Da ne bo pomote, 3D ni bil rezerviran le za nizkoproducijske negledljive filme, kot sta bila *Robot Monster* in *Cat-Women of the Moon*, oba iz leta 1953. Kameram 3D so se v tistem času

hvali z mednarodnim predvajanjem. A kdo spet se lahko pohvali s prvim barvnim filmov v treh dimenzijah (sicer anagličnim, a vendarle)? Pornoindustrija.

Zlata doba treh razsežnosti je prinesla tudi najdobitkonosnejši film, ki je bil kadarkoli posnet v tehniki 3D. *The Stewardesses* iz leta 1969 je pravzaprav erotični film (kaj pa drugače!), napol softič, izdelan v barvnem polarizacijskem formatu stereovision. Gre za ničkokrat na novo posneto zgodbo o noči, ki jo preživi skupina stewardes. Zabava po njihovo: droge in seks. No, v tem istem formatu je bil leta 1980 posnet tudi špricer krvi *Žrelo 3* (*Jaws 3D*), najuspešnejši trirazsežni film v osemdesetih letih. Sploh so se skozi celotna osemdeseta skoraj vsi večji filmski studii treh razsežnosti kar nekako otepal. Po Paramountovem *Mož, ki ga ni bilo* (*The Man Who Wasn't There*, 1983) pravzaprav ni večjih, ošvrka vrednih naslovov. No, če pač odmislite *Emmanuelle 4* (1984), ki nam je bila gola vedno vseč, iz vseh zornih kotov. Podobno se je tovrstni vsebini godilo v devetdesetih. Tri dimenzije so postale nekakšen priboljšek, le kratkočasna zanimivost, ki ji nihče ni posvečal prevelike pozornosti. Bera prebavljivih naslovov je v primerjavi z desetletjem prej tako še slabša, čeprav je novi format IMAX 3-D (v kombinaciji s prostorskim zvokom) gledalcem naravnost spuščal čeljusti do tal. Plehka vsebina in slab obisk sta 3D skoraj pahnila v eksotiko, z njim se je ljubilo ukvarjati in iskati nove priložnosti le razvijalcem v računalništvu – ko se je leta 2004 zgodil zanimiv in nenaden preobrat.

Obdobje eksperimentiranja (1900–1946)

V tem času so pionirji tlakovali pot kinematografom, ki so predvajali filme v treh razsežnostih.

Zlata doba (1950–1960)

To je odgovor Hollywooda na televizijski bum po drugi svetovni vojni. Samo v letih 1952–1953 je bilo posnetih neverjetnih 50 stereoskopskih filmov. Čas komercialno uspešnega filma *Bwana Devil*, Hitchcockovega *Dial M for Murder* in vesterna *Hondo* z Johnom Waynom. Zaton gre prepisati slabim pogojem v kinematografih in težavam s kompleksno opremo, potrebno za predvajanje (srebrna platna, polarizacijska očala, dobro sinhronizirana projektorja, posebne leče in drugo).

Renesansa (1973–1985)

Že pozabljeni 3D spet vznikne na površino. Čas, ko je Andyju Warholu dogajal 3D in je posnel *Flesh For Frankenstein* (1973). Tako majhni kot veliki studii poskušajo 3D oživiti, kar pa jim začne uspevati šele v začetku osemdesetih s filmi, kot so *Jaws 3-D* in *Friday the 13th – tretji del*. Zdi se, da je 3D odslej rezerviran samo še za nazorne prikaze mrevarjenja trupel ter seks (ali kar kombinacijo obojega) pa občasne animacijske prebliske.

Revolucija (1986–2000)

Razvoj in razmah formata IMAX (70 mm), prvič predvajanega v Vancouveru leta 1986 ter namenjenega za ogled predstavn na res velikem platnu (običajno so platna velika 22 krat 16,1 metrov), v kombinaciji s ponovnim izdajanjem znanih naslovov iz petdesetih in šestdesetih let poskrbi za to, da 3D preživi še eno obdobje.

Druga zlata doba (2000–)

Z razvojem računalniške animacije, digitalnih kamer in domačega kina se je stereoskopska produkcija demokratizirala in končno začela predvajati tudi vsebine, ki smo jim priče zadnje čase. Zahteve po njih rastejo, in če se bo industrija primerno odzvala, čaka 3D nadvse dobičkonosno 21. stoletje.

povzroča glavobole in vrtoglavico, spet določen delež ljudi pa se za tehnologijo novih 3D TV-jev preprosto ne briga in zanjo ni pripravljen tvegati niti nekaj evrov za nakup vstopnice za kino, kaj šele seči globoko v žep in čumnatu opremiti z novim 3D-televizorjem. Hitro lahko ugotovimo, da vse pomanjkljivosti te tehnologije samodejno zmanjšajo velik delež (po ocenah nekaterih strokovnjakov celo več kot 40 odstotkov) potencialnih uporabnikov.

Četrta dimenzija

Prava prihodnost tehnologije 3D zatorej vsaj za zdaj ne leži ravno v filmih, v skupinskem

James Cameron med snemanjem *Avatarja*, prizor iz filma (desno)

dnevnosobnem gledanju nogometnega prenosa s 3D-naočniki, temveč čisto drugje, v videoigrah, v navidezni resničnosti, h kateri te stremijo. Z razvojem brezžičnih igralnih

pripomočkov (Nintendov wii, PlayStationov move in Microsoftov kinect), ki prek gibalnih tipal in kamer ugotavljajo igralčev položaj in gibanje v prostoru, bi se lahko s tehnologijo zaslonov 3D kmalu sprehajali po na videz otipljivih svetovih, opravljali zadane naloge pa rekli kakšno s prijatelji.

Tudi sicer so prav računalniške igre odgovorne za razvoj najbolj praktičnega načina gledanja trirazsežne vsebine, tako imenovanih shutter glasses, očal z utripajočimi stekli LCD. Delujejo po principu hitrega izmenjavanja slik (field sequential): tekoči kristali v lečah se odpirajo in zapirajo v ritmu frekvence predvajanja. Televizor tako izmenično prika-

Brigitte v *Kama-Sutri* naskakuje gledalce z zaslonu.

zuje slike, namenjene levemu ali desnemu očesu, očala pa leče temu primerno zatemnjujejo. Pri tem je seveda treba vedeti, da za neboleče konzumiranje vsebin 3D potrebuje te televizijski sprejemnik s frekvenco osveževanja 120 hercev. Med izmenično zatemnitvijo posamezne leče se tudi razpolovi osveževalna frekvenca in zato 120 nenadoma postane zgolj 60 hercev. Če bi si z utripajočimi naočniki, ki vam sicer omogočajo gledati sliko brez deformacij med nagibanjem glave, poskušali ogledati kakšno vsebino na televi-

zoru s frekvenco osveževanja le 60 hercev, bi vam razneslo betico. Preslabi zasloni pa so poleg pomanjkanja vsebine tudi eden večjih razlogov, zakaj je ta tehnologija pred leti potonila pri računalnikih.

Le čas, četrta dimenzija, bo pokazal, kako se bomo preostalim trem dimenzijam udinjali v prihodnje. Do avtostereoskopskih televizijskih

sprejemnikov, pri katerih za gledanje slike v 3D ne bi potrebovali nadležnih in utrujajočih naočnikov, je še sicer daleč (do prvih komercialnih zaslonov menda vsaj debelih pet let). Medtem bi trenutno na trgu ždečim napravam 3D, s katerimi nas proizvajalci Panasonic, Sony, Samsung in drugi vsak dan zasipajo, prišlo precej prav, če bi bilo na voljo več vsebine zanje. Res, objavljenih naslovov je kar nekaj, kar vliiva navdušencem na prvo žogo nekaj več upanja, a je to kljub temu le kaplja v morje glede na vsebino, do katere imajo uporabniki sicer vsak dan dostop. Kje so torej igre, prenosi tekem v živo (ne posnetki), televizijski filmi in serije, koncerti? No, tudi tukaj pobudo prevzemajo ustvarjalci pohujšljivih vsebin. Prvi pornjak, posebej posnet za gledanje na modernih stereoskopskih televizorjih (gledate jih s shutter glasses), se imenuje povsem prikladno *Kama-Sutra*, v njem pa izstopajo hribčki in dolinice Brigitte Lahaie. Posnet je povsem enako kot Cameronov *Avatar*, odmislite le modro obarvane fuflje.

Dolga pot je za tabo, 3D, a zdi se, da velikega pohoda še ni konec. Zavedaj pa se, da brez nagic tudi v prihodnje ne bo šlo.

ANA DRAVINEC

FOTO Urška Košir | TEKST Filip Kocijančič

Gorenjska morska lepotica

Lahkotno se je spustila v podpalubje prestižne slovenske motorne jahte brioni 44 z besedami, da bo skočila v kaj bolj ohlapnega. In res: že čez nekaj trenutkov je prikorakala na palubo, odeta le v tančico, ki je vse prej kot skrivala njeno zapeljivo in od sonca razgreto telo. »Na soncu se počutim kot doma,« je pripomnila. Ko smo osuplo opazovali vse to, kar je pred objektivom pokazala za vas, dragi bralci, smo spoznali, da je Ana rojena za morje. Z majhno napako, da živi na Gorenjskem, in ne ob obali, pa se ne obremenjuje. »Saj lahko sonček povsem gola lovim kjerkoli,« je temnolasa porednica spet podžgala našo domišljijo.

Ana, mamica simpatičnih svetlo lasih dvojčic, ki bosta kmalu prestopili šolski prag, je nekoč sanjala o tem, da bo postala frizerka ali plesalka. In oboje je tudi uresničila. Frizerka je danes za svoja otroka in očeta, plesalka pa med štirimi stenami, ko z zapeljivim telesom, za katerega skrbi s kolesarjenjem, svojega partnerja zapelje v svet užitek. In ker smo jo videli, kako se giblje, verjamemo, da bi mu bilo lahko ime tudi Srečko, saj Ana ve, kaj počne in kaj želi doseči. Sama si kroji svojo usodo in se zaveda pomena prave ženske v razmerju. »Nisem in ne bom nikoli tipična gospodinja. Sem vzorna mama, ki s svojima otrokoma goji pristen odnos. Moji dekleti nista

razvajeni, je pa res, da ob določenih trenutkih rada razvajam svojega moškega,« spet iz nje privre na plan skrita erotika. »Obožujem srečno, zadovoljno življenje, sproščenost, odprtost in tako kot sem uživala na fotografiranju, tako tudi rada uživam v življenju nasploh. Svojega moškega rada vzburim, znam pritegniti njegovo zanimanje, in če se ženska počuti zanimivo, je uspeh zagotovljen,« nam Ana razkrije svoje skrivnosti zapeljevanja. »Če se ženska počuti erotično in lepo, to začuti tudi njen moški,« še doda in naše misli so že pri tem, kako erotično jo boste občutili vi, ko boste listali naslednje strani in se ob njih pustili zapeljati naši lepotici meseca.

Miss novembra

PLAYBOY
SLOVENIJA

Ana Dravinec

ANA DRAVINEC

13. 7. 1979, Kranj

162 cm ■ 51 kg ■ 90-60-88

Verjamem v:

450 'konjev' pod avtomobilskim pokrovom, ker le tako lahko prehitiš vse, ki so ti na poti [smeh], svojo družino (partnerja in otroke), ker je to edina močna vez, ki je pogojena le z ljubeznijo, in v usodo, ker si jo pišem sama.

Prava ženska v življenju mora:

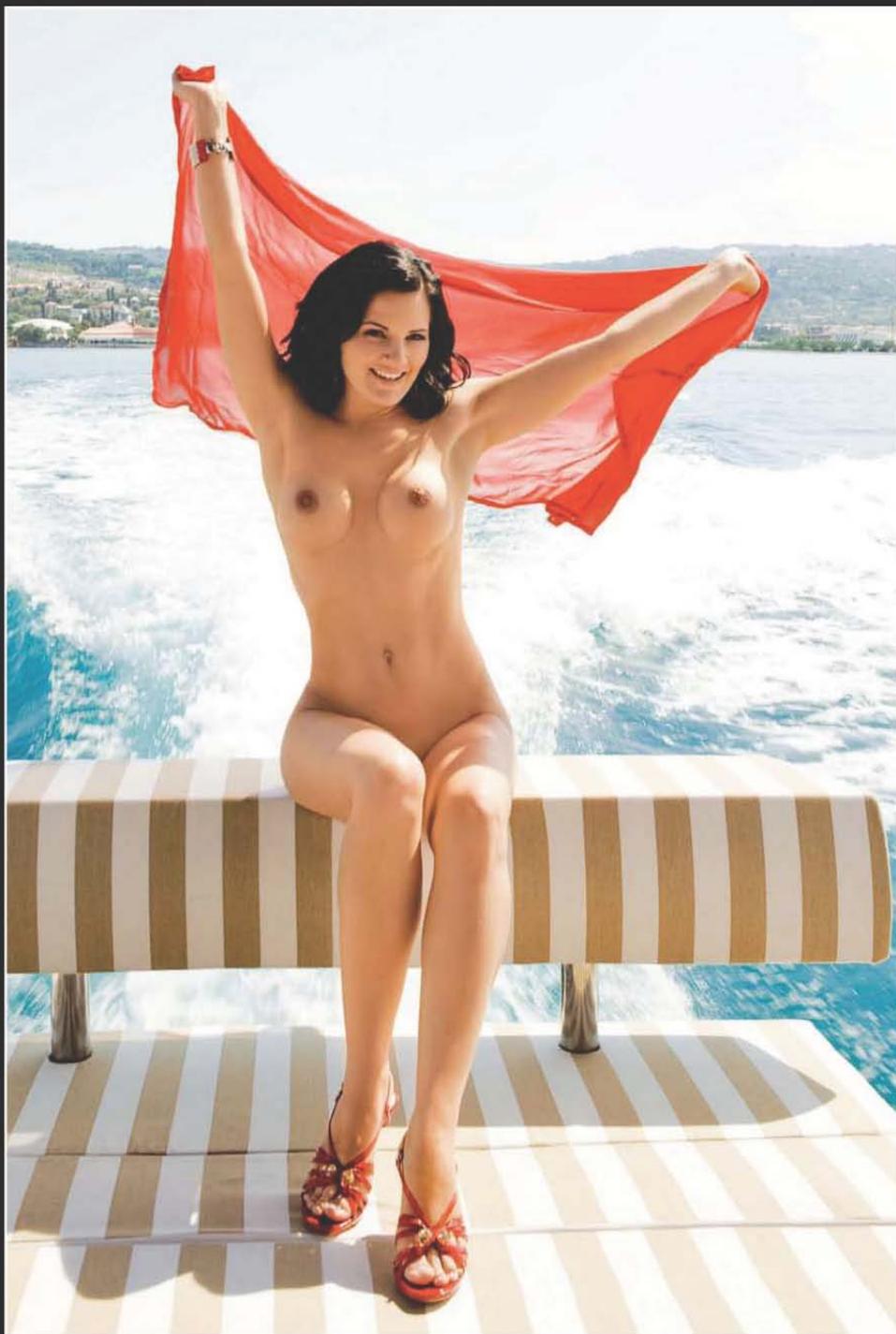
najprej poskrbeti zase, ker bo le tako lahko poskrbela za tiste, ki jih ljubi, znati zadovoljiti svojega partnerja v vseh pogledih, biti sodobna ženska, ki uresničuje svoje sanje.

Popolno sprostitiv doživim, ko:

me partner popelje v svoj svet, doživela pa sem jo tudi na fotografiranju za Playboy.

Zame je prestiž:

da grem zvečer lahko zgodaj spat, da se zjutraj zbudim naspanspana in da kar najbolj izkoristim svoj dan. [smeh]

VODJA PROJEKTA: Filip Kocijančič

ART DIREKTOR: Gojko Zrimšek

ASISTENT FOTOGRAFINJE: Erik Šifrer

STILIRANJE: Jemeja P. Zhembrovskyy

LIČENJE: Nataša Zajc

FRIZURA: Uroš Žvab za frizerski salon MITRILAS s kozmetiko za nego las Wella SP. Professional

Za pomoč pri fotografiranju se zahvaljujemo Marini Portorož, osebju restavracije Marina in vodji Jožetu Kopaču, podjetju Vanga Yahts, ki nam je prijazno predstavilo in posodilo motorno jahto brioni 44, ki si jo lahko ogledate tudi na spletni strani www.vangayahts.com.

1. Čevlji, Mass; uhani, zapestnica in pas, last stilistke.
2. Čevlji, uhani in zapestnica, Cango & Rinaldi; ruta, last stilistke.
3. Oranžna ruta, Modni dodatki Bijoux, ogrlica, rumena ruta in uhani, last stilistke; čevlji, Mass.
4. Bela ruta, črn plet, uhani in zapestnice, last stilistke.
5. Spodnje hlačke, La Perla; prstan, Cango & Rinaldi; ogrlica, last stilistke.

Sredina:

1. Čevlji, Mass; uhani, zapestnica in pas, last stilistke.
2. Uhani, zapestnica in čevlji, Cango & Rinaldi; ruta, last stilistke; korzet in ogrlica, last stilistke; čevlji, zapestnica in prstan, Cango & Rinaldi.

PLAYBOY

Varieté

V predoru

V kupeju na vlaku sedijo nuna, blondinka, Hrvat in Slovenec.

V predoru se zasliši klofuta, in ko se pripeljejo na svetlo, se Hrvat drži za lice.

Nuna si misli: »O, pokvarjenec, pošlatal je blondinko!«

Bjonda si misli: »O, prasec, pošlatal je nuno!«

Hrvat si je mislil: »O, prekleti Janez, on šlata, mene pa klofutajo!«

Slovenec pa: »O, samo da pride naslednji tunel!«

Definicija uspeha

Uspešen moški je tisti, ki zasluži več denarja, kot ga lahko njegova žena porabi.

Uspešna ženska je tista, ki ji uspe najti takšnega moškega.

Prvi zmenek

Mlado deklico je Gorenjec končno pregovoril, da se je usedla v njegov avto in sta se malo peljala. Potem je parkiral in jo prijel za roke, jo globoko pogledal. Zadrhtela je. Srce ji je začelo hitreje utripati in Gorenjec ji je zašepetal:

»Ni mi lahko, toda nekaj te moram vprašati.«

Deklica vsa v pričakovanju reče:

»Naj ti ne bo nerodno, kar vprašaj me.«

In Gorenjec vpraša:

»Ali boš dala kaj za bencin?«

Po pivo

Mujo in Haso gledata porniče pa vpraša Mujo:

»Haso, a se ti dviga?«

»Uf, ja, full!«

»Potem pa se dvigni in prinesi pivo iz kuhinje!«

Pet kategorij

Ženske se delijo na pet kategorij:

1. NEDOLŽNA: ne da nikomur.
2. DEKLE: da samo svojemu fantu.
3. ŽENA: da samo možu in ljubimcu.
4. KURBA: da vsakemu.
5. KURBA KURBINSKA: da vsakemu, samo meni ne.

Videz

»Ati, ati, kako izgleda pička?«

»Pred seksom je kot prekrasna roza vrtnica, z mehкими lističi, lepo diši ...«

»In po seksu?«

»Kako naj ti povem ... Ali si kdaj videl buldoga, ki je žrl majonezo?«

Razlogi

Prostitutka je na cesti ogovorila župnika in mu rekla:

»Ali bi hoteli malo zabave z menoj?«

»Dragi otrok, ti si pa naletela na napačnega! Prvič, nimam denarja. Drugič: Bog tega nima rad. In tretjič ...«

»Dobro, dobro,« ga je prekinila prostitutka, »že prvi razlog je dovolj!«

Shelley Neiman

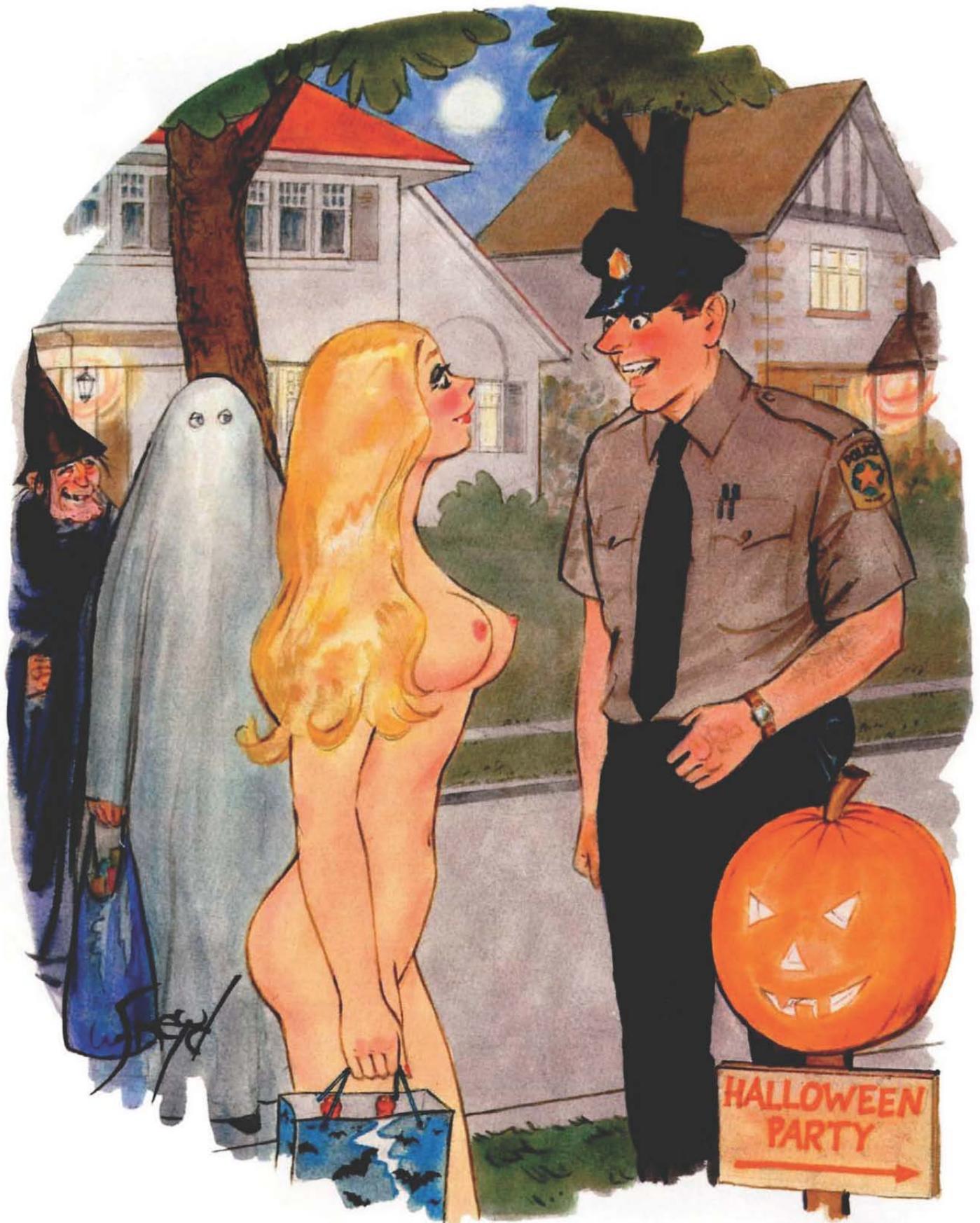
Zoprnija

»Sm pršu dam trd k aksa, pa mi baba prav:

'Lej, kašn s'?'« se pridruša Franc iz Kranja svojemu prijatelju.

»In kua si ji djal?«

»Ja, jutrn bom trezn, ti boš pa še zmeri zoprna!«

»Briga me, če si se našemila v Evo. Pojdi domov in si nadeni kak list.«

Zdaj brskamo po poeziji

Vesna Zornik, nezgrešljiv glas in prva pojava Katalene, je v kratkem odmoru med četrtilnim albumom skupine, *Cvik Cvak*, in petim, ki ga zdaj pripravljajo, posnela in predstavila svoj solo prvenec. *Tango Apasionada* oziroma navdušena nad tangom. Kot vse v njenem življenju se je tudi to zgodilo spontano.

Če poslušate Kataleno, poznate Vesno Zornik, in če jo poznate (in ste starejši kot 30), potem veste, da je to tista punčka, ki je 'prodajala' čokolade. A nič hudega, če se je ne spomnite, saj je v nasprotju z mnogimi otroškimi zvezdami Vesna prerasla to vlogo in si življenje uredila lepo po svoje. Doštudirala je sicer kiparstvo (njen šah s figuricami iz pleksistekla in z igralno ploskvijo iz nerjavnega jekla je kot zmagovalno darilo v ZDA odnesel takratni predsednik Milan Kučan), nekaj časa izdelovala nakit, malo prepevala, dokler ni prišlo povabilo k sodelovanju v nastajajoči Kataleni. Po albumih, na katerih so preigravali slovensko ljudsko glasbo od Prekmurja pa do Rezije, se zdaj lotevajo nekaj novega.

1. Ste se udeležili zborovanja glasbenikov v Cankarjevem domu proti zmanjšanju slovenskih kvot na radijskih postajah?

► Naneslo je tako, da smo imeli v tistem času ravno vajo. Niti slučajno ni prav to, kar namerava narediti vlada, ni pa čisto pravi način, kako se je tega lotil Glasbeni forum. Mislim, da imajo po svoje prav, je pa vse skupaj izpadlo malce preveč na silo.

2. Na eni strani imamo stališče Mojmirja Sepeta, ki pravi, da bo vrnil odlikovanje, če bodo te kvote padle na 15 odstotkov, na drugi pa mnenja številnih glasbenih urednikov, da dobre slovenske glasbe – če nočemo poslušati samo komadov iz šestdesetih – preprosto ni dovolj za 40 ali celo več odstotkov in da ti 'nočni' odstotki itak koristijo samo Sazasu, od katerega kakovostni glasbeniki nimajo nič.

► Dejansko ni šlo le za tistih 50 odstotkov, temveč se bije predvsem boj proti radijskemu monopolu, o katerem pa se skoraj ne govori naglas. Po mojem bi morala vladati zavest, ki bi k predvajanju slovenske glasbe vodila urednike, če bi ti seveda imeli proste roke pri izbiri glasbe. Mislim,

bo, dejansko razdelil med avtorje v tujini. Potem bi kmalu spet slišali več slovenske glasbe. S tem bi rešili veliko več kot s prisilno določenimi kvotami.

3. Ujamete kdaj svoje pesmi po radiu? Gnjamim zato, ker ste v nekem intervjuju rekli, da ste ponosni na to, da živite od glasbe. Kako se pa to da s kakovostno glasbo v tej deželi?

► Ujamem, ni pa to tako pogosto, da bi se lahko s tem hvalila. Komade, ki jih pojem, vrtijo na nacionalnih in neodvisnih radijskih postajah. Na žalost ne padem v koncept največje komercialne radijske mreže, v kateri je vedno več radijskih postaj. Živim od glasbe, ampak to pomeni, da živim od koncertov. Ne hodim v službo,

Živim od glasbe. Bogata nisem, imam pa veliko srečo, da počnem tisto, kar počnem najraje.

da gre za zelo umazano bitko in zelo težko se bo kaj premaknilo. Vlada bi morala sprejeti zakon, ki bi dovoljeval konkurenco Sazasu. Ali pa bi vsaj morala prisiliti Sazasa, da bi denar, ki ga pobira za tujo glas-

moja služba je na odru. Kar se tiče Sazasa in Katalene, sem le desetodstotna lastnica avtorskih pravic in od tega dobim nekaj denarja, ki ga je, recimo, za ene počitnice, živeti pa od tega ne bi mogla. Bogata ni-

sem, imam pa veliko srečo, da počnem tisto, kar počnem najraje.

4. Niste pa došolana glasbenica, če se ne motim?

► Ne, študirala sem kiparstvo. Ko sem se začela resneje ukvarjati z glasbo, sem bila pravzaprav že prestara, da bi razmišljala o glasbeni akademiji. [smeh] Takrat sem bila že daleč na poti.

5. H glasbi vas je pripeljal Boštjan Narat, idejni vodja Katalene, in to nekako z ulice?

mente, ki jih včasih celo dopišemo z avtorskimi besedili. Pri večini pesmi vsaj vokalna linija ostaja prepoznavna.

8. Pri prvem albumu ste menda naleli na pomisleke ljudi, ki se ukvarjajo s slovensko glasbeno dediščino. Za kaj je šlo?

► Če nekdo tako močno poseže v glasbeni material, se pojavi vprašanje, do kod je početje še moralno dopustno, kaj prinese popularizacija tega in na kakšni kakovostni ravni se te zadeve dogajajo. Mislim, da je prav, da obstajajo ljudje, ki se o tem

No, pa to vemo, da so Italijani Rezijane nekako prepričali, da niso Slovenci, temveč Rusi. Kakšen viis ste vi dobili o Reziji? So o sebi govorili kot o Slovencih?

► Zgodbe so zelo žalostne, predvsem tudi zato, ker se med seboj ne poenotijo, kaj so in kdo so. Zelo razdeljeni so in le del njih čuti pripadnost slovenstvu. Oni so Rezijani. V šoli se njihovi otroci učijo rezijansčine, čeprav imajo sicer zelo malo ur, ker poskušajo Italijani Rezijo etnično očistiti, nimajo pa stika s slovenskim knjižnim jezikom. Njihov jezik živi kot

Na robovih ozemlja se glasba obarva tudi z vplivi drugih kultur. Nikoli se nismo ukvarjali s tem, kaj zanima povprečnega Slovenca.

► Slišal me je na bregu Ljubljance, ko sem prepevala v neki družbi s kitaro, in se me je tako zapomnil, da me je čez sedem let, ko je sestavljal Kataleno, poiskal. Čez sedem let vse prav pride, pravijo. [smeh] V teh sedmih letih nisem kaj preveč nastopala oziroma tu in tam kakšno malo stvar, kakšen manjši izlet, pa nič odmevno resnega.

6. Sem pa nekje zasledil nastop v bendu, ki je igral salso, in to pred kubanskimi mornarji.

► Pela sem back vokale v orkestru, ki ga je vodil Vitalij Osmačko, dolgoletni član Predinovega benda. Ta bend se je imenoval Appartamento cinquenta. To je bila velika 15-članska mednarodna zasedba. Ljudje so bili od vsepovsod, s kubansko pevkvo Mario del Carmen in slovenskim Venezuelcem Diegom Barriosom Rossom. Imeli smo le nekaj koncertov, v Cankarjevem domu, na Lentu in pa v Izoli, kamor nas je prišlo poslušat tudi nekaj kubanskih mornarjev, in bilo je super.

7. Katalena je doslej izdala štiri albume, na katerih preigravate slovensko ljudsko dediščino. Je 'preigravati' pravi izraz za vaše početje? Kako temu sami rečete?

► Mi pravimo, da delamo avtorske priredbe ljudske glasbe. Vzamemo torej ljudski material in ga spravimo v obliko, ki je na koncu precej avtorska. Od ljudske osnove lahko vzamemo tudi samo frag-

sprašujejo, in moram reči, da smo kar srečni, saj imamo podporo marsikaterega tovrstnega strokovnjaka.

9. Profesor dr. Terseglav je denimo rekel, da je prav, da se ukvarjate s tem, dokler to počnete spoštljivo. Kaj pa je to spoštljivo?

► To je pravzaprav zelo relativno. Verjetno bi si pod tem vsak predstavljal svoje, ampak mislim, da ostajamo na zdravi strani te meje. Seveda se vsi v bendu zelo zavedamo odgovornosti, zato se posvetujemo s strokovnjaki. Ko smo delali *Cvik Cvak*, smo se podajali v material, ki ga Rezijani zelo skrbno varujejo. Organizirajo na primer folklorne tečaje, na katerih moraš podpisati, da tega znanja ne boš podajal naprej. Nam so pa pomagali in tudi povabili so nas igrati v Rezijo na obletnico svojega folklornega društva. To je bil eden Kataleninih najganljivejših koncertov v vsej naši zgodovini. Prišla nas je poslušat vsa njihova skupnost, staro in mlado, predvsem pa starešine folklornih društev. Na koncu smo vsi malo jokali. Dr. Terseglav je pa takrat, pred skoraj desetimi leti, pravzaprav rekel, da če je to, kar počnemo tisto, kar je potrebno za to, da mladi spet vzljubijo ljudsko glasbo, potem smo na pravi poti.

10. Za Slovence je Rezija skrivnostna dežela tam onkraj. Nekateri se še spomnimo Zverinic iz Rezije, potem se pa naše znanje neha.

slepo črevo brez vezave na knjižni jezik. Slovenci njihovega jezika niti ne moremo razumeti ... Sama marsikaj razumem. Toliko sem se naučila, da sem spoznala osnove, in na srečo imam dobro uho in se hitro učim. Vadila sem z dialektologom, s katerim sva se ukvarjala predvsem s pesmimi, z besedili, in ker sem hotela kaj prilagoditi, kaj skrajšati, sva nekaj reči tudi glasbeno, muzikološko prečistila. Ugotovili smo, da so etnomuzikologi, ko so zapisovali, posneli reči z vsemi napakami vred. Te napake sem opazila in poklicala sva v Rezijo, da odstraniva nejasnosti. Telefonski pogovor sva dala na zvočnik, da sem lahko poslušala njihovo govorico, in takrat sem ugotovila, da sem skoraj vse razumela. Oba z učiteljem sva bila kar precej presenečena. [smeh]

11. Pri svojem delu je Katalena največ zajemala s skrajnih robov našega jezika, z vzhoda in zahoda. Zakaj? Ker so to za povprečnega Slovenca najbolj eksotični kraji, tudi jezikovno?

► Na robovih ozemlja se glasba obarva tudi z vplivi drugih kultur. Nikoli se nismo ukvarjali s tem, kaj zanima povprečnega Slovenca. Od tam smo jemali, ker smo tam našli najzanimivejši material, stvari, ki so nas najbolj intrigrirale.

12. Je s *Cvik Cvakom* konec obdobja navdiha pri narečnih in ljudskih pesmih ali boste s tem nadaljevali?

► Katalena je projekt, pri katerem smo se zavezali ljudski zapuščini. To je projekt, ki smo si ga zadali zelo dolgoročno, in upamo, da bomo to počeli in se k temu vračali, dokler bomo živi in zdravi. Vsi namreč sodelujemo tudi pri drugih projektih. Je pa res, da zdaj delamo ploščo, ki bo veliko bolj avtorska, in mislim, da smo se na njej s pojmom ljudsko začeli drugače spopadati. Pri Kataleni gre za zelo raznolik skupek znanja, ki ga prinašamo člani benda, in zdi se mi, da bi nam zelo hitro postalo dolgčas, če bi se z glasbo ukvarjali na en sam način. Trudimo se iskati nove izzive in delati stvari, ki se nam zdijo zabavne.

13. Tango ... Zakaj?

► S tangom sem se srečevala kar nekaj časa, preden sem se odločila, da bom posnela to ploščo. Tako kot pravijo, da vse poti vodijo v Rim, so mene vse poti peljale k tangu. Pred leti je naključje hotelo, da smo v Kataleno sprejeli Marka Brdnika, ki je s svojo skupino, ki je igrala tango, zmagal na nekem tovrstnem tekmovanju v Italiji. Potem so me nahecali, da sem z njim naredila tri komade za neko odprtje. Nekaj časa sva še delala, potem je pa to malo zastalo, je pa bilo vedno več prireditev, na katerih sem morala odpeti komad, dva, in so me pogosto spraševali: »Kaj pa če bi naredila kakšen tango?« Tako se je v nekaj letih

če govorimo o tangu. Mislim, da ne gre samo za Slovenijo.

15. Na svoj album *Tango Apasionada* ste uvrstili priredbe nekaterih znanih pesmi. Ste razmišljali, da bi napisali tudi kaj svojega?

► S Kataleno smo prišli precej daleč, štiri plošče smo posneli, preden sem se lotila svojega prvenca in sama sem se izurila predvsem kot interpret. Mislim, da sem v tem precej močnejša, kot če bi se lotila še pisanja pesmi. Verjamem v delitev dela, v to, da morajo pesmi pisati pesniki, da morajo glasbo delati skladatelji. Se mi zdi, da je s tem tako: lahko greš h krojaču in si daš narediti oblačilo, ki ti je potem všeč ali pa morda tudi ne, lahko pa greš v trgovino, kjer vidiš, kaj kupuješ. S tangom sem zagotovo dobila tisto, kar mi je zares všeč.

16. Ali je težje interpretirati predelave slovenskih ljudskih ali tango?

► Če uživaš v tem, kar poješ, ni nič težko. Težko je, kadar ti material ni všeč, tega pa običajno ne počnem. [smeh] Oboje je lahko glasovno bolj ali pa manj zahtevno, odvisno od skladbe, aranžmaja in interpretacije, ne zvrsti.

17. Pogovarjal sem se prav z Markom Brdnikom, ki pravi, da se mu zdi tango – čeprav se je sam pre-

ampak smo šli brskati tudi po poeziji. Ukvarjamo se s poezijo, ki črpa iz ljudske pesmi oziroma se nanjo navezuje. Uglasbili smo poezijo nekaj tistih slovenskih piscev, ki so skorajda postali ljudski. Vsake naslednje plošče se lotevamo bolj konceptualno kot prejšnje, ampak za zdaj vam še ne morem razkriti vsega. Katalena zadnje mesece precej časa preživimo v prostoru za vaje in se pripravljamo na snemanje nove plošče, ki naj bi izšla prihodnje pomlad.

19. Čaka nas veseli december, ko imajo estradniki največ dela in za sluzka. Kako je pri tem z alternativci?

► Navadno je takrat za vse glasbenike več dela, ker je več zabav. Lani pa se je zgodil grozen upad, blazno se je poznala recesija. Zdelo se je, kot da so vsa podjetja naenkrat hotela pokazati, da zelo varčujejo, in zato za svoja praznovanja niso najemala bendov. Namesto tega so zavrteli cede ali v najboljšem primeru najeli didžeja. Tako smo bili glasbeniki malo prikrajšani. Res pa je, da so tisti, ki so si vseeno zaželeli žive glasbe, raje posegali po kakovostnih izvajalcih. Imela sem kar nekaj nastopov v duetu. Kako bo letos, nimam pojma, a upam na najboljše. Kruha in iger bomo menda vedno potrebovali.

20. Sodite med najbolj znane slovenske vokalistke, če pozabiva pri tem na tiste, ki gredo oziroma ne gredo na kolena. Pa naredite reklamo še za katero, ki se šele prebija. Koncert katere slovenske pevke se izplača obiskati?

► Bliža se recimo koncert Anđe Marić s Kisho v Cvetličarni. Super pevka, pri medijih rahlo spregledana, je Aphra Tesla. Prijetno sem bila presenečena nad Nino Pušlar. Super muziko delajo na primer mariborski Papir, pa čisto nova skupina Bilbi. Na njihovem koncertu sicer še nisem bila, sem pa slišala komad, ki mi je bil blazno všeč. Super dela tudi Katarina Avbar. Pa malce nenavadna Katarina Juvančič. Pa še jih je. Mislim, da je v Sloveniji nasploh kar precej kakovostnih glasbenikov. Ogromno se dela. A vse manj je resnih kritik in recenzij albumov in koncertov, kar me zelo žalosti. Saj ni težko objaviti napovedi koncerta, bi pa rada včasih prebrala kakšno resno kritiko, a zaman čakam nanjo. Očitno je veliko lažje napisati, kakšno obleko je imela kakšna, kot pa to, kakšna je bila vsebina. Kar se tega tiče, še vedno upam na svetlejšo prihodnost. **V**

Mislim, da je v Sloveniji nasploh kar precej kakovostnih glasbenikov. Ogromno se dela. A vse manj je resnih kritik in recenzij albumov in koncertov, kar me zelo žalosti.

nabral material, ki sem ga enostavno morala posneti.

14. Ste se kaj spraševali, od kod navdušenost Slovencev za tango? Menda so člani skupine GoTan project po koncertu pri nas rekli, da nikjer niso bili tako dobro sprejeti. Tango je v literaturi obdelala Brina Svit Merat, vi ste ga glasbeno. Slovenci pač ne veljamo za preirano temperamentne ...

► Mogoče pa prav zato! [smeh] Sicer mislim, da gre pri tangu za svetovni pojav, ki bo večin. Tako kot je to salsa ali kakšna afriška glasba. To so kulture, ki prebijejo svetovni led na več ravneh, in mislim, da bodo vedno vzbujale vprašanja in udejstvovanja tako glasbenikov kot plesalcev,

cej časa ukvarjal z njim – tvegan glasbeni žanr, ker je že sam po sebi malo kiči, in da lahko že odvečna roža na obleki pevke vse pokvari. Se strinjate?

► Se. Vse stvari, ki so skrajne – in tango se ukvarja s skrajnimi čustvi –, so hoja po robu. A je tudi res, da obstaja milijon načinov, kako se reči lotiti, čeprav je potem vedno subtilnost izvajalca tista, ki odloča, ali je izvedba dobra, povprečna ali močno čez črto.

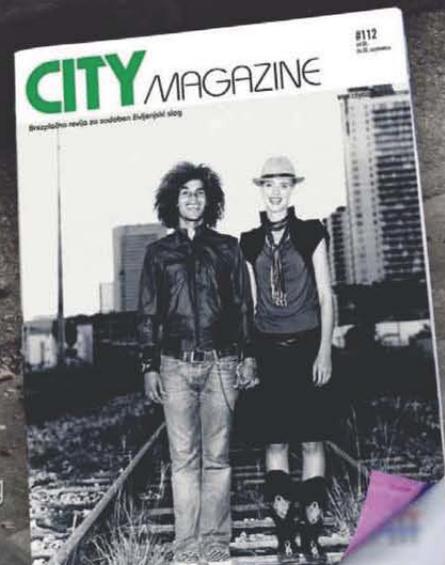
18. Omenili ste Katalenin novi projekt. Menda boste pri njem sodelovali tudi s Svetlano Makarovič?

► Tudi. Tokrat smo si namreč pojem ljudsko zastavili malo drugače, malo širše. Ne ostajamo samo pri ljudski pesmi,

GET A LIFE
ZAŽIVI

Brezplačna revija za sodoben življenjski slog

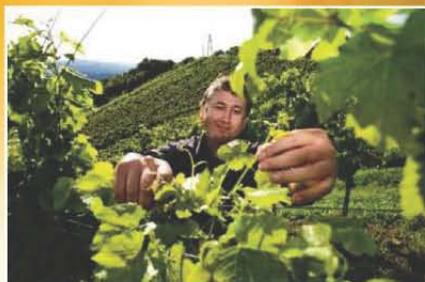
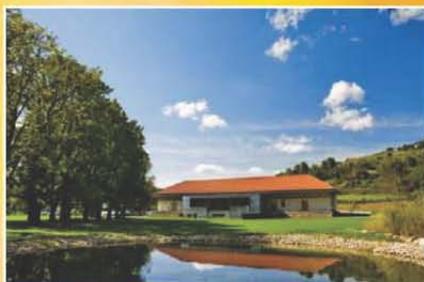

VINO IZ SLOVENSKIH NEDRIJ

TEKST Andrej Bučar | FOTO Ivana Krešič

Z blagoslovom benediktinskih menihov

Že kar nekaj časa me tišči neizmerna želja, da slovenskim štajerskim vinarjem po vseh v živo izrečenih privoščim tudi tiskano besedo ali dve. Nedavni obisk kleti Dveri-Pax je več kot dobrodošel izgovor za to, da sprostim napetost in vinorodni deželi Podravje končno namenim nekaj pozornosti, ki si jo zagotovo zasluži.

*S*edež kleti Dveri-Pax je na Poličkem Vrhu v Jarenini. Da, v severovzhodni Sloveniji. Za boljši občutek glede mikrolokacije je najbolje, da povzamem kar navodila o dostopu iz središča naše deželice, ki so jih sami pripravili zainteresiranim. Proti koncu poti po avtocesti Ljubljana–Maribor izberete izvoz Maribor sever, brez panike nadaljujete do pesniškega krožišča in nato po stari cesti sledite poti proti Lenartu. Po nekaj minutah uzrete tabli za Jurovski in Jakobski Dol, zavijete levo za Jarenino, se zapeljete skozi vas in potem še malo naprej in ste

na kraju zločina. Zapleteno? Sploh ne, pa še oko si lahko po naporni vožnji lepo spočije na posestvu, ki kar kliče k odkrivanju tančic zgodovine.

Prenovljena stara konjušnica je zdaj vinska klet, v prizidek so z občutkom umeščeni poslovni prostori, star grajski drevered mogočnih kostanjev pa obiskovalca mimo ribnika pospremi do gradu Jareninski dvor. V njem je bila nekoč stara samostanska klet, kjer so že daljnega leta 1139 benediktinci pridelovali vino, zdaj pa je mogočen obokan prostor namenjen degustacijskim užitek. S poslopjem imajo še velike

načrte (o njih več pozneje), že zdaj pa je v enem od prostorov urejen muzej, v drugem se bohoti velika stara stiskalnica, ki naj bi ji kmalu delala družbo razstava o klopotech. Na posestvu je še nekaj objektov, ki so jim ob predvideni negi že bolj ali manj določili novo namembnost. Toda z njimi se naš pregled še daleč ne konča. Za naslednjega v nizu reliktov preteklosti je treba narediti nekaj kilometrov z avtomobilom, saj dvorec Železne dveri iz druge polovice 15. stoletja stoji sredi vinogradov v bližini Jeruzalema. V njem sta urejeni vinoteka in mogočna grajska klet.

Neobičajni lastniki?

Niti ne. Sploh če vemo, da menihi že od nekdaj znajo z vinom. Lastnik posestva je benediktinski samostan Admont iz avstrijske Štajerske, ki mu je bila posest dodeljena v začetku 12. stoletja. Po poročanju pisnih virov so bili samostanski vinogradi vedno zelo zgljedno obdelani, menihi pa umni kletarji in spretni trgovci. Benediktinci so se veliko ukvarjali z izobraževanjem ljudi, imeli so precej moderne nazore in vedno so veljali za premožnejše od drugih meniških redov. V obdobju pred drugo svetovno vojno jim je bilo premoženje

Grad Jareninski dvor, v katerem so nekoč kletarili menihi, danes.

Mogočni oboki obnovljene stare samostanske kleti

odvzeto in po vojni podržavljeno. Zemljo in tisto, kar je ostalo od objektov, so dobili nazaj po osamosvojitvi Slovenije. Do vračila tega posestva je bil samostan brez lastne kleti in lastnega vina, zato so je bili toliko bolj veseli. Ker so več kot 850 let dobro živeli od posestva, so čutili moralno obveznost, da lokalnemu območju nekaj vrnejo – in odločili so se posest popolnoma obnoviti. Tako so leta 1997 ustanovili podjetje Dveri-Pax (Vrata miru), ki je imelo leta 2003 tri zaposlene, danes pa že 23.

Vinogradi in posestvo

Podjetje obdeluje dobrih 68 hektarjev lastnih vinogradov, ki ležijo na območjih Maribora, Jeruzalema ter Radgone in Kapele. Večina jih je bilo vrnjenih v postopku denacionalizacije, nekaj pa so jih benediktinci pozneje dokupili. V zadnjih petih letih so obnovili 48 hektarjev, vinogradi mlajših letnikov so še v dobri kondiciji, preosta-

li čakajo na obnovo – gre predvsem za stare vinograde, ki so bili vrnjeni in so jih v prejšnji državi obdelovale druge kleti. Vajgen, Štrihovec in Pekel so lege mariborskega območja s približno 18 hektarji, na katerih so zasajene sorte chardonnay, modri pinot, sauvignon, rumeni muškata in renski rizling. Na jeruzalemskem koncu (lege Železne dveri, Ilovci ...) so tla bolj peščena, klima toplejša, manj je padavin, zato imajo tukaj svoje mesto sorte sivi pinot, renski rizling, šipon in laški rizling. Na območjih Radgone in Kapele je nekaj več kot 20 hektarjev vinogradov. Tla so bolj ilovnata, chardonnay, laški rizling in šipon so k njim prišli z vrnjenimi vinogradi, na novo pa so zasadili sorte modra frankinja, zweigelt in modri pinot ter eno belo, traminec.

Skrbna nega se obrestuje

Danilo Flakus, direktor in enolog, se od samega začetka trudi, da bi omejil vnos fitofarma-

cevtskih sredstev, pogoj za to pa je skrbno in lepo obdelan ter urejen vinograd z ustrežno in pravočasno opravljenimi zelenimi deli. Obremenitve so občutno manjše, en šparon, šest do sedem mladik, uravnotežena prehrana trsov, da dobijo tisto, kar resnično potrebujejo. Ne gnojijo na pamet in ne uporabljajo mineralnih gnojil, ampak izključno organska (hlevski gnoj). Trta je zato slabotnejša (manj lesa), ne raste premočno, zato pa toliko bolj skrbijo, da bi bila čim odpornejša. Dodatna zgodba je tudi uporaba sodobne opreme. S škropilnico z elektrostatiko škropijo samo vsako

drugo vrsto, kar prepolovi količino uporabe škropiv, porabljenega časa, prevoženih poti (manj kolesnic zaradi erozije tal) in tako dalje. Dve ločeni posodi pri škropljenju omogočata sočasno škropljenje cone grozdja z enim in cone listja z drugim pripravkom. Tako prihranijo kar nekaj sredstev, zaradi česar si lahko privoščijo dodatno količino ročnega dela.

Končno v njihovo klet!

Prvi vini pod blagovno znamko Dveri-Pax sta bili renski rizling in sivi pinot letnik 2002, količina pa 2600 litrov rizlinga in 1500 litrov pinota. Celotni po-

Prvi mož

Danilo Flakus se je po končani srednji kmetijski šoli zaposlil pri Vina-gu, kjer je 17 let nabiral kilometrino. Vmes se je posvetil še študiju ob delu in marca 2003 kot vodja proizvodnje postal eden prvoborcev v podjetju Dveri-Pax. Uspešno je sodeloval s prvim direktorjem in enologom Avstrijcem Erichom Krutzlerjem do jeseni 2006 in vodil preno-vo vinske kleti, ki so jo uspešno sklenili leta 2007. Maja istega leta je popustil pod prepričevanji lastnikov in prevzel vodenje podjetja. Zdaj živi in dela, diha s podjetjem.

stopek predelave je potekal v stari samostanski kleti, kjer so bile temperature precej nizke in seveda ni šlo vse povsem po načrtih. Vino ni povrelo do konca, tako da je renski rizling ohranil kar precej sladkorja (nekaj manj kot 50 gramov na liter), ga je pa še vedno v arhivu 81 steklenic in je kljub letom v odlični kondiciji.

Nova vinska klet je po končani obnovi 200 let starega poslopja junija 2007 odprla svoja vrata. Naložba v objekt je bila skupaj z opremo štiri milijone evrov, rezultat pa je tehnološko izredno sodoben in z visokimi zahtevami spomeniškega varstva usklajen objekt. Zmogljivosti kleti omogočajo skladiščenje 300 tisoč litrov vina, od tega 50 tisoč v hrastu.

Dve liniji vin

Vina iz kleti Dveri-Pax se v grobem ločijo v dve liniji: nebeško

in peklensko. No, no, menda niste nasedli. Dve liniji vin, torej. V liniji Benedikt so sveža vina mladih letnikov, ki so sortno značilna, lahkotna in izjemno pitna, a tudi cenovno prijaznejša. Admund pa je linija vin izbranih leg, ki so intenzivna tako po barvi kot karakterju, polnega okusa, primerna za daljše zorenje. Kot se za Štajersko spodobi, klet premore tudi

Čeprav je zastavljen kot vino, ki je enostavno, poletno, za vsak dan, z nekoliko nižjim alkoholom in cenovno nižje pozicionirano, je postal prava uspešnica. Tudi etiketa je prav zaradi predvidenega mesta na polici trgovin drugačna od drugih, saj jo je opaziti že od daleč in ostane v spominu. Zasluga za ime zvrsti pa ne gre pripisovati niti pokojnemu predsedniku dr-

Pred časom je eden slovenskih vinskih strokovnjakov ob kozarcu janeza dejal približno takole: »Glede na to, da je to osnovno vino kleti, si lahko z velikim veseljem in upravičenimi pričakovanji postavimo visoke standarde tudi za vsak naslednji kozarec preostalih vin.« Da gre res za všečen primer, dokazujejo tudi priznanja, ki jih janez pridno nabira. Letnik 2007 je dobil

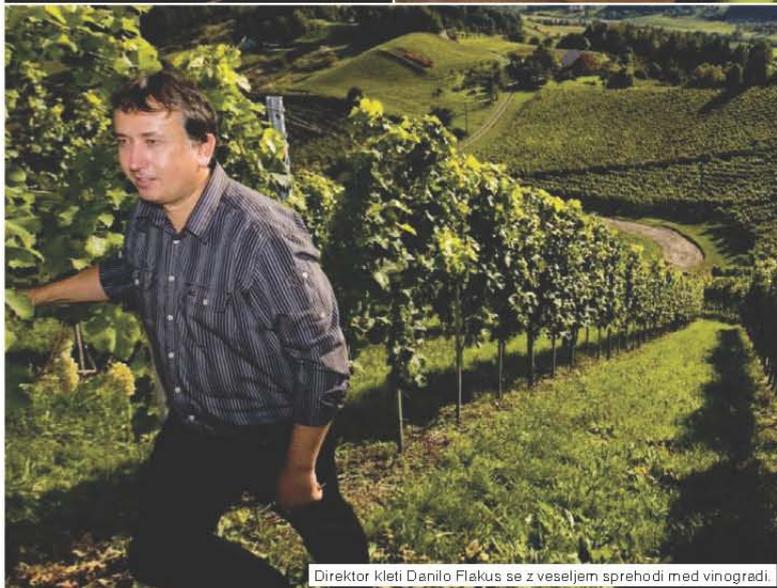
Vina iz kleti Dveri-Pax se v grobem ločijo v dve liniji: nebeško in peklensko. No, no, menda niste nasedli. Dve liniji vin, torej. Benedikt in Admund.

kar nekaj primerkov izredno lepih predikatov.

Prvi iz linije svežih vin je janez. Gre za klasično štajersko zvrst, saj je sestavljen iz šipona, laškega rizlinga, renskega rizlinga, sauvignona, chardonnaya in zaprt z navojnim zamaškom.

žave niti aktualnemu vodji opozicije. Ime je vino enostavno dobilo po najpogostejšem moškem imenu v Sloveniji in nima političnega ozadja. Predstavljajte si navdušenje prebivalcev naših nekdanjih bratskih republik, ko jim Janezi postrežejo janeza.

zlato medaljo na AWC Vienna in bronasto na Decanter World Wine Awards 2008, letnik 2008 srebrno medaljo na dunajskem ocenjevanju in bronasto na londonskem Decanterju, letnik 2009 pa je na letošnjem Decanterju dobil priznanje (vino s pri-

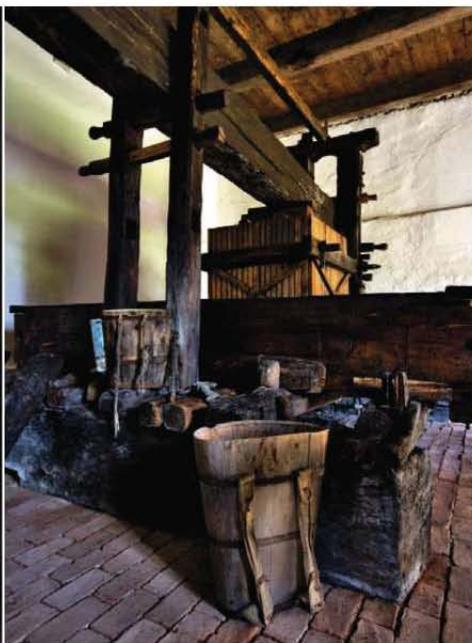
Direktor kleti Danilo Flakus se z veseljem sprehodi med vinogradi.

Del kleti, v katerem zorijo vina iz linije Admund.

Enostavno jenez

Urejeni vinogradi so zaščitni znak posestva.

poročilom). Na osnovi povedanega bi lahko sklenili, da s prodajo tega vina nimajo težav. In res jih nimajo, saj ga ne prodajajo samo doma, ampak tudi v Kanadi, na Nizozemskem, v Belgiji, Nemčiji, da o Avstriji sploh ne govorimo.

Poleg renškega rizingla je šipon edina bela sorta, ki so jo v kleti Dveri-Pax postavili v obe liniji. Dejstvo je, da šipon počasi, a vztrajno pridobiva veljavo, obenem pa je še adut, ki ga na predstavitvah v tujini klet Dveri-Pax potegne iz rokava, ko se pojavi vprašanje: »Kaj pa imate pri vas posebnega, nekaj, kar se dobi samo v Sloveniji?« Takrat ponudijo iskalcem avtohtonega okusa in poznavalcem tega nikoli vsiljivega in vedno galantnega gospoda v dveh različicah. V liniji Benedikt je

eleganten, po vonju diskreten, a vendarle širok, s poudarjeno kislino, ki ga dela svežega in dolgoživega. Linija Admund pa ga predstavlja v slogu, ki se šele uveljavlja. Je iz lege llovci, v neposredni bližini dvorca Železne dveri, in letnik 2007. Ustrezen karakter tega letnika je omogočil, da je preživel 18 mesecev v najnovejših hrastovih sodih, kar ni klasičen tretma. Tak je postal še resnejši, krepkejšega telesa, ob tem pa ostal nepogrešljivo sorten – kot Sean Connery v vlogi Jamesa Bonda. Tudi druga bela vina so vzorčni primerki sadov narave štajerske pokrajine, nad katerimi bdi skrbna roka hišnega enologa.

Tudi rdeče dobrote

Morda bo za koga presenečenje, toda v kleti imajo tudi

izjemno prefinjena vina iz rdečih sort. V sveži liniji se bohoto benedikt red, ki je zvrst klasičnih rdečih sort celinskega dela srednje Evrope – modre frankinje, modrega pinota in zweigelta. Je vstopnica v svet rdečih vin Dveri-Paxa z obilico svežine in primeren za vsakdanje priložnosti. Prvi je bil letnik 2007. Čeprav ga skoraj skriva-

jo, je vedno prehitro razprodan. V ponudbi sta še dve resnejši vini, modra frankinja murski vrh 2007 in modri pinot vajgen 2007. Frankinja je polnokrvna predstavnica sorte, krepka in bogata, modri pinot pa potrjuje dejstvo, da sorta na Štajerskem lahko zelo dobro uspeva. Njihov zastopa bogatejši slog modrega pinota s prijetno kislino.

Prodaja se povečuje

Medtem ko so pred nekaj leti v Sloveniji prodali le pet odstotkov pridelanih vin, se je ta delež zaradi vlaganja v trženje v preteklih dveh letih zdaj povzpел že na dobrih 30 odstotkov. Navzočnost na tujih trgih se zaradi tega ni zmanjševala, saj iz leta v leto rastejo tudi pridelane količine. V tujini so najuspešnejši na avstrijskem trgu, kjer pri prodaji pomagajo tudi lastniki, sledijo Nemčija, Nizozemska, Belgija, Velika Britanija, Kanada, Avstralija ... Zanimiv je podatek, da so tako v Avstriji kot v Nemčiji letos v prvi polovici leta prodali toliko kot lani v vsem letu. Kljub uspehom v tujini se v podjetju zavedajo, da ne morejo biti priznana vinska klet v tujini, doma pa bolj ali manj neznan. Zato si želijo več sodelovanja med gostinci in vinarji pri razširjanju lokalne turistične zgodbe.

Vina iz kleti Dveri-Pax

Linija vin Benedikt: janez (bela zvrst), laški rizling, šipon, rumeni muškata, renski rizling, traminec, sauvignon, sivi pinot, rose (modri pinot) in benedict red (rdeča zvrst).

Linija vin Admund: chardonnay vajgen, šipon ilovci, sauvignon vajgen, renski rizling M pekel, modri pinot vajgen in modra frankinja murski vrh.

Predikatna vina: suhi jagodni izbor 2006 (šipon in laški rizling), ledeno vino zvrst 2008, renski rizling izbor 2005, renski rizling jagodni izbor 2005, suhi jagodni izbor 2005 (šipon in chardonnay), renski rizling izbor 2009 pa še kakšno.

no, je le iz nekoliko hladnejšega podnebja.

Obeti so veliki

Upravičeno, saj imajo zamisli in načrtov že kar nekaj in jih ne zmanjka. Na posestvu razmišljajo o gradnji skladišča, poigravajo se

tisoč steklenic letnega pridelka. V kleti v steklenicah že zori suha penina, čez kakih pet let pa lahko pričakujemo tudi rdečo zvrst iz linije Admund.

In če so nagrade na vinskih ocenjevanjih, seveda poleg uspešne prodaje,

limi kot tudi rdečimi, čeprav so Štajerci, in tudi s predikatnimi vini.

Še ena malenkost

Ne čudite se pretirano, če se vam pripeti, da se boste med pokušanjem belih vin iz kleti Dveri-Pax

Nagrade pobirajo na vseh tekmovanjih, ki se jih udeležijo, in z vsemi vini, ki jih pošljejo. Če prijavijo dva vzorca, dobijo dve nagradi, če jih pokažejo deset, pa deset.

Modri pinot vajgen, benedict red in modra frankinja murski vrh

z idejo o odprtju restavracije in prenovi enega od obstoječih objektov v nekaj prenočitvenih zmogljivosti. Kar se vinogradov tiče, še ni bila rečena zadnja, saj dolgoročno zastavljeni načrt predvideva do 100 hektarjev obdelovalnih površin, kar naj bi ob normalni letini omogočalo do 500

dokaz o pravilno začrtani smeri, potem se jim v kleti res ni treba spraševati, ali njihov kompas deluje pravilno. Nagrade pobirajo na vseh tekmovanjih, ki se jih udeležijo, in z vsemi vini, ki jih pošljejo. Če prijavijo dva vzorca, dobijo dve nagradi, če jih pokažejo deset, pa deset. Tako z be-

s hvaležnim nasmeškom obračali proti nebu, pri rdečih pa vam lahko mimogrede izleti kaj podobnega kot 'hudičevo dobro'. Lahko vam zagotovim, da se bodo benediktinci s svojo priprošnjo potrudili, da vam On tega ne bo pripisal na vaš seznam grehov. Vsaj ne smrtnih. ▽

salon tematski popoldnevi

začetek 20. september 2010
lokacija restavracija salon
čas 5pm - 8pm

sveži ponedeljki

Naravni sokovi, sadje, zabava in zdrav način življenja

kulinarični torki

Popoldnevi z žlahtno kapljico

koktajl srede

Popoldnevi s koktejlom

jackdaniels četrtki

Jack Daniel's in barbeque

absolutno petki

Uvod v sproščen vikend

brunch sobote

Brunch z začetkom ob 11. uri

Na sledi čistokrvnemu ZVOKU

Vas zanima, zakaj tudi ustvarjalci vrhunskih glasbenih sistemov malodane sovražijo ali potihoma vsaj očitajoče obrekujejo Vivaldija, Straussa in zapuščine genijev njima podobnega kova? Verjamete, da je kulinarika z opojnim vinom na čelu popisala že marsikateri list uspeha avdiofilске zgodovine, na belini katerega bi se sicer namesto vzdihov hvale še dandanes kopičil le prah pozabe? Ne? Berite dalje.

Bilo je nekoč

Pred skoraj 15 leti. Igor in Grega, Gimnazijska sotrpina, vselej zraven pri guljenju odvodov, spopadu s križarskimi vojnama, neskončnem čakanju Godota in preostalem jeklenem izobraževalnem repertoarju, vključno s kakšno zunajšolsko mladostniško cvetko. Že takrat sta po pouku vestno in naravnost z vojaško disciplino namesto v zapečkarске lokale raje zahajala v 'čudne' sobe starega dela prestolnice, ki bi prej kot v brezbrizno pubertetniško uživanje sodile v filmski scenarij temačnejšega žanra. V sobah s kakšno preprogo, sliko in okrasnim rastlinjem se seveda ni dogajalo nič krvavega, tam so se zbirali le navdušenci nad vrhunskimi glasbenimi sistemi, ki so občudovali komponente večini neznanega imena in predvsem nedosegljivega cenovnega razreda. Avdiofilji, kot te navdušence kličemo drugič, pravijo, da se v navadnih trgovinah dobi le dobro oglaševana konfekcija.

Misija

Danes. Omenjena možakarja sta sicer ubrala poklicni poti, ki nimata veliko skupnega z glasbo, a sta njuni srci kljub temu zapisani avdiofilstvu (in seveda ženama). Ko je debata

zadnjič navrgla zamisel, da bi se za Playboyeve bralce dotaknili sledi čistokrvnega zvoka in pokukali v zaodrje kakšnega hudega igralca na avdiofilskem trgu, sta prste nemudoma uperila v Dušana, ki z Audio galerijo že vrsto let ugaja željam razvajenih ušes: »Pobarajmo njega, na zalogi ima namreč vselej kaj mamljivega!« In res, ustrežljivi Dušan kot iz topa izstrelil ime Opera Loudspeakers-Unison research. Nič hudega, če zanje do tega trenutka še nikoli niste slišali. Niste edini. Njihovi izdelki se zvečine najdejo v specializiranih trgovinah s pregrešno drago akustiko, zato ojačevalcev, zvočnikov, predvajalnikov in drugih dobrot s podpisom tega italijanskega proizvajalca ne boste našli v trumoma obiskovanih trgovskih centrih, grmadno zloženih in s kričečo tablo Akcija, ugodno! na vrhu. Glede na dejstvo, da posamezne komponente stanejo tudi 30 in več evrskih tisočakov, celoten sistem pa celo sto, je to pravzaprav samoumevno. Toda kako ustvariti lakoto kupcev v segmentu tako visokih cen? Ozadje uspeha je lahko še kako zanimivo. Kocka je padla, Playbojeva ekipa pa vstala in se ob ranem petelinjem petju odpravila proti bližnji Benečiji.

Motariji

Pravijo, da imajo vsake oči svojega malarja. Drži, pa tudi vsaka ušesa imajo verjetno svojo stradivarko. Nekateri navijajo za toplejši, romantičen zvok brez ekscesov, drugi spet stavijo na neposredno kulliso, kjer je mogoče slišati celo najmanjši detajl. Menda vrednostne sodbe pri glasbenih sistemih padajo drugače kot v avtomobilizmu: Porscheju, denimo, tudi nevoščljivi jeziki težko kaj argumentirano oporekajo, medtem ko domala vsi izdelovalci vrhunske akustike dnevno brišejo pljunke očitanih pomanjkljivosti, ki pogosto priletijo iz ust samooklicanih strokovnjakov, umazanih

V sobi za poslušanje iz približno takšne perspektive spremljate govornico 100 evrskih tisočakov vrednega referenčnega sistema. Carusovi zvočniki so s svojo težo nerešljiva uganka celo za nepridiprave.

Kako se torej napiše zgodbo o uspehu? Je v recepturi zajeta ljubezen do ročnega dela in detajlov, ki na primer pri 130-kilogramskih in 30 tisoč evrov vrednih zvočnikih opera caruso terjaja 40 delovnih dni za izdelavo in še nekaj dodatnih za preizkušanje?

Večjih proizvodnih serij so deležne le osnovne linije, ki skušajo biti dosegljive širšemu krogu kupcev.

Giovanni Sachetti je sadove svoje nadarjenosti najprej 25 let prenašal na dijake gimnazije v Vicenzi, nato pa se je odločil poslušati še utrip svoje podjetniške žilice.

z nestrokovnostjo. Seveda se moramo zavedati, da je prostor, kamor določen sistem postavimo, bržkone najpomembnejši dejavnik, da ta sistem zaživi. Če najboljše komponente povežemo v bodisi premajhnem, prenapoljenem, preveč pustem prostoru in podobnih neustreznih okoliščinah, je to približno enako,

Merilnik na ojačevalcu absolute 845

kot če bi na snežno podlago postavili dirkalnik formule 1, obut v gume brez profila – vsak z rjo prebičan yugo z ustreznimi zimskimi gumami bi ga konkretno našgall! Veliko je odvisnega tudi od ocen avdiofilskih revij in tam Opera-Unison z referenčnimi ocenami večinoma briljira, zatopljeni v materijo testov ugotavljamo še na poti.

Klasiki

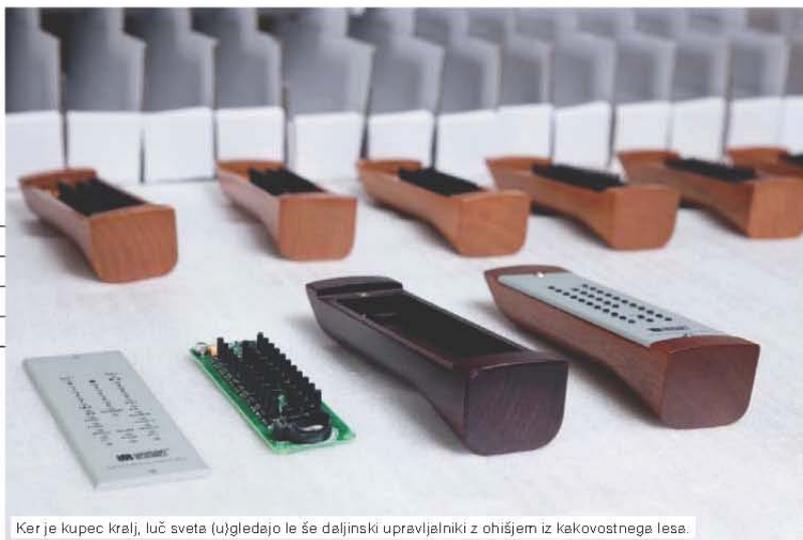
V praktičnem prevodu to pomeni, da zmore v pravih okoliščinah (in ob zaprtih očeh poslušalca) pričarati živo navzočnost orkestra ali benda, ki se trenutno sprehaja v predvajalniku ali na gramofonu. Ko se zvoki naravno prihulijo vašim ušesom, slišite, pardon, vidite, kje natančno stoji kakšen izvajalec in kam v violino zareže taktirka loka.

Družina Nasta v priključenem koticu, vinski kleti sredi skladišča: oče Giovanni (v sredini) s sinovoma Bartolomeom (levo) in Ricardom

Cevi (žargonsko lampe) v ojačevalcih grede pri Unisonu skozi izjemno rigorozno sito – zgodilo se je že tudi, da so zavrnilli celo dve tretjini najdražjega modela 845.

Ker je kupec kralj, luč sveta (u)gledajo le še daljnjski upravljalniki z ohišjem iz kakovostnega lesa.

Nekateri Unisonovi ojačevalniki se lahko pohvalijo tudi z okrasnim muranskim steklom.

Če sistemu uspe celo pri Vivaldijevih *Štirih letnih časih* upodobiti pravi karakter glasbenih instrumentov, smo resnično na konju in v galopu upravičeno prehitavamo tiste, ki jih je klasična glasba v vlogi rablja vsled slabše uprizoritve dinamike instrumentov (recimo kontrabasa in saksofona) izbrala za svoje žrtve – se še spomnite uvoda? Toda še vedno nas gloda vprašanje o skrivnem italijanskem receptu in na srečo že stojimo pred visoko ograjo sodobnega poslopja, kjer bi zlahka izdelovali tudi kaj bolj množičnega, odločne, da uspemo v svojih nakanah.

Grki, nogometaša in župan

Ob pohajkovanju po tovarniških sobanah in sprehajanju oči skozi plejado delovnih pripomoč-

Pred prodajo gre vsaka izdelana enota skozi preizkusno proceduro, ki včasih traja tudi več dni.

Cevni ojačevalci pomagajo pričarati toplejši, bolj romantičen zvok.

Če sistemu uspe celo pri Vivaldijevih Štirih letnih časih upodobiti pravi karakter glasbenih inštrumentov, smo resnično na konju in v galopu upravičeno prehitevamo tiste, ki jih je klasična glasba v vlogi rablja vsled slabše uprizoritve dinamike inštrumentov izbrala za svoje žrtve.

Integrirni ojačevalca na sliki sliši na ime absolute 845, tehta 90 kilogramov in je Unisonov paradni konj.

kov neučakano iščemo krivce, ki so tlakovali pot do akustičnega uspeha. Je to pahljača znanih osebnosti, ki uživajo zvočne sadove pričujočih glasbenih sistemov? Mednje sodijo denimo glasbenika Roy Paci in Alex Britti, nogometaša Angelo di Livio, ki se je že upokojil, in dolgoletni Juventusov adut Mauro Camoranesi ter rimski župan Giovanni Alemanno. Paci naj bi šel celo tako daleč, pravi- jo, da je godrnjaje jadikoval nad uborno kakovostjo snemanja svojih cedejk, ki je prišla na plan šele ob poslušanju Opera-Unisonovega sistema ... Je za uspeh kriva 20-letna praksa, ki je uspešno konsolidirala program zvočnikov (Opera) s progra- mom drugih komponent (Unison), predvsem ojačevalcev? Sinergije so- časnega razvoja se kažejo v predno- stih detajlnih nastavitvev komponent glede na ultimativni cilj doseganja 'hišnega zvoka', kar naj bi bilo pri vrhu seznama želja kupcev. Ko smo že ravno pri odjemalcih, med najbolj prizadevnimi so Korejci, v Evropi prednjačijo Nemci, pri vrednosti pro- dajae na prebivalca (*per capita*) pa na vrhu samevajo Grki. Če se nekoliko pošalimo: zlobneži bi utegnili kanček grškega kriznega mozaika pripisati tudi njihovim nebrzdanim hedonistič- nim nakupom pri Opera-Unisonu. Je v tej recepturi morda zajeta vitka pro- izvodnja, ki s konceptom just in time (ravno ob pravem času) učinkovito obvladuje materialne tokove, stroške in kakovost ter obenem skrbi za od- sotnost odvečnih zalog? Kaj pa če zajec najbolj zavzeto tiči v grmu ka- kovostnih dobaviteljev nekaterih vi- talnih delov (lesena ohišja, raznovr- stno muransko okrasno steklo za ojačevalce, membrane, cevi in po- dobno), s katerimi pri Opera-Unisonu uspešno ohranjajo razmeroma maj- hno število zaposlenih (20), kar je v prid nadzoru, odzivnosti in ne nazad- nje nižjim stroškom? Ali pa v prego- vorno prefinjenem italijanskem ob- čutku za oblikovanje? In spet, koliko črnila v recepturi je žrtvovanega lju- bezni do ročnega dela in detajlov, ki na primer pri 130-kilogramskih in 30 tisoč evrov vrednih zvočnikih opera caruso terja 40 delovnih dni za izde- lavo (opravi jo en sam človek) in še nekaj dodatnih za preizkušanje? Pa imena, navsezadnje ob nazivu Ope- ra kot ponos tradicije vselej stoji ime kakšnega slavnega izvajalca, deni- mo Enrica Carusa, Marie Callas, Re- nate Tebaldi, Luciana Pavarottija in drugih? Odgovor je vse naštetu,

Zvočnik opera teibaldi je dobil ime po pokojni vrhunski italijanski sopranistki Renati Teibaldi.

Kreativni nered v proizvodnji

Mario Bon pri 'uglaševanju' oper sicer upošteva izsledke merilnih instrumentov, a še vedno najraje zupa nasvetom svojih ušes.

Škatla je podobna tisti za jajca, vendar v našem primeru služi hranjenju vrtljivih gumbov.

a pravi okus našemu koktajlu da šele človeška sestavina, natančneje: znanje in najmanj enakovredno še življenjski slog glavnih ustvarjalcev.

Ljubezen

Proizvodnja ni klinično sterilna in se to niti ne trudi biti. V prostorih namreč vlada kreativni nemir, s katerim zaposleni izražajo svojo ustvarjalno žilico. Sproščenost je čutiti že na njihovih zanosa polnih obrazih in prepoznati v lahkotnem gibanju, ki je bliže plesu zadovoljstva nad ustvarjenim kot fizičnemu premikanju med delovnimi opravili. Te 'bolezni' so se očitno nalezli od vodilnih mož podjetja, ustanoviteljev Giovannija Naste in njegovega soimenjaka Sachettija, Nastinega sina Bartolomea, ki skrbi za tuje trge, in večnega iskalca čistokrvnega zvoka, bradatega Maria Bona. Medtem ko Sachetti kot glavni konstruktor Unisonove ponudbene pa-

lete predano razmišlja o tehničnih rešitvah, Bon nastopa kot kakšen umetnik, ki človeka s šalami obročno spravlja v krohot. Nastovi pa so sploh zabavni modeli posebnega razreda. Živijo, kar delajo, in živijo od tega, kar delajo. Čeprav zaslužijo veliko, denar ni glavni motiv njihovega ustvarjanja akustične naslade. Kriv je način življenja, ki delo interpretira skozi užitek, tega pa definira hedonizem strastne kulinarike in vrhunskih vin. In že smo pri drugem delu uvoda. Ljubezen (do ustvarjanja) gre brez dvoma skozi želodec. Pa najsi bodo to tradicionalna obedovanja v nekaj minut oddaljeni družinski restavraciji San Martino z vrhunskimi ribjimi hodi, kjer vam someljerka (in lastnica) Michela postreže z 800-evrsko steklenico recioto della valpolicella iz leta 1988, sicer sladkim in bogatim vinom rimske aristokracije, ali pa kar vinska klet sredi skladišča Opera-Unisona, Giovannijevo dolgoletno

svetišče, kamor je ujel marsikatero vino, ki ga še tamkajšnje priznane gostilne ne morejo več dobiti.

VIP

»Kako,« se boste vprašali? Povsem enostavno: 'dilerji' so kuharski asi z več Michelinovimi zvezdicami, ki imajo v svoji lasti (doma ali v restavracijah) seveda Giovannijevo 'feršterkerijo'. Na enak način je v njegovo pisarno zašel tudi podpisani dres milanskega Interja, ekipe *nerazzurrov*, ki so pod Mourinhovo taktirko letos pokorili nogometno Evropo (in domače loge). Brkati in vselej razpoloženi *dottore* je za uživaško vzdušje poskrbel tudi tik ob sejni sobi, kamor je postavil priročni bar, kjer po sestankih osebno poskrbi za kot papir tenko narezane slastne rezine domačega pršuta in opojno žlahtno kapljico. Čisti užitek, podobno kot poslušanje njihovega referenčnega sistema! In tako dan za dnem ...

MADŽARSKI RAZVRAT

FOTO Pál Nánási | TEKST B. O.

Veselo kopenje

Obilje lepotic so naši kolegi odpe-
ljali na kopanje v ene od madžar-
skih toplic. Da so dekleta uživala,
je videti na fotografijah, kajneda.
In da od obilja glava ne boli,
se najbrž tudi strinjate z nami.
Uf, smo že na poti v Budim in Pešto!

ASISTENT FOTOGRAFA: Sütő Krisztián
VODJA PROJEKTA: Margi Dorka
STILIRANJE: Holdampf Linda
LIČENJE: Gerő Anna Sminkiskola
FRIZURA: Toni & Guy

PORNO PARODIJE

PornoParodije

Z dostopnostjo snemalne opreme in distribucijskih kanalov je postala pornografija tako vsenavzoča, da smo se je prenažrli. Na spletu si lahko danes z nekaj kliki ogledamo, kar nam pade na pamet. Med šodrom zljajnanih klišejev je še največji izziv najti prizore, ki še razvnamejo našo domišljijo. In ne, nič po-

sebnega nisi, če se ti zdi, da bi bilo še najbolj poživljajoče v kakšnem vročem kadru videti brstečo napovedovalko vremena, junakinja priljubljene TV-serije ali brhko ministrico. Prav na tem namreč gradijo uspeh realistične pornoparodije (porn spoofs), ki so v zadnjem času postale prava uspešnica.

Kosmate, depilirane, vzhodnjakinja, črnke, Azijke, koketne varuške, poredne babice, seksi milfice, tabornice, stevardese, tajnice, tršice, visokopračunska produkcija, kamera iz roke, domači posnetki, bližnji posnetki, posnetki z mikro- in toplotnimi kamerami, bejba s tipom, bejba z bejbo, bejba z bejbo in tipom, bejba s 40 tipi ... Ko si jih videl nekaj deset, je večina pornakljev enakih. Po nekaj stotih so ti enake celo nastopajoče umetnice in njihovi pomagači. S pestrostjo ponudbe smo postali zasičeni in izbirčni – a še vedno iščemo tisto, kar nam požene kri v glavo. Eno in drugo. Dober seks se (še) vedno začne v možganih. Pornaklji kot prepovedani sad so bili od nekdaj vznemirljivi, ker prikazujejo tisto, kar naj se ne bi smelo, kar ne sme biti dostopno vsem, skratka, ker se poigravajo s tabuji. In kaj je danes večji tabu kot posneti pornič z zvezdo priljubljene TV-serije, filma, resničnostnega šova ali novic?

(V poplavi klišejske pornografije bi bilo danes še najbolj poživiljajoče v kakšnem vročem kadru videti brstečo napovedovalko vremena, junakinjo priljubljene TV-serije ali brhko ministrico.)

Zvezdniški seks, kot so ga prikazale Pamela, Severina ali Paris? Ta je v zatonu, saj ga je preveč opešanih umetnic in hočem-biti-zvezd zlorabilo za samopromocijo. Zdaj so na vrsti junaki z naslovnice, ki so vznemirljivi zato, ker vemo, da jih nikoli ne bomo videli golih. A če že ne moremo sleči njih, lahko slečemo koga, ki jim je zelo podoben in ga z nekaj celofana zapakiramo kot original, da izživimo sanje. Kaj pa je film drugega kot prodajanje iluzij?

Hranjenje iluzij

Morda je zgolj naključje, a novi val realističnih pornografskih obdelav udarnih serij in filmov sovпада z uspehom nadaljevanke *Kaliforniciranje* z Davidom Duchovnyjem, uspešnice za množice, v kateri so ZDA končno spet rekly seksu seks. *Kaliforniciranje* ima sicer s pornoparodijami bolj malo skupnega, a uspeh obojih jasno kaže, da so ljudje siti vkalupljene ponudbe in omejitev v osrednjih medijih. Bodisi v obliki vsesplošnega prikritega prodajanja seksa ali mej, ki jih ustvarjalcem žgečkljivih vsebin postavljajo osebne svoboščine in avtorsko pravo.

Ustvarjalci filmov za odrasle se že od nekdaj radi poigravajo s parafraziranjem naslovov priljubljenih filmskih in televizijskih uspešnic (*Sperminator*, *King Dong*, *Star Whores*, *Good Will Humping*, *Texas Diido Massacre* ipd.), nekateri so se po-

skušali celo nasloniti na zgodbo izvirnikov. Šele v zadnjih letih pa se je začelo množično snemanje pornoparodij, v katerih se poskušajo z izbiro na videz podobnih igralcev, kostumografijo, scenografijo in posebnimi učinki čim avtentičneje približati originalom. Ob tem, da gledalcem omogočajo izživeti mokre sanje, so pornografske parodije oziroma pornodije prinesle veliko dobrega tudi nastopajočim. Čeprav so scenariji še vedno bolj kot ne plehki in igra pogosto na ravni osnovnošolskih muzikalov, zdaj vsaj ne moremo več tarnati, da pornostartete niso igralke, saj morajo kar naenkrat igrati še kaj drugega kot orgazme in celo povedati kak kolikor toliko udaren stavek. To pa prinaša tudi boljše plačilo: s takimi vlogami je povsem mogoče namesto nekaj sto zaslužiti tudi več tisoč evrov za vlogo.

Da so žgečkljive parodije resen in dober posel, dokazuje tako vpletenost vodilnih studiev kot tudi klasični kazalnik uspešno-

sti v pornoindustriji – nadaljevanja. Najkakovostnejši in najuspešnejši franšizi sta *XXX Parody* studia New Sensations/Digital Sin (mimogrede, pod njegovim okriljem je pred leti izdelal tudi žgečkljivi interaktivni devode *Groupie Luv* s 50 Centom in Lloydom Banksom iz skupine G-Unit), v kateri najdemo eksplisitne različice serij, kot so *Zlata dekleta*, *Ta nora sedemdeseta*, *Seinfeld*, *Mladi zdravniki*, *Prijatelji*, *Na zdravje*, od novejših pa *CSI: Miami*, *Entourage*, *Office in 30 Rock*, ter Hustlerjeva *This Ain't* z zelo svobodnimi priredbami klasik *Sanjam o Jeannie*, *Gilliganov otok*, *Ljubim Lucy*, *Bradyjevi*, *Družina za umret*, *Cosbyjevi*, *Zvezdne steze*, *Čarovnice*, *Beverly Hills 90210* in tudi k nam prihajajoče najstniške nanizanke *Glee*. S prispevki, kot so *Sasha Grey's Anatomy* (Vivid), *Taxi – A Hardcore Parody* (Vouyer Media), *This Ain't Robin Hood – a XXX Parody* (Cherry Boxxx), pa se vrtljaku pridružuje tudi drugi igralci.

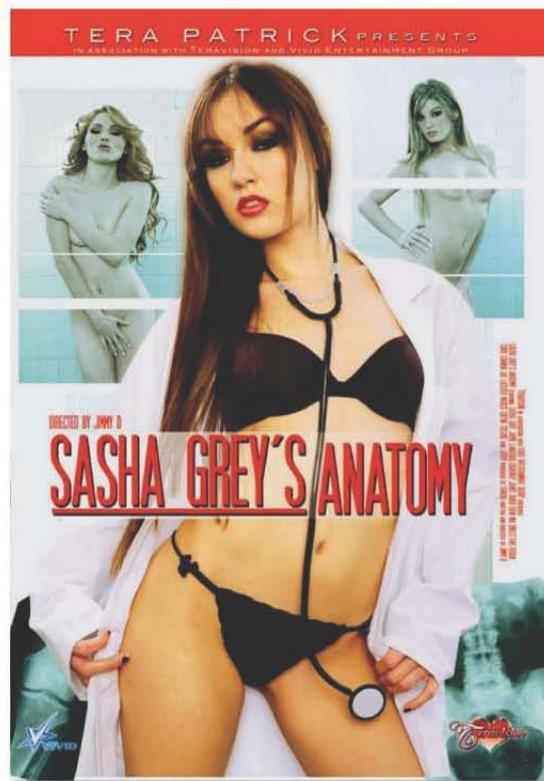
Adaptacije (skoraj) brez omejitev v prikazovanju seksa se seveda ne ustavijo pri igranih vsebinah. Na udaru so tudi resničnostni šovi, kot so *LA Ink*

(*LA Pink*), *John & Kate Plus 8* (*Jon & Kate Fuck Eight*), *Ples z zvezdami* (*This Ain't Dancing with the Stars*), *Punk'd* (*Spunk'd*), *Ozborns* (*Ozporn*) in neštete izpeljanke izzivov z iztočnico, kako daleč si pripravljen iti za denar. Seveda ustvarjalcem ni ušel niti aktualni trend vampirskih zgodb: *Intercourse with the Vampire* sodi med klasike, *New Sensation* se je s filmom *Tru*, v katerem naslovno vlogo igra pornozvezdnica Ashlynn Brooke, naslonil na *True Blood*, pri Devils Films so posneli *This Isn't the Twilight Saga – New Moon*, studio Sex Line Sinema pa je pristavil lonček z *The Vampire Sex Diaries*.

Tigrov les in aljaško vrtnanje

V časih infotainmenta se tudi novičarske zgodbe gledajo kot udarne TV-nanizanke ali vsaj svojevrstni resničnostni šovi, sploh če se obdržijo na zaslonih dlje časa. Ena takih je bila udarna novica o številnih, rednih in poglobljenih zasebnih avdicenah Tigerja Woodsa, na katero se je pornoindustrija nemudoma odzvala s filmi, kot sta *Tiger's Got Wood* in *Tyler's Wood*, v katerih glavni igralci, podobno kot njihov vzornik iz resničnega sveta, radi poprimejo tako za les kot železo, še raje pa za boke kakšne gibčne lepoticke.

Najboljši politični pornakelj zadnjih let oziroma kar celo serijo pa je ob zadnjih volitvah za predsednika ZDA navdihnila 66-letna, a zelo dobro ohranjena guvernerka Aljaske in nesojena konservativna pod-

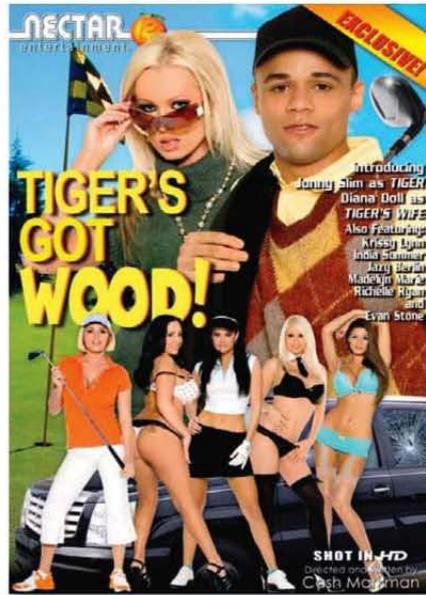

BRANE B. KASTELIC

»Pornodije niso nov pojav. Že leta '76 je na primer nastala pornorazličica *Alice v Čudežni deželi*, ki je glasbena ko-

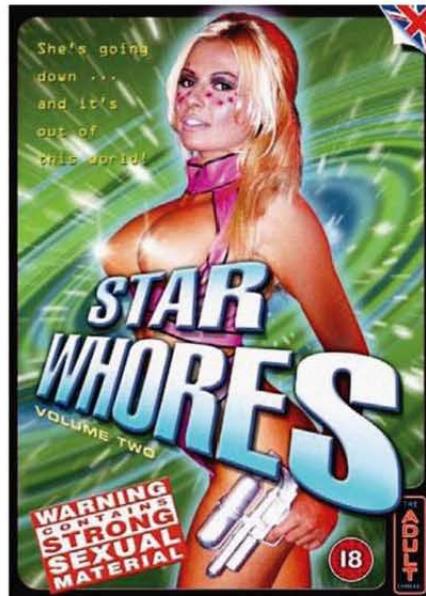
medija, v kateri se mešajo pesem, ples in hardcore seks. Problem pornakljev za moške – tisti za ženske, ki jih režirajo ženske, so boljši – je pomanjkanje domišljije. Dolgčas! Pornofilmariji pozabljajo, da imamo glavni seksualni organ med ušesi, ne med nogami. Vidiš dva, tri, pa si videl vse, in če si kolikor toliko spolno preskrbljen, te prej mine kot prime. Poudarek je na velikih, tu in tam strah zbujujočih batinah, ki so tudi posnete tako, da so videti čim večje, in v sosledju felacija (dolga), kunilingus (kratek), natepavanje v treh do štirih položajih – obvezno v tistih, v katerih se dobro vidi batino –, za veliki finale pa analec in brizganje velikih količin semena. Pojma tudi nimam, od kod ustvarjalcem pornakljev ideja, da se lahko kdo vzburi ob pogledu na dve orjaški batini, ki hkrati vrtata isto žensko, ena spredaj, druga zadaj. Že resni porniči so pogosto nehote smešni, če že ne komedije, zlasti kadar igralci poskušajo igrati kaj drugega kot seks. Parodije so po mojem spreten tržni poskus pridobivanja novih odjemalcev, znamenje krize. Problem pa je v tem, da je večina pornoigralcev težko smešna. Priznam, da nisem ravno na tekočem glede britanske produkcije, mislim pa, da takih parodij še ne delajo, čeprav bi bile zaradi specifičnega angleškega humorja lahko zelo zabavne. Tiger in Sarah sta tako dobri tarči. Presenečen sem le, da teh dveh intelektualnih velikanov še niso združili v isti parodiji. V Britaniji bi bil idealen material zdaj skregani politični trojček Blair-Brown-Mandelson, ker je veliko ugibanj o tem, kaj vse se je in od kod dogajalo med njimi, ko so ustvarjali diskreditirani novi laburizem. Tudi v Sloveniji pa po te vrste obdelavi kličejo politiki, ki se tako kavsajo (v glavo) med seboj kot malo kje drugje v svetu.«

predsednica Sarah Palin. Mama petih otrok in političarka z očitno luknjastim splošnim znanjem, v nastopih katere se napaja lep del ameriške stand up scene, zabavnih šovov (*Daily Show* z Johnom Stewartom, Col-

bert Nation ipd.) ter šaljivih TV-serij, kot je *30 Rock*, je predvsem s pomočjo pornerke Lise Ann postala tudi ljubljanka filmov za odrasle. Ali če si izposodimo citat komika Johna Cleesa, člana legendarnega kolektiva Monty Python: »Včasih sem mislil, da je najboljši komik s priimkom Palin moj kolega Michael, pa vidim, da sem se motil.«

Zagretost gospe Palin za vrtanje nafte v aljaških naravnih rezervatih je med ustvarjalci filmov za odrasle s filmom *Drill Baby Drill* parafraziral Penthouse, a smetano je pobral Hustler s satiro *Nailin' Paylin* (v njih so ovekovečili tudi Hillary Clinton in Con-

dolezzo Rice), ki je postala kulturna, potem ko je komični tandem Masked Avengers podpredsedniško kandidatko poklical pod pretvezo, da je na drugi strani telefonske linije francoski predsednik Nicolas Sarkozy,

in pohvalil Hustlerjev dokumentarec o njenem življenju *Who's Nailin' Paylin*, na kar se je gospa odzvala s stavkom: »Oh bog, hvala.« Logična posledica je bila serija nadaljevanj *Hollywood's Nailin' Paylin*, *Letterman is Nailin' Paylin*, le na domači spletni strani producenta pa so na predvečer volitev objavili poetično 'bonus sceno' *Obama is Nailin' Paylin*, v kateri lik aktualnega predsednika v podobi Julija Cezarja na mogočnem žrebcu priskoči na pomoč zavrženi kandidatki.

Ta projekt je sicer tipični primer, kako poteka ustvarjanje tovrstnih filmov. Prvo pravilo je: ukrepaj hitro. Producenti so se v tem primeru odločili, da bodo film posneli v desetih dneh. Glavno igralko so poiskali

z običajnim razpisom projekta na borzi dela, izbranka Lisa Ann je za nastop dobila za tovrstne vloge 'bogatih' tri tisoč dolarjev, za pripravo na vlogo je imela le štiri dni, celoten projekt pa so posneli v dveh. Kritiki so film raztrgali, občinstvo ga je sprejelo odlično, nekdanjo striptizeto, ki je kariero v industriji filmov za odrasle že skoraj obesila na klin in se medtem prelevila v uspešno producentko filmov za odrasle, pa so zgrabili tudi osrednji mediji, kot so Marie Claire, Entertainment Tonight in vrsta radijskih postaj. Kot Serra Paylin je nastopila celo v Eminemovem videu *We Made You*. Tina Fey, zvezdnica serije *30 Rock*, ki se je proslavila tudi kot imitatorka Sarah Palin, je za Liso Ann, ki jo je upodobila v pornosatiri *30 Rock: A XXX Parody*, celo dejala, da ve o zunanji politiki več kot ona in Palinova skupaj. Lisa ji je pohvalo vrnila s komentarjem, da je bilo upodobiti Tino v pornaklju njena najzabavnejša igralska izkušnja in da komaj čaka na snemanje nadaljevanja. 📺

4526 lebdečih trenutkov, prekratkih noči, mavričnih sanj.

Jogi postelja Nirvana vas zaziba v sanje na kar 4526 vzmeteh.^{*}

Na vzmeteno posteljo je položeno 40 cm visoko ležišče Nirvana, ki ima na ležalni površini 1000 vzmeti na m². Pritisk ležišča na telo je tako enakomerno razporejen, da imate občutek lebdenja. Visoka ležalna površina omogoča spanje na območju najugodnejšega spalnega ozračja ter enostavno leganje in vstajanje. Spodnji del postelje ima vzmetenje prilagojeno ležišču Nirvana, vgrajen ima tudi zračni kanal, ki skrbi za ustrezno zračenje notranjosti postelje in ležišča. Preobleka ležišča preprečuje razvoj mikroorganizmov in je primerna tudi za alergike. Ne navzema se telesnih vonjav, v zimskih nočeh nas prijetno ogreje, poleti pa osveži.

Potrebujete še kakšen razlog?

JOGI® POSTELJA NIRVANA

MEBLO JOGI D.O.O. NOVA GORICA | INDUSTRIJSKA CESTA 5 | KROMBERK | 5000 NOVA GORICA | T 05 330 56 02

JOGI@MEBLOJOGI.SI | WWW.MEBLOJOGI.SI

mebloJOGI®

^{*}Število vzmeti pri postelji in Joggiu dimenzije 180x200.

DIODE V JESENI

S 3D, 2D, HD in še s čim nas bombardirajo proizvajalci, zato je povsem na mestu, da si najnovejše tehnološke priboljške za svoj dom ogledamo tudi iz prve perspektive.

Niti ne zgolj zadnjih nekaj mesecev, celotno dvatisočdeseto je v znamenju treh razsežnosti. Najsi gre za slikosučne predvajalnike, ogledovalnike ali zajemalnike tovrstne vsebine, 3D je v tem času preprosto preveč 'in', četudi prave vsebine zanj za dnevno sobne potrošnike za zdaj ni prav veliko. Prav tako se štacune v prihodnje kanijo šibiti pod težo tehnologije, v kateri vsaj za zdaj vsi glavni igralci na trgu vidijo svojo priložnost ... Ča-čing! Predstavljamo vam nekaj najbolj mišičastih in očesu všečnih primerkov, ki so jih letos predstavili proizvajalci. A pozor, njihova slava bo kaj hitro minila, kajti v divjini na kupce že prežijo nove hardverske pošasti.

PHILIPS 58PFL9955H

Če želite in imate dovolj cvenka, si lahko visokoločljivostno vsebino ogledujete v pravem formatu za kino. Razmerje stranic 21 proti 9 poskrbi za ločljivost zaslona 2560 krat 1080 zaslonskih točk, je pa Philipsov razpotegnjeni prvak opremljen tako s tehnologijo ambilight spectra 3 (z aktivnim steklenim okvirjem, ki razširi oziroma projicira svetlobo in atmosfero slike prek okvirja na steno) kot full HD 3D (1080 p), da zadovolji tiste, ki jim do takrat, ko bodo vsi programi na teveju v HD ali 3D, ni odveč posamezni blu-rayevski plošček odvrteni po desetkrat. S tem zaslonom se boste laže pretvarjali, da vam dogaja. Cena: pribl. 4700 €
www.philips.com

SAMSUNG HT-C9959W

Komu prostorski kino 5.1 pač ni dovolj, spet drugi ima dovolj prostora za dodatna dva satelitska zvočnika in se jima nikakor ne misli odpovedati, tretjemu denar ni ovira. Razlogov je lahko več, eden tistih, ki vas utegnejo prepričati, je tudi brušena aluminijaska podoba tega Samsungovega domačega kina 7.1, ki zna kričati s 1330 vati tako, da sta grom in strela v čisto običajnem dokumentarcu resno znamenje za sosede, da se je začel vesoljni potop. Da, tako glasno je tole predvajalo blu-raya 3D v navezi s svojimi zvočniki. In povrh brezžično povezljivo z domačim omrežjem ter s svetovnim spletom. Cena: 1999 €
www.samsung.com

NIKON D7000

Tudi Nikon v zaslužni pokoj pošilja enega svojih odličnih modelov – D90. Zrcalnorefleksnež D7000 je njegov naslednik, ki je opremljen s slikovnim tipalom CMOS formata DX (ločljivost 16,2 milijona točk), na novo pa so pri Nikonu razvili tudi slikovni procesor za obdelavo fotografij EXPEED 2. No, kot se za toliko megapikslov spodobi, D7000 nima nikakršnih težav med zajemanjem videa (D-movie) pri polni ločljivosti 1080 p, mogoč pa je kar med samim fotografiranjem, prav tako vam pomaga za silo obdelati posnetke že v fotoaparatu. Med bolj opevane značilnosti sodijo še 39 točk samodejnega ostrenja, povečan razpon občutljivosti slikovnega tipala – od ISO 100 do 6400 (možna je razširitev vse do 25.600) –, dve reži za spominske kartice SD in sposobnost, da zdrži vsaj 150 tisoč pritiskov na sprožilec. To pa je veliko fotografij. Cena: 1189 € ohišje, 1399 € z objektivom 18-105 mm

www.nikon.si

SHARP LC60LE925E

Aquos 3D s tehnologijo quattron. Osnovnim modri, rdeči in zeleni barvi so pri Sharpu pripelili še četrto, rumeno, pa vse skupaj poimenovali tehnologija quattron. Razumete? Rezultat je naravnejši in prepričljivejši špic barv po velikem razpotegnjenem zaslonu pa še poraba energije je manjša. 60-palcev, osvetlitev LED (tudi po robovih) in neverjeten dinamični kontrast, ne glede na to, ali ste pristaš dveh ali treh dimenzij. Stvar je ob gledanju 3D sposobna celo samodejnejše močnejše osvetlitve (1,8-kratne), da se spopada z rahlo zatemnjenostjo, ki je posledica nošnje očal 3D. Cena: pribl. 3800 €

www.sharp.com

PANASONIC TC-P65VT25

Če pozornost preusmerimo od največje plazmatske pošasti 3D na svetu (model TH-152UX1 je največji televizor sploh, ki je sposoben predvajanja treh razsežnosti), ki s 152-palčno diagonalo mimoidoče spravlja v beg, sodi Panasonicova serija plazmatskih televizorjev VT25 (sposobnost predvajanja polne ločljivosti 1080 p in slike v 3D) pravzaprav v vrh trenutne ponudbe za potrošnike. Av, kar 600 hercev osveževanja zaslona, kontrastno razmerje 5 milijonov proti 1 in brezžična povezljivost. Na 56 palcih. Ni kaj, za 3D je treba imeti velik zaslon, da dejansko cvikaš pred *Zrelom*. Cena: pribl. 3300 €

www.panasonic.com

FRAUNHOFER HEINRICH-HERTZ-INSTITUT

Medtem ko se nekateri proizvajalci ukvarjajo le s svojimi televizorji in naočniki 3D, se na tem inštitutu raje ukvarjajo s tehnologijo, pri kateri za gledanje trirazsežnih gibljivih slik na zaslonu uporabniki ne potrebujejo dodatnega kosa opreme z baterijo na nosu. Niso edini (saj to vendarle je prihodnost 3D), so pa njihovi rezultati najimpresivnejši. Princip je pravzaprav precej preprost. Televizor naenkrat predvaja dve sliki hkrati, in ne izmenično, eno za levo, drugo za desno oko, pred zaslonom pa je postavljena plošča, pravijo ji bariera, z ozkimi cilindričnimi lečami, ki poskrbijo, da se slika pravilno porazdeli za levo in desno oko. Zadeva navdušuje zato, ker je dejansko gledljiva iz vseh kotov. Ko se gledalec premika med zaslonom, kamere namreč zaznajo njegov novi položaj (opazujejo oči in pozicijo glave – tako imenovani eyetracking) in leče se premaknejo. No, Toshiba in Sony se v tem trenutku takisto hvalisata s svojimi že skoraj prispelimi primerki 3D TV-jev. Bomo videli, koliko jih bo v praznični sezoni sploh na voljo.

www.hhi.fraunhofer.de

PANASONIC HDC-SDT750

Zadeva je preprosta. Če ste lastnik 3D HD TV-ja in vam pretočnost spletne pipice preprečuje, da bi si v humanem času (nekje pod dvema tednoma) potegnili dol obstoječe visokoločljivostne vsebine, je morda napočil čas, da svoji družini tudi upravičite ne preveč poceni nakup televizorja. Panasonicova kamera, ki je sposobna snemanja stereoskopske vsebine, vam lahko pri tem pride še kako prav. A je res, da prvi 3D-kamkorder na svetu zaradi ločenih sistemov leč vsebine ne bo zajemal pri polni ločljivosti 1920 krat 1080 zaslonskih točk, temveč pri razpolovljeni 960 krat 1080. Trenutno nakup odtehtajo vmesnik HDMI za takojšen priklop na 3D HD TV in sposobnost snemanja prostorskega zvoka 5.1. Cena: 1190 €

www.panasonic.com

SAMSUNG NX100

Brezzrcalni Samsungov kompaktnož se hvali z enakim drobovjem kot še pred nedavnim predstavljeni model NX10 (14,6 MP), le da je manjši in obvlada boljše zajemanje videa (720 p, H.264). Osnovnemu objektivu 20–50 milimetrov nameravajo kmalu konkurirati širokokotni, makro- in teleobjektiv, zadevica pa se ponaša tudi z naprednim sistemom leč i-function. Ta nadalje dovoljuje nastavitve hitrosti odpiranja zaklopke, vrednosti ISO (od 100 do 3200 (vsiljeno tudi 6400)), osvetlitve, belino in drugega kar prek tipke za hitri dostop in z vrtenjem obroča na objektivu. Cena: 570 €

www.samsung.com

SONY KDL-52HX905

Full HD in 3D. Pri temle se vse rima na D. Predstavniki monolitnega dizajna predvaja zares fantastično sliko, tudi v treh dimenzijah in s frekvenco 400 hercev, da slika teče zares gladko. Ponaša se tudi z možnostjo letečega pretvarjanja navadne slike 2D v 3D. Zgolj s pritiskom na gumb. Vemo, da to ni to, a komu bo med ogledovanjem visokoločljivostne vsebine na 52-palčnem elegantnežu precej dogajalo. Cena: 3890 €

www.sony.com

CANON EOS 60D

Končno šestdesetka, ne morejo skriti navdušenja dolgoletni Canonovi privrženci. Naslednik modela EOS 50D prihaja kot naročen, saj je opremljen s toliko priboljški, da se fotografom, ki si želijo svojo fotografijo povzdigniti na višjo raven, kar svetijo oči ob pogledu nanj. Pa pojdemo po vrsti: 18 milijonov točk (tipalo APS-C CMOS), možnost snemanja videa pri polni ločljivosti HD (1080 p), sistem merjenja iFCL s 63-področnim dvoslojnim tipalom, 1,6-kratni faktor povečave goriščnice objektivna za fotografije v velikosti posterjev, standardni razpon ISO 100–6400 (razširljiv na ISO 12.800), devet-točkovni navzkrižni sistem samodejnega ostrenja in vrtljivi 7,7-centimeterski zaslon (razmerje 3 proti 2, ločljivost 1.040.000 točk). Pravokrvni naslednik petdesetice in več. Cena: 980 € ohišje, 1190 € z objektivom 17–83 mm

www.canon.com

FUJIFILM FINEPIX REAL 3D W3

Tole ni prvi Fujifilmov kompaktnož, ki je sposoben zajemati stereoskopske fotografije, je pa zagotovo prvi, ki je obenem sposoben še snemanja gibljevih posnetkov v ločljivosti HD (720 p). V njem tičita dve tipali CCD (10 MP) s trikratno optično povečavo (možno je tudi običajno fotografiranje v 2D, a z različnimi nastavitvama posameznih tipal), med obema pa je 75 milimetrov razmika. Prek vmesnika HDMI ga je mogoče nemudoma povezati s 3D TV-jem, če pa ga nimate, vam pri Fujifilmu ponujajo osempalčne stereoskopske okvirje za fotografije. Da ob strani še kaj zaslužijo. Cena: 490 €

www.fujifilm.com

OLYMPUS E-5

Štiriretinski fotoaparati, ki je namenjen zahtevnejšim fotografom, si je tipalo izposodil kar pri pobratimu penu (12,3 MP). Pa čeprav se je šušljalo, da bo Olympus svojo serijo E-System počasi spravil pod rušo. Namesto tega E-5 predstavlja prvi fotoaparati v seriji, ki je sposoben snemanja videa HD v ločljivosti 1280 krat 720 p (30 sličic na sekundo). Ni najbolje, ne pa tudi slabo, a E-5 je po drugi strani precej robusten. Če gre verjeti izdelovalcu, mu do živega ne pridejo prenekateri vremenski vplivi (voda, prah). Cena: 1700 €

www.olympus.com

PHILIPS STREAMIUM MC1900

Skupaj z zvočniki soundsphere in svojim za dotik občutljivim upravljalnim zaslonom ne pomeni izbire le za tiste uporabnike, ki jim je videz naprave pomembnejši kot njene dejanske sposobnosti. Prek njega lahko poslušate glasbo iz svojega osebnega računalnika, jo posnamete na 160 gigabajtov hrambenega prostora ali predvajate glasbo iz katere od tisočih spletnih radijskih postaj.

Cena: 845 €

www.philips.com

SONY BDV-IZ1000W

Čiste linije, gladka površina v kombinaciji s kakovostnimi materiali. Kaj drugega od Sonyja niti ne bi pričakovali. Navsezadnje gre za zaščitne lastnosti proizvajalčeve nove monolitne linije, ki opazovalcu mestoma jemlje dih. A stvar ne bo zgolj ozaljšala kotička vaše čumnote, tale sistem blu-ray 3D s prostorskim zvokom 5.1 ropota z bombastičnimi 1000 vati, sposoben pa je tudi hitropoteznega doljemanja ter predvajanja videovsebine s spleta ali domačega računalnika (podpora tehnologiji DLNA). Cena: 1000 € www.sony.com

SAMSUNG UE55C9090

Če tegale srebrnega lepotca pogledate od strani, ga boste morda celo zgrešili. Njegovih 138 centimetrov diagonale je ujetih v okvir, ki je debel komaj 7,98 milimetra. Ker je osvetljen s svetili LED, to seveda ni takšna težava, le upati si morate kaj takšnega izgotoviti tistim, ki jim ugaja absolutni prestiž, pravijo pri Samsungu. Seveda to pomeni, da so vsi njegovi priključki skriti v podstavku in da do zaslona ne vodi odvraten kabel, ki bi skazil pogled na sicer kristalno čisto sliko bodisi v 2D bodisi 3D (sposoben je tudi pretvorbe 2D v 3D). Najtanjši televizor (3D) na svetu pa ni osamljen. Njegova 'boljša' polovica je daljinski upravljalnik s tripalčnim zaslonom, občutljivim za dotik in povezljivim tudi z drugimi Samsungovimi perifernimi napravami, celo hladilnikom. Cena: pribl. 6000 € www.samsung.com

LOEWE INDIVIDUAL 55

Serijo vrhunsko oblikovanih ploskih televizorjev so pri Loeweju obogatili s 55-palčnim modelom, ki zvesto sledi filozofiji povelečevanja želja posameznikov. Celoten sistem vam pripravijo po vašem okusu, izbirate celo med zvočnim sistemom 2.1, 3.1, 5.1 ali 7.1, ki bolj ali manj invazivno razvaja bobniče. Televizor je sposoben predvajati sliko s frekvenco 400 hercev, skupaj z osvetlitvijo LED pa poskrbi za kar najbolj gledljive hitropremične posnetke, odlični prikaz barv in vrhunski kontrast. Cena: 5800 € www.loewe.de

To jesensko rundo vzemite
skrajno sproščeno. Oblecite
se ležerno in uživajte v barvah
in sadovih tega letnega časa.

Predvsem ne bodite nikogar-
šnja kopija, bodite samosvoji.

Sproščeno in

elegantno

telovnik **D&G** 255 €
srajca **D&G** 260 €
kravata **D&G** 87 €
kavbojke **D&G** 199 €
pas **D&G** 122 €

FOTOGRAF: Gacs Tamás, STILIRANIE: Eli Van Poyser, Sabo Krisztián, LICENIE: Simon Lucia, MODEL: Bolvári Dániel/Art models agency, PRODUKCIA: Vireltes Tímea, TEKST: Borut Omerzel

telovnik **G-STAR** 240 €
srajca **G-STAR** 107 €
kavbojke **ROBERTO CAVALLI** 311 €

kavbojke **D'SQUARED** 286 €
srajca **D'SQUARED** 299 €
pas **D'SQUARED** 139 €
superge **NIKE** 82 €

pulover **D'SQUARED** 243 €
majica **D&G** 77 €
trenirka **ROBERTO CAVALLI** 338 €

polo majica **ARMANI** 132 €
kavbojke **ARMANI** 499 €
torba **ROBERTO CAVALLI** 1485 €

IN VINO HANSAPLAST

TEKST Marko Radmilovič | ILUSTRACIJA Shutterstock

Nekoč sem si dal izdelati majico, na kateri piše: »In vino hansaplast«! Kdaj pa kdaj jo oblečem in potem me ljudje sprašujejo, kaj pomeni napis. Razlagam jim, da ne po-

meni čisto nič, pa ne verjamejo. Kajti vse, kar je povezano z vinom, mora imeti nekakšen pomen. To je torej zgodba o vinu, gre pa takole.

Jesen je in trgatve se vozijo gor in dol po naši deželi. Trgatev, kot jo poznam, je ena najbolj ruralnih opravil. Nekateri običaji ob trgatvi v sebi nosijo celo predkrščanske primesi, in ko gospodar utrga zadnji grozd in na zadnjo trto napiči jagodo, da dragoceni les čez zimo ne bo žejen, se mi zdi, da živim sredi kakšnega haitskega obredja. Od tega trenutka naprej se grozdje, ki je ruralno, začne spreminjati v vino, ki je urbano. Neverjetna metamorfoza, ki je ni deležen noben drug kmetijski izdelek, nas le še dodatno prepriča, da je v vinu skrita magija. Vino je čarovnija. Kot vsem čarobnim stvarim pa se mu v resničnem svetu ne piše dobro.

Prvi velik udarec je vino doživelo s potopom špricerja. Še pomnite, tovariši. Tavalali smo po predmestnih beznicah in pili špricerje. Beli špricer, vipavčan, štajerc, z rebulo! Socializem je bil bog in špricer njegov prerok. Pivo je bilo drago, žgane pijače rezervirane za alkoholike. Špricer pa te je omrežil s svežino, odžejal v pripeki in dal radenski smisel. Potem so prišli novi časi, ki so uničili predmestne beznice, uničili bifeje ob supermarketih, uničili delavski razred in uničili špricer. Vino, ki je pomembna polovica špricerja, je doživelo strahoten udarec. Na trgu, prepolnem tekoče opojnosti, se je moralo znajti samo. Slovenski pivec ga je dočakal neuk, primitiven in obubožan. In takšen je še danes! Slovenski pivec pozna primorca ali štajerca in prepričan je, da je lahko vino sladko ali kisel in da po nekaterih boli glava, po drugih pa ne. In potem je tu seveda še cviček, ki je iz bitke za vinsko Slovenijo izšel kot absolutni zmagovalec.

Končno so vinogradniki, ne pozabimo, da gre za slovenske kmete, slovenski kmetje pa so znani po lokavosti, ugotovili, da tako ne gre več. Napadli so tam, kjer je javnost najmanj pričakovala: nouveau riche. In elite vseh vrst so se zdele odlična tarča. Nankrat je vino prišlo v visoko družbo: ne le na državniške sprejeme, temveč je poznavanje vina postalo del etikete nove buržoazije. Takrat je šele nastal hec. Vinski marketing je

postal najpomembnejša kategorija v vinski pridelavi in kraljice 'po odhodu cvetica nekoliko greni' so napolnile restavracije in lokale, kjer kavo strežejo v steklenih kozarčkih. Vendar je vino med snobovsko elito deviacija in tako še vedno nihče ne zna zadovoljivo pojasniti, kje je vino in kje smo Slovenci v resnici.

Vino je znamenita slovenska ikona. Res je, da ima to pijačo večina narodov za ikono, vendar Slovenci, kot ponavadi, spet pretiravamo. Ljudsko blago, nacionalni ponos, lokalpatriotizem, politične elite in bogve, kaj še vse smo ubogi pijači nakopali za vrat! Slovensko vinogradništvo je pač takšno, kakršno je – organizacijsko vpeto med vikendaše na eni strani ter ogromne postsocialistične kleti na drugi strani! Vmes so individualni pridelovalci in vampirski gostinci, vsi skupaj pa prepuščeni krutosti trga!

Tudi slovenska vina so takšna, kakršna so: od vrhunske kakovosti prek industrijske

pridelave vse do v tujini težko razumljenih posebnosti se tke naš vinski svod.

Prej omenjena popolna demontaža špricerja, ki je klonil pod medijsko ofenzivo piva in njegovih bizarnih derivatov, je v kombinaciji s prometno zakonodajo zmanjšala količine popitega vina. Glavna vinska težava je tako dejstvo, da v Sloveniji več vina pridelamo, kot ga spijemo! Rešitev se zdi

teoretično povsem jasna, praktično pa neizvedljiva. Za vinsko ravnovesje bi ga tako morali ali manj pridelati ali več spiti. Glede na to, da velik del slovenskega podeželja živi od vinogradništva, bi bila tudi pri Evropi zaželena usmeritev po zmanjšanju pridelave povsem nevzdržna. Na drugi strani se zdi večja poraba glede na moje redne obiske ene osrednjih vinskih prireditev v prestolnici, ki je obenem tudi največji vinski trg, še iluzornejša! Vino na Slovenskem je v patpoziciji in tako povsem ranljivo pred napadi tistih, ki s prstom kažejo na njegovo edino slabost. Prekletstvo vina je namreč v drobni malenkosti: vino vsebuje alkohol! Lahko poskušamo to prekriti z ljudskimi pesmi, s fakultetami, medijskimi zvezdami, državnimi sprejemi, gastronomijo, stotnimi trtami, a ne bo nam uspelo. Če pijesh vino, si posledično pijan! Sicer pijan kakovostno in ugodje pitja vina ob primerni hrani je eden najlepših občutkov, kar nam jih je sploh še preostalo na tem žalostnem planetu. Vendar se civilizacija vrti v smeri, ki užitke prepoveduje. Pijanost je preganjana kot kuga, preganjane so požrtije in prazno govorjenje pozno v noč. Vitki in jasni misli zaspati ob desetih, to je zapoved sedanjosti, če pa se že sprostimo, to storimo s tabletkami! Vino pa je staro tisočletja in kot tako prav arhaično pošteno. Kot vse kompleksne stvari na planetu ti daje več, bolj ko ga poznaš, hkrati pa nikoli ne razkrije vseh svojih skrivnosti. Zato se bojim, da se naša marketinška civilizacija in vino oddaljujeta drug od drugega z veliko hitrostjo. In še bolj se bojim, da se bo civilizacija končala, ko se bo končalo vino. Kajti: »In vino hansaplast?«

Za čvrsto kožo in vitalen videz

■ Milo in voda ne zastujeta več za nego moške kože. Višji standardi zahtevajo vedno bolj urejene ljudi, pogostejše britje, pa tudi negovano in vzdrževano kožo. Znano je, da se začne moška koža starati nekoliko pozneje kot ženska, in sicer šele okrog 40. leta. Toda proces je hitrejši in intenzivnejši. Razlog: moška koža je do 20 % debelejša kot ženska. Je sicer zato robustnejša, vendar pa so zaradi genetske različnosti vezivnega tkiva gube, ki nastanejo, opaznejše in poteze obraza izgubijo mladostno obliko. Zato je za potrebe moške kože **Nivea** razvila posebno formulo za intenzivno nego zrele moške kože **NIVEA FOR MEN DNAge LIFT**.

NIVEA FOR MEN DNAge LIFT zagotavlja moški koži 24-urno intenzivno vlažilno nego za čvrsto kožo in vitalen videz. Inovativni kompleks za aktivacijo kolagena s kreatinom in gvarano učvrsti predele obraza in zmanjša masten, sijoč videz moške kože, ki je nagnjena k tvorbi več sebuma. Lahka konsistenca se hitro vpije in ne masti kože.
www.niveaformen.si

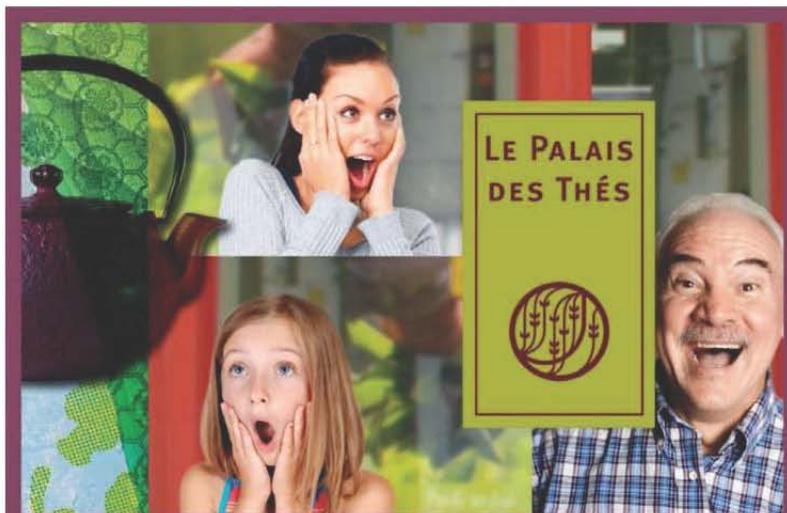

Bogata izbira usta odpira

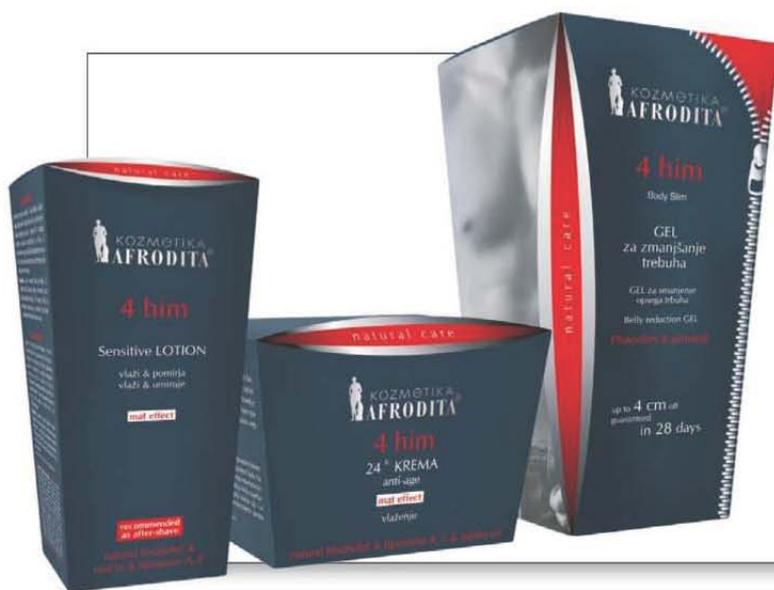
■ Obiskovalci **Palače čajev** ne skrivajo navdušenja nad pestro ponudbo v prostorni in svetli trgovini. Čajev je veliko, trenutno 263 posebnosti, od tega 30 prvih žetev. Ob tolikšni izbiri se lahko nasmehnejo še najzibirčnejši! Zeleni, beli, črni, temni (puer), oolongi, dimljeni; vse to so različne vrste pravih čajev z različnih koncev sveta. Čaji brez dodanih arom imajo že sami po sebi kompleksno cvetico, v aromatiziranih pa prevlada dodana aroma sadja, cvetic ali začimb.

Zakaj so prve čajne žetve tako opevane, vam bo jasno v trenutku, ko bodo v **LE PALAIS DES THÉS** pred vami odprli katero od škatel, napolnjeno s temi spomladanskimi dragocenostmi. Čim pokukate v škatlo s čajem, vsebina ni več zakrita. Pomislite! Z odkrivanjem teh zakladov se pred vami pravzaprav odkrivajo različne kulture sveta. Ko se boste odločali, v katero daljino deželo bi se s skodelico čaja v roki najraje umaknili, prepustite izbiro svojemu nosu. Ne glede na to, katerega boste posvojili, vas bo obogatil s svojim prefinjenim okusom in svežino, le pripraviti ga morate pravilno.

www.palaisdesthes.com

LE PALAIS DES THÉS je francoska blagovna znamka. Skupina ljubiteljev čaja jo je ustvarila že leta 1986, v Sloveniji pa bo trgovina **LE PALAIS DES THÉS**, Palača čajev, svoj prvi rojstni dan praznovala 6. novembra 2010. Zapornite si ta datum, obeta se drugačen dan! **LE PALAIS DES THÉS**, Palača čajev, Stara Ljubljana, Stari trg 11. Vrata odprta vsak dan od 9. do 20. ure, razen ob nedeljah.

Negovan moški je sodoben moški

Urejena zunanost že dolgo ni zgolj domena žensk. Skrbna nega kože postaja del vsakdana slehernega uspešnega moškega, ki stremi k doseganju svojih ciljev. Željam in potrebam moških so prisluhnili v laboratorijih **Kozmetike Afrodita** in razvili linijo negovalnih izdelkov za sodobnega moškega 4 him.

24-urna krema in sensitive lotion bosta kožo oskrbela z vlago in okrepila zaščito proti staranju, zgladila gubice, blagodejno umirila, izenačila ten ter preprečila nastanek mozoljčkov po britju. Linijo izdelkov zaključuje gel za zmanjšanje trebuha, ki obseg moškega trebuha v 28 dneh zmanjša tudi do štiri centimetre.

POZOR: Prvim trem bralcem, ki nam bo poslal e-pismo na playboy@adriamedia.si s ključno besedo »KOZMETIKA AFRODITA«, bomo podarili linijo negovalnih izdelkov za sodobnega moškega 4 him.
www.kozmetika-afrodita.com

Poljska Pa pa, poletje

■ Sezona fotkanja nagie na plažah, na katerih se pesek rad zarije v kakšno špranjico, ali na gorskih vršacih, ko se napeta ritka usede na trdo skalo, se je vsaj na naši geografski širini počasi iztekla. Kot lušten spominček na vroče poletje objavljamo kolaž fotografij s prelepo Poljakinjo Mašo.

Ukrajina Pleh pička

■ Ja, ja, ja, tudi mi smo najprej pomislili na tipično pleharico, ko smo uzrli ukrajinsko plejmejtko na hudi mašini. Samo kaj, ko pleh vedno – in tale fotka je najboljši dokaz za to – totalno zažge med čvrstimi bedri namočene dolgolase bejbe. Življenjsko dejstvo pač.

ZDA Brucke prihajajo

■ Že res, da zadnjo ameriško naslovnico Playboya krasi Sasha Grey in da so v reviji objavljene tudi njene gole fotografije, a kaj ko mnogi že poznajo valovanje njenih krivulj v najrazličnejših pozah za seks. Iz te ameriške številke vam zato raje predstavljamo čisto sveže ameriške študentke z napetimi joškicami in navihanim pogledom.

Naročite se na Avto magazin!

**Prejemajte
Avto magazin v
svoj nabiralnik kar
3 mesece zastonj!**

**Prvim 100 novim naročnikom ali
tistim našim zvestim bralcem,
ki bodo podaljšali naročnino za
12 mesecev, bomo poleg
popusta podarili še**

MY CAR PREMAZ ZA ZAŠČITO PNEVMATIK

Ščiti tudi pred uriniranjem psov in mačk.

v vrednosti 7,27 €.

**Za 26 številk boste odšteli le 68 €,
kar pomeni 25-odstotni popust!**

**POKLIČITE 05 66 44 840
narcnine@adriamedia.si
www.adriamedia.si/narcnine**

-25%

**Plačate 20, dobite 26
številka za samo 68 €**

www.avto-magazin.si

**avto
magazin**

Sladke in nevarne

■ Poletja na naši polobli je konec in naše lepoticke z naslovnih strani so se ovile v nekoliko toplejše kožuščke. Toda kljub temu smo nekatere še ujeli vsaj napol takšne, kot jih imate najraje, in hkrati ugotovili: naj bo to telovadnica, slaščičarna, bazen ali celo humanitarna akcija, Playbojeva dekleta se odlično znajdejo povsod. Dokaz za to je Mišino in Sabinino sodelovanje v humanitarni akciji Meni je mar, medtem ko druga Sabina pridno spet trenira borilne veščine, Michaela pa v Nemčiji osvaja lestvice s svojim projektom Candy Six. Uspeh naših deklet je torej njihova gonilna sila, pri čemer nekateri še pomagajo mladim fotografom s svojimi izkušnjami, kot je to naredila Sanja.

Sladkosneda Katja si je privoščila košček torte ob svojem rojstnem dnevu. Vse najboljše, Playbojevo dekle leta!

Maša je nora na hitrost in je zato z veseljem pozirala ob črni 'napimpani' mrcini na enem od avtomobilskih sejmov.

Sabina se je vrnila k treningu borilnih veščin in je dokaz, da je tudi v majhnih dekletih skrita močna energija, ki deluje tako vroče kot tudi nevarno.

Michaela je že na poti k svojemu drugemu uspešnici, za promocijo pa je že posnela tudi drugi videospot.

Miša je skupaj s Tino Pulko gonilna sila humanitarnega projekta Meni je mar, ki poteka v sodelovanju z Rdečim križem.

Sabina Remar je lepotica s slogom in srcem, zato je pristopila k projektu pomoči zbiranja oblačil, ki poteka na spletni strani www.omara.si.

V vodi ali nad njo, pred fotoobjektivom ali pred mikrofonom. Kjerkoli se pojavi, jemlje dih Playbojevo dekle leta v Nemčiji in naša lepotica z naslovnice – Michaela Graulke.

Barbara Darinka Zatlje je svojo slavo iz slovenskega Playboya odlično unovčila in z igralcem Thomasom Gaardejem posnela spot za televizijo DFDS.

Sanja Grohar se po uspešnem zagonu projekta Double S Jeans vrača tudi h glasbi in ob tem sodeluje še z mladimi fotografi.

si play ali party?

Pojdi na www.arena.si & se odloči!

HOUSE PARTY

1.10. - DJ DAVID MANALI

8.10. - DJ ROBERT G ROY

22.10. - DJ MIKE C

PARTY

2.10. - MTV PARTY

15.10. - SUPRA TRAVEL
IN PAPAYA ZRČE:
AFTER SUMMER

16.10. - SURF'S UP PARTY

LIVE PARTY

9.10. - KARAOKE
GOŠT VEČERA
GAŠPER RIFELJ

23.10. - OMAR NABER

PRENOSI NAJBOLJ ATRAKTIVNIH ŠPORTNIH DOGODKOV

VSAK DAN

PLAY

ARENA
PLAY & PARTY

